

ШТА СУ НОВИНЕ „НЕЗАВИСНА СВЕЛОСТ“

Магистар - доктор за штампу

— страна 9.

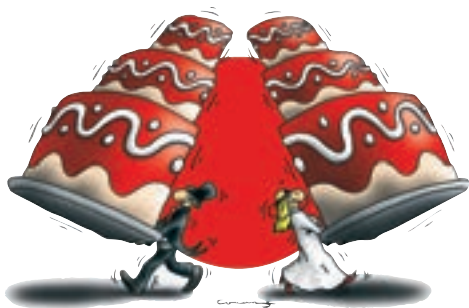
КОЛИКО СУ КРАГУЈЕВЧАНИ НАОРУЖАНИ

Мање цеви или враћање у илегалу

— страна 10.

ЗАЈЕДНИЧКИ ЖИВОТ НА „ИСПИТУ“

Лакше у развод него у брак

— страна 13.

ЖИВОТ НА МИНУС ДВАДЕСЕТ

Сибирска идила

• **SMALLVILLE** •
KRAГУJEVAČ
034 352 641
www.smallville.rs

ФИЛИГРАН
ЗЛАТО - СРЕБРО
НАТКОЛО ДВОРУШТЕ - ПЕЧАЧКА ЗОНА - КРАГУЈЕВАČ

ВОДА ЈЕ ДРАГОЦЕНА

VK
Kragujevac

ТРОШИТЕ ЈЕ РАЦИОНАЛНО

Reciklaža kertridža i tonera

dobar kertridž
mir u kući

www.refilm.com
Tel: (034) 33 77 98 (034) 34 03 03 (064) 287 64 60

auto centar **BAKI**

gume svih vrsta guma
mehaničke usluge
zamena delova trapa
osiguranje vozila
njihova ugradnja

tel: (034) 324-001 ; 310-297
www.bakido.com

Карикатура: Горан Миленковић

ДРУГА СТРАНА

Сигурна кућа

Пише Драган Рајичић

Кад смо дошли на идеју да оснујемо Сигурну кућу за посрнуле, преобраћене и све остале који су жељни политичких промена?

Па, кад смо видели да нам не може нико ништа и да смо измакли свакој врсти правде за оно што смо радили у својој бурној прошлости, одлучили смо да пружимо уточиште и другима са сличном биграфијом. Данас су са нама, хвала Богу, сви они на окупу, спремнији него икад да ову земљу поведу у свеопшти препород.

Да вам причам о нашем поштењу?

Добро, ево овако. Оно што је Новак Ђоковић у тенису, то смо ми у поштењу. С том разликом што Новак не може са Надалом да игра бесконачно, а ја могу толико о нашем поштењу, ако треба и у десетерцу. Поштење нам је нарочито надошло кад смо након НАТО бомбардовања испали из Милошевићеве владе у којој сам као министар информисања и лично оставио неизбрисив траг. И сам се најезим кад се тога сетим.

А кад смо се завадили са нашим бившим идеологом, бившим највећим српским јунаком и мојим бившим другим оцем, наше поштење је ескалирало до невиђених размера. Изгледа да њега једино нису свесни управо они који нас најбоље познају, тј. наша бивша партијска браћа са којом смо толике године јели исти лебац. Но, врата наше Сигурне куће су и за њих отворена. Треба само зарад нашег свеопштег препорода и моралног ускрснућа да се и они, попут нас, одрекну себе и свега што су у животу радили, а онда ће наш дивни народ, кога нико не може преварити на изборима, рећи своје.

Како ћемо извести препород са онима који су такође измакли свакој врсти правде и против којих су поднете многе кривичне пријаве?

Веома лако! Кад они у нашој Сигурној кући попију онај чај за преображај, то аутоматски постају други људи од којих наш напаћени народ сада може да очекује само најбоље. Ако су неки од њих, рецимо, учествовали у каквој пљачки, у прогону мислећих људи или каквој другој грозоти, то им се више неће поновити јер овде, као што знате, више нема шта да се очерупа, а и они који мисле већ су напустили земљу.

Ко све може да уђе у нашу Сигурну кућу?

Свако ко жели да их у политичке промене воде они који су на том плану највише урадили јер су се одрекли себе. Говорим о нама новоевропејцима. Примамо и младо и старо. И оне који се нису ни родили кад смо ми били страх и трепет за све што је нормално и оне код којих је деменција у поодмаклој фази. Оне који су заборавили шта је било јуче свакако је најлакше увести у боље сутра.

Прелетачи из других странака?

На њих смо посебно поносни јер они су све видели и све пробали. Сад кад су се обрели и у нашој Сигурној кући, то најбоље говори о нашем кредибилитету. Изабрали су нас зато што смо исти, а најбољи. Умемо да се мењамо преко ноћи и то у таквој мери да нас више ни рођена мајка не може да препозна. И њу ћемо примити у нашу Сигурну кућу. Морамо само да пред њом интензивирамо промоцију нашег новог имиџа, све док се и она не навикне на нас. А ако умемо да мењамо себе до неприпознатљивости, ваљда је јасно да смо једина снага која може да свима донесе те тако неопходне друштвене промене.

Како сам ја поднео своју метаморфозу од онога што сам био до овога што сам сада?

Супер! Као што видите, оног претходног мене сам истерао из свог живота да би ово моје ново ја могло да се на миру посвети нашој европској будућности. Имам незгоду једино са својим огледалом да и њега убедим у оно у шта сам дементирани већ убедимо. Али кад га будем разбио, решићу и тај проблем!

АНКЕТА КАКО ПОДНОСИТЕ МИНУС ДВАДЕСЕТ?

М. Ивњишковић

Драгица Пантић,
домаћица:
- Никако, тешко,
не волим зиму.

Бојана Дамњановић,
педијатар:
- Хладноћа
прија, али на
планини.

Снежана Јошовић,
економиста:
- У стану ми је
топло, али без
посла сам,
новчаник ми је
минус
бесконачно.

Момчило Таталовић,
лекар:
- Осећам
хладноћу на лицу,
а грејем се на
струју, па ми је
хладно у
новчанику.

Раденко Бјелановић,
професор:
- Што је од Бога
није тешко, али
хладни талас од
политичара - да
бог сачува!

Данијела Савкић,
биротехничар:
- Град нам
функционише,
ради ко мора.
Деца нам се
надисаше чистог
ваздуха.

Вучета Вуловић,
пензионер:
- Тешко, не
излази ми се на
улицу.

Мирољуб Павловић,
аутомеханичар:
- Ми смо одавно
залеђени у
санкцијама новог
светског поретка.

Бранислав Маринковић,
незапослен:
- Преживљавам
са зимом и без
ње.

Житопродукт
Крагујевац, Војводе Путњина 70
Телефони: 034 370 303
370 215, 370 072, 370 135, 370 192
zitoпродукт@nadlanu.com

Вршно по произвођачним ценама

Произвођачке цене,
гарантовани квалитет
белог, лиснатог,
печеног, замрзнутог
печива

Све врсте хлеба и печива у нашим објектима:
ТЦ Аеродром, Мала пијаца,
код улаза у Житопродукт,
у кругу Заставе,
у Улици Драгослава Срејовића 5

Prozori i vrata
u dekorima
drveta uz
10 godina
garancije

gratis
staklo za
4 godišnja
doba

www.suncemarinkovic.com

+381 34 330 870

ЛЕКАР НЕДОСТУПАН ЗА ХИЉАДЕ КРАГУЈЕВЧАНА

Политичке игре око здравствених књижица

Без оверене књижице, због неплаћеног здравственог осигурања, остало је око 15.000 запослених и чланова њихових породица. У решавање овог проблема жестоко се укључила и политика

Чланови Социјално-економског савета (СЕС) града Крагујевца консензусом су донели одлуку да се, због проблема око оверивања здравствених књижица у већем броју предузећа, за помоћ обрате градоначелнику Веролоубу Стевановићу. Писмо градоначелнику насловљено је као захтев за интервенцију.

„Сходно закључку који је СЕС Крагујевца донео на седници одржаној 27. јануара 2012. године, који се односи на проблем пружања услуга здравствене заштите, односно овере здравствених књижица запослених у фирмама које се налазе у процесу реструктурирања, обраћамо вам се са захтевом да у оквиру својих могућности и надлежности помогнете у решавању овог проблема. Овај проблем погађа не само запослене већ и чланове њихових породица. То значи да преко 10.000 Крагујевчана не може да оствари своје право на лечење“, пише у захтеву који је потписао Горан Милић, председавајући Социјално-економског савета Крагујевца и председник Самосталног синдиката металаца Крагујевца.

Здравствене књижице, због тога што фирме нису уплаћивале допринос за социјално осигурање, нису оверене запосленима у „Застава камioniма“, „Застава инпро“, „Застава хортикултури“, Групе „Застава возила“, „21. октобру“, „Метал системима“ и „Застава оружје“. Према речима Горана Милића, све су то фирме које се налазе у процесу реструктурирања или су у већинском или потпуном државном власништву.

— Ради се о око 5.000 запослених и десетак хиљада чланова њихових

У ЗАВОДУ ЗА ЗДРАВСТВЕНУ ЗАШТИТУ ТРАЖЕ ДА БАР ПОЧНЕ УПЛАТА ДОПРИНОСА

породица. То су заиста алармантни подаци и СЕС је морао брзо да реагује, рекао је Милић.

Самостални синдикат „Заставе оружје“ није чекао локални СЕС и интервенцију градоначелника него је сам покушао да реши проблем лечења својих чланова. Челници ове синдикалне организације у петак су отишли у Београд и директно се обратили надлежнима у министарствима економије, рада и социјалне политике и здравља. Они су затражили да се за око 2.000 запослених у фабрици и чланове њихових породица одмах нађе решење. Ако то не буде учињено запретили су да ће организовати синдикалне протесте.

Реструктурирање не значи неплаћање

Предузећа у реструктурирању ни једним јединим правним актом нису ослобођена плаћања пореза и доприноса, али се често понашају као

БЕЗ ОВЕРЕНЕ КЊИЖИЦЕ - САМО ХИТНИ СЛУЧАЈИ

да јесу. Истину за вољу, те фирме, на неки начин, штите поједини чланови Закона о приватизацији, а посебно члан 20. Ж, по коме су ова предузећа изузета од принудних судских наплата, чак и ако изгубе судски спор!

То је једна страна медаље. Друга је да се послодавци, односно директори тих предузећа, када имају нешто новца на рачуну, најчешће под

притиском запослених и синдиката, пре одлучују да исплате плате него да уплате у Фонд пензијског и инвалидског осигурања или Фонд за здравствено осигурање. Да је тако сведочи и параметар пореских обвезника, односно грађана, запосленима у фирмама у реструктурирању или са већинским државним капиталом, повезује радни стаж.

Тако је на последњој седници Владе Србије донета одлука којом је омогућено повезивање радног стажа за 2010. и 2011. годину. Ова одлука се, између осталих, односи и на све запослене у Групи „Застава возила“, али и оне који су уз неку од опција социјалног програма напустили ово предузеће.

Да и све фирме које су у реструктурирању нису у истом положају, када је реч о овери здравствених књижица, говори и прича из „Заставе безбедност“. Вршилац дужности директора Милан Милошевић каже да се за помоћ обраћао министарствима економије, за рад и социјалну политику, као и Фонду за здравствено осигурање, али да му је свуда речено да осигурање мора да се плати.

— Да би наши радници и чланови њихових породица могли да се леже први новац који смо имали на рачуну уплатили смо у Фонд за социјално. Уплатили смо рату за јануар, а добили смо право да имамо оверене књижице још у наредна два месеца. Ако не будемо плаћали од априла нећемо имати право да се лечимо, објаснио је Милошевић.

Нема правних решења

На који ће начин градоначелник Стевановић интервенисати за сада није познато, али је јасно да питање овере здравствених књижица све више постаје политички проблем. О томе сведочи и то што су се у његово решавање укључили не само челници појединих локалних самоуправа, неки министри, него и локални одбори појединих политичких странака.

Да помогне у решавању проблема понудио се и министар за рад и социјалну политику Расим Љајић, који је рекао да ће контактирати Републички фонд за здравствено осигурање и друге институције, јер, како је нагласио, «људи се не могу оставити без права на здравствену заштиту».

— Чист правни начин да се проблем реши не постоји, јер је чињеница да за те раднике нису уплаћени доприноси за здравство. Ми смо и до сада имали сличне ситуације, али углавном је био проблем пензиони фонд, где су обавезе за послодавца веће, док су за здравство уплаћивали, каже Љајић.

Иначе, ранији закон приморавао је послодавца да целокупно дуговање према РЗЗО-у измири па да се тек онда овери књижице радницима, док је сада отворена могућност да почне са отплатом и да се запосленима одмах омогући коришћење здравствених услуга. И Љајић сматра да су послодавцима у тим фирмама плате биле приоритет у моменту када су имали нешто средстава, док су доприноси били у другом плану.

У уторак се поводом овере здравствених књижица огласио и Градски одбор Демократске странке.

У ванредном саопштењу за јавност написано је да је ГО ДС у Крагујевцу предузео одређене активности на решавању проблема здравственог осигурања запослених у Групи „Застава возила“ и да очекује позитивну одлуку Владе Србије. Потпредседник Градског одбора ове странке Драган Станковић рекао је да очекује да ће сви запослени и чланови њихових породица добити оверене здравствене књижице.

У ову игру ће се, ако Влада Србије веома брзо не донесе позитивну одлуку, укључити и друге странке, било да су у позицији или опозицији.

И, на крају, ваља се запитати да ли смо пред државом сви у истом положају?! Очигледно — нисмо. У овој причи, по свему судећи, грбави ће испасти они који своје обавезе редовно плаћају, али и они чији политички утицај не допире до државних јасала.

Милушин ЂЕВИЋ

ГЛАСАЊЕ ЗА „ФИЈАТОВ“ ЗНАК НА УЛАЗУ У КРАГУЈЕВАЦ

Изабран предлог број два

Грађани Крагујевца изабрали су предлог број два за постављање „Фијатовог“ знака на кружном току код „Метроа“ на улазу у град. Након гласања које је трајало претходних 15 дана, у којима је учествовало 2.776 суграђана, други предлог убедљиво је победио са 1.608 освојених гласова. Прво идејно решење са 658 освојених гласова заузело је друго место, док трећи предлог има најмање гласова (510) и тиме му је припала позиција број три.

Други кружни ток на уласку у Крагујевац треба да симболизује присуство италијанске компаније у граду и везу „Фијата“ и Крагујевца. У договору челника локалне самоуправе и компаније „Фијат аутомобили Србија“ најпре су изабрана три идејна решења за кружни ток код „Метроа“, а онда је дата могућност грађанима да изаберу које им се од понуђених решења највише допада.

Градоначелник Веролоуб Стевановић каже да ће након избора идејног решења почети процедура за реализацију.

— Поред крста имаћемо и „Фијатов“ знак у непосредној близини, што ће допринети да улаз у Крагујевац из правца Баточине буде још лепши и атрактивнији. Очекујем да постављање овог знака на кружном току код „Метроа“ завршимо до Дана града, каже Стевановић.

Градоначелник је најавио и да ће Крагујевац ускоро добити три кружна тока у Корићанима, где је тренутно у току решавање имовинско-правних односа, као и нови кружни ток у Петровцу.

ЗАШТО ЈЕ ЗА ЦЕНТАР АУТО КЛАСТЕРА СРБИЈЕ ОДАБРАН БЕОГРАД

Фирме изгласале престоницу

Одлука да седиште Ауто кластера Србије буде у главном граду није пример централизације, јер њу није донела Влада, већ саме фирме чланице, већином гласова, тврде у овом удружењу, објашњавајући да је превагнуло то што су у Београду сва министарства и представништва међународних организација

Пише Милош Пантић

Србија као земља у којој производња делова за аутоиндустрију није на високом нивоу данас има два удружења произвођача из ове гране. Пре шест година у Београду је основан Ауто кластер Србије који окупља 40 произвођача ауто делова, да би пре две године у Крагујевцу настало друго удружење, Кластер аутокомпоненташа Централне Србије. Пошто у земљи већ деценијама постоји један прави центар аутоиндустрије, а то је Крагујевац, одлука да се за седиште првог удружења одабере Београд изазива недоумице како је до

тога дошло, да ли су једној малој земљи потребна два оваква удружења и какви су односи између њих.

Душан Пуача, председник Регионалне привредне коморе у Крагујевцу, који је иницијатор оснивања новог удружења са седиштем у центру Шумадије, каже да ова одлука није била мотивисана тиме што је центар првог удружења смештен у Београду, иако то није логично, јер се зна где се производе аутомобили, већ то што се није слагао са концептом рада тог кластера. Он наводи да није проблем што сада постоје два кластера, јер конкуренција која влада између њих може да донесе корист фирмама чланицама, а има и предузе-

„ТАПАЦИРНИЦА“ И „21. ОКТОБАР“ СУ ЈЕДИНО У БЕОГРАДСКОМ КЛАСТЕРУ

ћа, међу којима су најбројнија она из Крагујевца, која су чланице оба удружења и добијају добре услуге и од једних и од других.

■ Одлучило гласање

Игор Вијатов, директор Ауто кластера Србије, каже да одлука приликом оснивања 2005. године да се за седиште овог удружења одабере Београд није пример централизације, како неки могу да закључе, јер њу није донела Влада. Такво решење великом већином гласова донеле су саме фирме оснивачи, којих је било 15, од којих је пет предузећа и организација било из самог Крагујевца. За Београд је тада било 10 фирми, а за Крагујевац две.

Из овога произилази да ни све крагујевачке фирме тада нису биле за то да седиште удружења буде у центру аутоиндустрије. Међу оснивачима из Крагујевца тада су били „21. октобар“, „Промотор ирва“, „Застава ковачница“, „Застава механичка обрада“ (данас „РАПП За-

става“) и „Институт Фабрике аутомобила застava“, а остали оснивачи „ФАД“ Горњи Милановац, „Фадип“ Бечеј, „ФКЛ“ Темерин, „ИПМ“ Београд, „Тигар – техничка гума“ Пирот, „Трајал“ из Крушевца, „ПЕС“ Сурдулица, Машински факултет Београд и Институт из Винче.

Одлука о седишту удружења у главном граду, како каже Вијатов, донета је због тога што је већина чланица сматрала да су у главном граду сва министарства, као и представништва страних фирми и међународних организација које су давале донације и могле да помогну да рад удружења боље стартује. И да је тада превагнуло мишљење да седиште буде у Крагујевцу, врло брзо би морала да се донесе одлука о отварању канцеларије у Београду, јер су сви важнији послови са министарствима морали да се завршавају тамо, сматра Вијатов.

– За удружење произвођача ауто делова није пресудно где му је се-

диште, јер их има у свим деловима земље и ја као директор стално сам на путу, данас сам у Крагујевцу, сутра у Чачку или Ужицу, па се може рећи да је седиште заправо у колима, каже Вијатов.

Доласком „Фијата“ у Крагујевац 2008. године стање у српској ауто индустрији се из корена променило, па је реаговао и Ауто кластер Србије, отворивши пре годину дана своју канцеларију у Крагујевцу, која се налази на углу Карађорђевој и Гушићеве улице, а за шефа канцеларије постављен је машински инжењер Иван Миљковић, који је претходно радио у „21. октобру“.

■ Кризне године

– Мора се узети у обзир какво је стање било у крагујевачкој Фабрици аутомобила 2005. године, када је овај кластер основан. „Застава“ је била практично на издисају, а „Фијата“ није било ни на видику и зато произвођачи ауто делова ни су видели Крагујевац као центар

ЗАЈЕДНИЧКИ ИНТЕРЕС

Одржање развоја

Иван Миљковић, шеф крагујевачке канцеларије Ауто кластера Србије, подржава идеју Душана Пуаче, иницијатора крагујевачког Кластера аутокомпоненташа Централне Србије, да се у оквиру овог удружења формира, у сарадњи са научним и високошколским установама, развојни центар који би омогућио овдашњим произвођачима ауто делова да буду иновативни и да прате савремене технологије, јер је са укидањем Института Фабрике аутомобила у Крагујевцу српска ауто индустрија изгубила ту развојну компоненту. Ако се не одржи развој наша ауто индустрија ће бити примамљива једино као тржиште јефтине радне снаге и зато подржавамо сваку организацију која заговара опстанак развоја, каже Миљковић.

Ауто кластер Србије даје допринос оваквом опредељењу учешћем у међународном пројекту у коме су слична удружења из 10 земаља и који носи назив – Пројекат ауто кластера. Циљ пројекта је повећање и стварање одрживе мреже научноистраживачких институција из ових 10 земаља са циљем развоја нових производа у ауто индустрији.

Клупко око статуса друштвеног предузећа „Застава безбедност“, у реструктурирању, почетком децембра прошле године почело је коначно да се одмотава. Током септембра представници овог предузећа, Агенције за приватизацију и челници Скупштине града сагласили су се да је за ово предузеће, али и локалну самоуправу, најбоље да се што пре уђе у поступак утврђивања власничког удела државе у имовини коју користи „Застава безбедност“.

Због тога је Републичкој дирекцији за имовину упућен захтев да утврди тај део. Захтев су потписали в.д. директора „Заставе безбедност“ и градоначелник Крагујевца Верољуб Стевановић. Влада Србије на седници одржаној 8. децембра усвојила је закључак по коме су сва средства која користи предузеће сто одсто у државној својини. После оваквог закључка Владе требало је да уследи потписивање споразума са Републичком дирекцијом за имовину, али се то није десило, јер Управни одбор фирме није овластио директора да то уради.

Вршилац дужности директора „Заставе безбедност“ Милан Миљковић каже да не зна зашто му Управни одбор није дао овлашћење да потпише споразум, али сматра да је непотребно изгубљено скоро два месеца. А, за то време је, према његовим речима, много тога могло да се уради, да се побољша финансијско стање у фирми, као и материјални положај око 80 запослених.

После неколико неуспелих покушаја да се „Застава безбедност“ приватизује Агенција за привати-

„ЗАСТАВА БЕЗБЕДНОСТ“ ПОСТАЈЕ ДРЖАВНА

Дуго чекање на параф

зацију донела је 2009. године одлуку да прекине процес приватизације. Фирма је претпрошле године ушла у процес реструктурирања.

■ Шта прелази у државне руке

Ако би се којим случајем десило да Управни одбор „Заставе безбедност“ не да овлашћење директору да потпише споразум са Дирекци-

јом за имовину последњу реч ће имати суд. Уколико у року од шест месеци од одлуке Владе и достављања предлога споразума он не буде потписан, Дирекција за имовину ће доставити предмет правобранилаштву, које ће покренути судски спор са „Заставом безбедност“.

Ако би, пак, споразум био потписан држава би одредила облик

организовања предузећа и поставила управу. И у једном и у другом случају, јер би и у судском поступку, највероватније, било утврђено да је имовина „Заставе безбедност“ у државном власништву, држава би најпре преузела „Заставин“ Ватрогасни дом од 1.400 квадрата. Иначе, у време декомпоновања „Заставе“ 2001. године МУП је преузео део радника

Иако је Влада Србије још 8. децембра донела закључак да су сва средства која користи предузеће „Застава безбедност“ сто одсто у државној својини, споразум са Републичком дирекцијом за имовину још није потписан јер Управни одбор није овластио директора да то уради

који су били чланови „Заставине“ ватрогасне бригаде, али не и зграду.

Поред овог објекта наменски грађеног, држава би добила и Управну зграду од 260 квадрата, која се налази у кругу „Застава камиона“, Сервис ватрогасне опреме од 450 метара квадратних и магацине укупне површине од 540 квадрата.

■ Цивилна заштита и „Фијат“

Одговарајући на питање зашто је локална самоуправа заинтересована да се реши статус „Заставе безбедност“ и да ли тиме и шта до-

где треба да буде удружење. Сада је ситуација битно другачија, доласком „Фијата“ дошло су и његови компоненти и сада је потребно успоставити контакте са њима, па је зато овде отворена и ова канцеларија, каже Миљковић.

Директор Ауто кластера Србије Вијатов слаже се да није лоше што сада постоје два удружења и што међу њима влада конкуренција која може да донесе корист фирмама чланицама. Када је пре годину и по у Крагујевцу основан нови кластер међу фирмама из његовог удружења дошло је до недоумица и питања која је сада позиција једног, а која другог удружења, али је све брзо разјашњено, каже Вијатов. По њему, иза самог имена крагујевачког кластера стоји одређење

ИГОР ВИЈАТОВ И ИВАН МИЉКОВИЋ ТВРДЕ ДА ЈЕДАН КЛАСТЕР НЕ СМЕТА ДРУГОМ

да они окупљају произвођаче ауто делова из Централне Србије, док кластер са седиштем у Београду има чланице из свих делова земље. Као пример он наводи фирме „Лео-они“ у Прокупљу, која производи каблове за аутоиндустрију, и фирму „ИГБ аутоделови“ из Инђије.

- Циљ нашег кластера је сарадња са великим компанијама из Мађарске, Словачке, Румуније и околних, јер код нас има произвођача ауто делова који снабдевају фирме из тих земаља. Наш циљ је, такође, и сарадња са „Фијатом“ и његовим добављачима, док је циљ крагујевачког кластера искључиво „Фијат“ и у томе је разлика, наводи Вијатов.

Ауто кластер Србије окупља 40 фирми чланица које су прошле године извезле ауто делова у вредности од 40 милиона евра. Ипак, највећи број предузећа ово удружење и данас има из Крагујевца, а

међу њима су „21. октобар“, „ТПВ Шумадија“, „Промотор ирва“, „Гомалајн“, „Застава ИНПРО“, „Застава тапацерица“, „Униор компонент“. Сва ова предузећа, изузев „21. октобра“ и „Застава тапацерице“ уједно су и чланице удружења са седиштем у Крагујевцу и користе услуге обе асоцијације. Занимљиво је да су од пет садашњих чланова Управног одбора Ауто кластера Србије са седиштем у Београду у овом тренутку четворица Крагујевчани. То су Горан Стојковић, председник Управног одбора и директор „21. октобра“, Милан Поповић, директор Дирекције за развој аутомобила (бивши „Институт Фабрике аутомобила“), Дејан Драгутиновић, „Застава тапацерица“ и Драго Пејић, „Гомалајн“.

Драго Пејић, помоћник генералног директора предузећа „Гомалајн“ из Крагујевца, које извози ауто делове у Русију и члан је обадвух кластера, добро је упознат са стањем у овој области, јер је 2005. године био директор „Фадипа“ из Бечеја. Он сматра да је тада била оправдана одлука да се седиште удружења постави у Београду и тада је дао глас за ту опцију, али данас за малу земљу са релативно неразвијеном ауто-

компонентистиком постојање два ауто кластера није примерено и да би једно јединствено удружење било боље решење.

- Фирме које су чланице у оба удружења добијају услуге на две стране, али то за њих значи и веће трошкове. Постоји решење са више кластера, али у земљама које имају велике и развијене ауто индустрије, а не у таквим као што је наша, али ми смо такви, увек имамо нека посебна решења, закључује Пејић.

Ипак, неке ствари се мењају. Ауто кластер Србије има развијену сарадњу и потписан меморандум са кластерима Словеније, Хрватске, Босне и Херцеговине и Македоније, а са овим земљама, изузев Словеније, и план за формирање заједничког удружења. Седиште тог удружења, када буде основано, највероватније ће, како кажу у овом кластеру, бити ипак Крагујевац.

бија, Милан Милошевић каже да фирма располаже одређеним кадровским потенцијалима, али и наменски грађеним објектима који су потребни граду.

- Морамо да имамо у виду измене Закона о ванредним ситуацијама и Закона о заштити од пожара, као и нацрт Закона о приватном обезбеђењу. Ови закони локалној самоуправи намећу много веће обавезе. Закон о заштити од пожара намеће граду да обезбеди услове за спровођење неопходних мера, да донесе планове заштите, формира ватрогасне јединице... Управо „Застава безбедност“ има стручну службу која може успешно да одговори на ове захтеве, објашњава Милошевић.

Поред овога ту је и Закон о ванредним ситуацијама, који локалној самоуправи намеће обавезу да формира јединице цивилне заштите. Према Милошевићевим речима, „Безбедност“ има објекте који су, у време када је „Застава“ функционисала као јединствен систем, наменски прављени и коришћени за потребе управо цивилне заштите и територијалне одбране. Те објекте само треба поново ставити у функцију.

НЕПОТРЕБНО ГУБЉЕЊЕ ВРЕМЕНА - МИЛАН МИЛОШЕВИЋ, ВД ДИРЕКТОРА

Мада су очи „Заставе безбедност“ пре свега уперене у државу, али и град, у овој фирми кажу да су једино предузеће из некадашњег система „Заставе“ која је у реструктурирању, а да од државе, сем новца за социјални програм за 18 радника, на име субвенција није добило ни један једини динар. То их, међутим, не спречава да и у отежаним условима успешно обављају послове за трећа лица.

- Имамо веома добру сарадњу са надлежним службама компаније „Фијат аутомобили Србија“ везано за заштиту од пожара. За извођаче радова у „ФАС“ у, којих има поприлично, дајемо услуге ватрогасне страже.

У преговорима смо са компанијом „Мањети Марели“ око израде плана заштите од пожара и давања ватрогасне страже за њих. Од децембра смо почели да обезбеђујемо стамбено-пословног простора „Смолвил“, а са „АИК банком“ смо кренули у реализацију одређених контрола по налогу противпожарне полиције за њихове објекте у Војводини. У плану је уговорити послова за све њихове филијале, набраја Милан Милошевић.

М. БЕВИЋ

ЦЕНТАР ЗА СТРНА ЖИТА

Намиривањем дуга до деблокаде рачуна

Мада још увек нема договора између градске власти и Министарства науке о преузимању дела власништва над Центром за стрна жита, намиривање прве рате дуга од 5,5 милиона динара према извођачу који је блокирао рачун ове установе многи сматрају наговештајем изласка из кризе

Најављени преговори између Министарства науке, градске власти и Центра за стрна жита који су, након неуспеле лиценције у децембру, заказани за другу половину јануара, о решавању проблема и будућем статусу Центра за стрна жита, још увек нису одржани. Предлог државног секретара да састанак буде одржан 25. јануара у Београду није прихваћен због обавеза градоначелника, али је истовремено предложено да нови термин буде 30. јануар. Како из Министарства није стигао одговор на овај предлог, до састанка није ни дошло.

У међувремену, намирена је прва рата дуга према извођачу који је блокирао рачун Центра, што многи сматрају као први корак ка извлачењу ове најстарије научно истраживачке установе из вишегодишњих проблема.

Наиме, руководство Центра је постигло споразум да дуг од 5,5 милиона динара, настао током реконструкције управне зграде још 1998. године, исплати из сопствених средстава на рате, до маја ове године, док је за државу, која је оснивач и власник те установе, ово потраживање било и остало спорно. Такође, договорено је са Министарством просвете и науке, у чијем ресору је Центар, да се из државне касе помогне измиривање осталих дуговања од укупно шест милиона динара.

Очекује се да ће се о свему поново разговарати почетком наред-

не седмице, када би требало да буде организован нови састанак представника Министарства, градских званичника и руководства и запослених у тој установи. Уколико тада буде постигнут дефинитивни договор да држава до априла регулише преузете обавезе, после уплаћене последње рате извођачу радова, рачун Центра могао би да буде деблокиран.

Треба подсетити да је рачун ове установе у блокади још од августа 2009. године, као и да је након две године непрекидне блокаде, у августу 2011, требало да уследи аутоматски стечај. То се, ипак, није догодило, а запослени су у више наврата покушавали да штрајковима и протестима скрену пажњу надлежних и јавности да је установа, небригом државе, доведена на ивицу опстанка.

Треба рећи и да је пре више од две године град предложио да преузме улогу суоснивача, како би помогао решавању вишегодишњих проблема, који су претили да потпуно уруше некада реномирану научну установу. Тада су

кренули и први преговори између Центра и локалне самоуправе, при чему је град понудио помоћ у решавању проблема, тако што би преузео одређени проценат власништва и постао суоснивач. Тим поводом, крајем јануара 2010. године, потписано је писмо о намерама између директора Центра Живомира Вучковића и градоначелника Верољуба Стевановића, којим су утврђена два циља - очување основне делатности Центра и трајно решавање његовог статуса, при чему је град и званично изразио вољу да уђе у суоснивачки однос. До сада, међутим, још није стигао одговор на овај предлог, а пропадање Центра постало је све извесније. До кулминације је дошло почетком децембра прошле године када је најављена лиценцијска распродаја имовине, комбајна, трактора и остале механизације, како би се намирио дуг према извођачу радова. Заказана лиценцијска распродаја је ипак спречена, јер су запослени онемогућили приступ судским извршитељима и потенцијалним купцима.

Тек након тога, у Крагујевац су стигли представници Министарства просвете и науке, али званично није постигнут договор о преузимању установе, по коме би нови власник постао град Крагујевац, док би држава повремено финансијала одређене научне пројекте.

Запослени у Центру, међутим, сматрају да држава нема жељу да очува ову установу. Такође, извесно је да Центар, односно држава, располаже поприлично површином земљишта на атрактивној локацији у граду, које не жели тек тако да се одрекне, па није чудо што одговор на предлог града о суоснивачком односу никако да стигне из Београда.

Г. БОЖИЋ

НИКАКО ДА СЕ ПОСТИГНЕ ДОГОВОР О СУДБИНИ ЦЕНТРА ЗА СТРНА ЖИТА

megabelt
GUME
ULJA
REMEJKA
 Mala Vaga, Kneza Mihaila 106, Telefon 325 236

ПРЕДИЗБОРНЕ КОМБИНАТОРИКЕ

На резове би реаговали и богати и сиромашни

Онај ко би се борио против кризе сукобио би се и са богатима и са сиромашнима, јер би морао да се супротстави корупцији и монополима, али и да уведе мере штедне и реформише порески систем. Наш народ не жели храбру, већ власт која ће и даље да дели незарађен новац, а моћни на све начине хоће да задрже стечене позиције, каже историчар Чедомир Антић

Систем је стао и ми не осећамо да се држава реформише. На замрле инвестиције, заустављену реформу правосуђа, корупцију у јавним набавкама, затварање радних места и неизвесност даљих европских интеграција само се надовезала препознатљива предизборна реторика. Јавна упозорења да се Србија враћа у деведесете сугеришу да су државне институције слабе, да је главна моћ у рукама неколико партијских шефова... Степен институционалног хаоса већи је него икад, а већинска Демократска странка, према речима појединих аналитичара, не предузима ништа да нас спасе из тог стања.

У таквом политичком миљеу напредњаци су прилично раном промоцијом свог кандидата за новог премијера бацили рукавицу у лице другим политичким опцијама, пре свега ДС-у, да и они кажу који ће њихови представници бити носиоци извршне власти у Србији после избора. Главни одбор СНС једногласно је одлучио да ће кандидат те странке за председника владе бити њен лидер Томислав Николић. Хоће ли ДС одговорити на изазов напредњака и обелоданити свог кандидата за премијера?

- Ако Томислав Николић заиста постане премијер, верујем да би то лако могао да буде крај његове политичке каријере, каже за „Крагујевачке“ историчар Чедомир Антић, председник Напредног клуба. - Било би поштено да то буде крај, али код нас је, бар је пример Вука Драшковића показује, немогуће без своје воље напустити политику. С друге стране, сма-

Милета Поскурица: Демократска странка са Дачићем као премијером не би могла да манипулише на начин на који су то могли да раде са Мирком Цветковићем

трам да за демократе није добро да сада „избаце“ име премијера. Најпре због непознанице да ли ће га дати, а затим и због реалне могућности да истицање кандидата може потпирити сукоб који очигледно постоји унутар вођства демократа.

С друге стране, Милета Поскурица, председник Окружног одбора СНС у Крагујевцу, сматра да би било поштено да се демократе на време изјасне ко ће бити њихов кандидат за премијера како би грађанима персонално била препознатљива тако одговорна функција.

- Они су вероватно у проблему да нађу довољно послушног и безличног човека који би требало да спроводи централизовану политику кабинета председника, пошто Тадић остаје и после избора да буде „први човек“ Србије. Дакле, биће муке наћи неког таквог, али партијска дисциплина у њиховом табору гарантује да ће успети у тој намери.

Председник Окружног одбора СПО Мирко Чикириз процењује да су напредњаци овим потезом дали себи аутогол, јер се Томислав Николић у политику можда разумје, али у економију кризних времена - нимало. Зато верује да ће то његови политички противници максимално користити у кампањи.

Тешко са Дачићем

- Не очекујем да ће ДС избацити кандидата за премијера, то се ни до сада није дешавало, па неће бити ни овог пута. Једноставно, после избора наступа комбинаторика унутар странка које ће чинити владу, па ако би сада обнародовали кандидата за пре-

ОПШТА ШТЕДЊА КАО МЕРА ИЗЛАСКА ИЗ КРИЗЕ НАИШЛА БИ НА ОТПОР СИРОМАШНИХ ГРАЂАНА

мијера, можда би се неки други осетили угроженим.

Понашање заменика премијера, министра унутрашњих послова и председника СПС Ивице Дачића у овом предизборном периоду све је осорније, а за то је, тврде критичари, пре свих крива ДС, која му због својих партијских интереса допушта да говори и ради шта год пожели. Његови саборци унутар партије предлажу да он буде председник будуће владе. Није ли то необично, пошто премијера увек даје највећа странка?

- Па, и није необично, тврди Чедомир Антић. - Коштуница је био премијер, а није га предлагала највећа партија. Отуда је то могуће као опција. У историји Србије имали смо пример да председник владе буде човек који има два посланичка места. У крајњој линији, заборавањено је да је Милорад Додик из нама братске Републике Српске био премијер први пут са подршком два посланика.

Иначе, Чедомир Антић потенцира да је ова врста Дачићеве радикалности део изборне кампање. Он подсећа да није само ДС дала Дачићу аболицију, већ су то учинили и Г17 и ДСС, а својеверемено и неке друге - сада опозиционе странке.

- Видимо да се меша и у спољну политику и у геополитику и у економску политику, али такође видимо и да проговара онај стари Ивица Дачић из деведесетих година и чини нам се да на тај начин оставља маневар да су тра уцењује проевропске странке, с тим да ће правити владу и са странкама које нису такве оријентације, каже Мирко Чикириз. - Свестан је он чињенице да странка или коалиција која освоји највише мандата треба да да премијера - то је правило „број један“ у политици. Његове шансе су само на подлози уцењивачког капацитета, иначе реално нико не види Дачића као премијера.

Милета Поскурица апострофира да се СПС јасно ставила на страну ДС и рекла да ће бити пожељни члан те владе, да је природна коалиција ДС и СПС. Борис Тадић то толерише, а могућност да Дачић буде постављен за премијера зависи од његовог уцењивачког капацитета.

- Претпостављам да ће најмоћнија политичка партија у тој коалицији и даље бити ДС, па остаје упитаност да ли ће дозволити да

на том месту неко други буде премијер, да ли је то њима корисно? Нисам ни сигуран да би могли са Ивицом Дачићем баш да манипулишу на начин на који су то могли да раде са Мирком Цветковићем.

Много Наполеона

Неки челници Уједињених региона Србије предвиђају да ни Ивица Дачић ни Томислав Николић неће бити премијери након парламентарних избора. Они верују да Млађан Динкић има све квалитете да обавља функцију премијера, поготово што следи нови талас економске кризе. Колико је Динкићева кандидатура реална?

- Сигурно је Млађан Динкић боље решење за премијера и од Ивице Дачића и од Томислава Ни-

ста и самовоље, са толико наглих заокрета у сфери којом се кобајаги експертно бави, сфери финансија, помисли и на много мање важно место у политичкој хијерархији него на функцију премијера.

Чедомир Антић каже да таква најава не завређује коментар. „Имате у Србији много људи који за себе тврде да су Наполеони - и сви знамо да нису“, додаје он.

Преокрет „на трпези“

Често се понавља да је време за храбру власт, и да ће подршку грађана добити они који буду имали конкретне предлоге за борбу против кризе, а не они који свакодневно деле политичке шарене лаже. Хоће ли се избори на томе „ломити“?

- Време је за људе који ће имати храбре, промишљене и рационалне одлуке у којима ће се у први план ставити стварни аспекти кризе, категоричан је Милета Поскурица. - Заиста ће бити потребно да они који говоре о реалним стварима, реалне ствари и спроводе. Опет смо сведоци покушаја различитих врста обмана. Последња обмана је подела некаквих акција око „Телекома“ - који су до јуче хтели да продају.

Мирко Чикириз верује да је време за „Преокрет“ у политици. И председник Тадић недавно је поменуо заокрет у овој сфери. Између заокрета и преокрета разлика је само у језичкој терминологији, а Чикириз је убеђен да председник државе прихвати декларацију „Преокрет“, али је из политичких разлога јавно неће подржати.

- Мислим да је наш народ доказао, посебно 2008. године, да уопште не жели храбру власт, већ власт која ће да дели незарађени новац, експлицитан је Чедомир Антић. - Онај ко ће се борити против кризе мора да уведе мере штедне, да реформише пореску политику, да се супротстави корупцији, монополима, а то ће довести у сукоб са моћнима и богатима; то му неће донети симпатије ЕУ и САД. Али, нажалост, пошто у овој земљи велику већину грађана чини сиромашан свет, то ће га довести у сукоб и са њим. Јер, тај сиромашан свет не жели срећену и правну државу пошто је већ деценијама у наређеној, а нико се не буни.

Слободан ЦУПARIЋ

Мирко Чикириз: Ако би ДС већ сада обнародовала кандидата за премијера, можда би се унутар странке неки други осетили угроженим

Чедомир Антић: Ако Томислав Николић постане премијер, верујем да би то био крај његове политичке каријере

колића, али ту је проблем цензус и резултат избора, у недоумици је Мирко Чикириз. - Јер, аналитичари не процењују УРС као странку која ће освојити највише мандата, већ јој предвиђају борбу за голи живот. Због те чињенице мислим да је таква прогноза нереална и представља рекламирање снаге која се не поседује.

По речима Милете Поскурице, ова кандидатура теоријски може бити реална ако Динкићева партија буде саставни део коалиције око ДС. А да ли ће му после свих дешавања, непрекидних сукоба и супротстављених ставова, Тадић поверити такво место, Поскурица каже да не зна.

- Била би права штета да неко такав, са таквом политичком биографијом, човек са толико пропу-

ШТА СУ НОВЕ НОВИНЕ КОЈЕ СЕ ЗОВУ „НЕЗАВИСНА СВЕЛОСТ“

Магистар - доктор за штампу

ПРВИ БРОЈ „НЕЗАВИСНЕ СВЕЛОСТИ“ ПОД ДИРЕКТОРСКОМ И УРЕДНИЧКОМ ПАЛИЦОМ ГВОЗДЕНА ЈОВАНОВИЋА

Актуелно КОМЕ СМЕТА „СВЕЛОСТ“

ОРИГИНАЛНА „НЕЗАВИСНА СВЕЛОСТ“, БРОЈ ЈЕДАН, ОД 28. СЕПТЕМБРА 1995. ГОДИНЕ

ОЛИЃАЛЕ НОВИНЕ КОЈЕ СУ У ИСТОМ ПАКОВАЊУ „ПРЕШЛЕ“ КОД НОВОГ ИЗДАВАЧА С ДОДАТКОМ „НЕЗАВИСНЕ“

Пише Мирослав Јовановић

Прошлог четвртка на киосцима штампе у Крагујевцу појавиле су се новине под именом „Независна Светлост“. Година прва, број један. Значи, по сопственом легитимисању - нови градски недељник. У његовом импресуму (место где су уписани основни подаци о новинама, што је законска обавеза) стоји да је директор и главни уредник мр Гвозден Јовановић, а онда су побројани чланови редакције, њих петоро, и четири стална сарадника.

Издавач листа је Новинско издавачко друштво „Независна Светлост“, Бранка Радичевића 20. Упућени кажу да је то адреса стана поменутог директора и уредника Гвоздена Јовановића, што би рекао Н. Чанак у случају Коштуница, а није познато да ли је и редакција удомљена у неки топли, кућни кутак глодура.

„Независна Светлост“ насловном страном представила се као нови лист, међутим, што је у „излогу“ није у радњи. По формату, изгледу, распореду текстова и потписаним ауторима овај лист је „пљунути“ недељник „Светлост“ који је до 19. јануара излазио са другачијим генералијама. Односно, магистар Јовановић и ту је држао све „главно“, али је издавач била АД „Светлост“, на адреси некадашњих уважених новина од којих је, после приватизационих преметачина, остало само ово светло име.

■ Уништио једно, основао друго

Ипак, све карте су сложене и сасвим је јасна ова нова крагујевачка медијска прича. Агенција за приватизацију је 1. новембра прошле године поништила уговор о већинском власништву (70 посто) над „Светлошћу“ који је, по званичном образложењу, припадао трочланом конзорцијуму, са Гвозденом мр Јовановићем на челу. Приватизација која је обављена 2007. године поништена је зато што „газде“ новинске куће нису платиле држави пету од шест рата за куповину „Светлости“ (свака од њих била је „тешка“ четрдесет

За четири и по године газдовања предузећем „Светлост“ и истоименим листом Гвозден Јовановић (са пајтосима) успео је да уништи и једно и друго, да би потом основао ново предузеће и покренуо новине - обоје под именом „Независна Светлост“. Алал му вера!

и неколико хиљада евра), а не зато што су разбуцали и уништили издавачко предузеће са дугом традицијом и угледом, начинили га дужним и ружним, зато што су старе новинаре натерали да из „својих“ новина беже к’о ђаво од крста, а од новопримљених очекивали да кулече - две године без плата и доприноса. Али, то је већ друга прича, о болесној држави и незаштићеним најамницима.

Ништавност уговора о приватизацији „Светлости“ тек је после два и по месеца „ступила на снагу“, негде средином јануара, када је магистар Јовановић печат и кључеве од 400 квадрата АД „Светлост“ морао да преда државном чиновнику који се по бирократској номенклатури зове - привремена заступник капитала субјекта приватизације. Он треба да изучи шта је остало од некадашњег новинског предузећа, у финансијским и пописним књигама и кадровским картонима, па да у име државе предложи шта да се ради даље. Или да тражи неког новог „магистра“, или да на државни рачун капарише катанац. То ће бити следећа епизода у серији „Светлост“.

Међутим, Гвозден магистар Јовановић једну изгубљену битку није доживео као изгубљени рат. Пошто се уживео у улоге више медијских ликова, директора и председника управног одбора новинске куће (може код нас и једно и друго да држи један човек), па поврх свега и главног и одговорног уредника листа, решио је да покрене „Независну Светлост“ као нови медијски производ. Злобници предвиђају да ће Јовановић можда докторирати на новинарству (што да не, шта га кошта), али - свака њему част. Може му се да бескрајно ужива у својим играма, за цену не пита, нити њега неко ишта пита, а камоли да га пропитује.

Свеједно што је једну медијску кућу довео до банкрутства, а од новина направио, не карикатуру,

већ наказу, за које је много рећи да су и дилетантске, магистар гази даље и самоуверено изјављује: Шта бих друго радио, него да останем у новинарству! Истом паковању „Светлости“ додаје „независна“, региструје јој новог издавача, то је бар лако и скоро цабе, и креће од редног броја један. Ако се ко год пита има ли ту места за суд, одговор је - наравно да има. Али, нема суда, бар не за магистра, ту је квака.

■ Прва и права „Независна“

Читаоци које служи памћење сигурно се сећају да је у Крагујевцу, оних туробних ратних и диктаторских година, већ излазила једна „Независна Светлост“, али ова јуче покренута с њом никакве везе нема. Веза је једино у томе што је безочно украдено име, све остало је сушта разлика, прво у људима који су правили и потписивали „ону“ и „ову“, а онда у свему осталом - од уређивачке формуле до нивоа

професионализма.

Прва и права „Независна“ огласила се 28. септембра 1995. године. Издавач је била Новинско-издавачко предузеће „Јавност“ и уписана је у регистар Министарства за информисање Владе Србије под бројем 2018. Уписана је и никада није избрисана.

Данас за новине које почињу да излазе нема обавезе уписивања ни у какве регистре, нити се издају било какве дозволе (то је нама наша демократија дала), а закон каже да „оснивач јавног гласила може бити свако домаће или страног правно или физичко лице“. Другим речима, новински издавач може да буде ко год хоће. Резултат такве анархије је да се не зна ни број листова који излазе, ни ко су им власници, ни чијим се парамони финансирају.

Дакле, оригинална „Независна Светлост“ биле су новине у најтежем добу за опстанак медија (време државне тортуре, „чувеног“ Закона о информисању, драконских казни, беспарице) и настала је када је власт стару, добру „Светлост“ једностраном и незаконитом одлуком подржавила и на главне функције поставила своје људе. Новинаре и друге запослене који су одбили да се повинују таквој отимачини полиција је, после четрдесет дана отпора и протеста, силом избацила на улицу из просторија у Бранка Радичевића 9. Међутим, они успевају, уз силне проблеме и перипетије, да формирају НИП „Јавност“ и почну да издају „Независну“, радећи у закупљеној приватној кући на периферији града, док су се у одузете просторије уселили новинари по избору власти и наставили да праве „Светлост“ која је тада имала незванични префикс - државна.

Подсећања ради, директор те „Независне Светлости“ био је Павле Ђировић (умро 2000. године), главни уредник Мирослав Јовановић (жив и управо се у овом писању сећа и помало пита да ли је

вредело бити толика будала у „времену идеала“, кад су касније све наследили ништасти), заменик главног уредника Анкица Весић (вероватно са истом дилемом), новинари Маргита Цветковић, Слободан Цупарић, Милош Пантић, Љубиша Обрадовић, Јованка Маровић, Гордана Јоџић, Михаило Кандић, Гордана Божић, Милутин Ђевић, Вук Павловић, Елизабета Јовановић, фоторепортер Раде Миливојевић.

■ Лоповлук и фалсификати

Годину и по дана касније, фебруара 1997., Виши привредни суд, по хитном поступку (!), укида одлуку о подржављењу „Светлости“ и редакција „Независне“ враћа се на стару локацију. Међутим, не мења препознатљиво име све до 2005. године. Тада, на седамдесету годишњицу „Светлости“, сама редакција одлучује да се новине поново зову само „Светлост“. „Независна“ остаје у архивама и у сећању.

Даљи след догађаја већ је савременост. Агенција за приватизацију 2007. године продаје „Светлост“ трочланом конзорцијуму из Крагујевца (Гвозден Јовановић, тада без мр, Влатко Рајковић, Драгољуб Миловановић Бубе). Запослени имају стрпљења две године, а онда закључују да с новим газдама нема леба, скоро сви својеручно пишу отказе и покрећу Недељне новине „Крагујевачке“. Срећом, сачували су своје издавачко предузеће „Јавност“, оно које је 1995. стајало у импресуму „Независне Светлости“ и тако практично наставили дугогодишњи новински континуитет.

Ко погледа импресум „Крагујевачких“, при дну треће стране, видеће скоро иста имена редакције која је писала „Независну“. Наравно, неки су отишли у пензију, неки на онај свет, дошли су и нови млади, али језгро је исто.

Ономад, међутим, излази „Независна Светлост“ коју потписује Гвозден магистар Јовановић. Нека му је алал! И ако се опет ко год пита има ли и овде места за суд, одговор је - наравно да има! Али, нема суда. Да га има не би нам и цела држава била од лоповлука и фалсификата.

ГВОЗДЕН ЈОВАНОВИЋ НА ПУТУ КА МЕДИЈСКОМ МАГНАТУ

ФУНКЦИОНИСАЊЕ ГРАДА У ВРЕМЕ ЛЕДЕНИХ ДАНА

Није лако, али ни страшно

У понедељак смо са минус 21 били најхладнији град у Србији, у уторак, са још два степена ниже, на високом трећем месту, али нисмо за „ванредну ситуацију“, иако смо и даље ледени. Све док је тако „Енергетика“ ће грејати и током ноћи, „Електрошумадија“ и „Нискоградња“ такође имају много више посла, а муку муче и градски превозници

Пише Александар Јокићевић

Они који су се првог дана ове седмице раније пробудили нису могли да верују када су на радију и телевизији чули да је у Крагујевцу минус 21 степен и да смо најхладнији град у Србији. „Прешишали“ смо чак и традиционално ледену Сјеницу, а сутрадан, у уторак, били смо „тек“ трећи на температурној табели, али са још два степена више у минусу. Како је било јуче видели сте сами, а од данас, по прогнози Републичког хидрометеоролошког завода, уз хладноћу на коју нисмо баш навикли, очекују нас и нове пахуље које ће накнадно повећати већ прилично дебеле наслагае замрзнутог снега, са којим се боре и грађани и градске надлежне службе, уз велике проблеме.

Ледени, или у најмању руку

Сибирска зима у Крагујевцу и читавој Србији обрадовала је многе који уживају у зимској идили, али не и оне који снег воле да гледају само на разгледницама. Осим што у оваквим ситуацијама највише посла имају путари, ни екипе Завода за хитну медицинску помоћ нису ништа мање ангажоване. Њихов највећи проблем су нерашчишћене споредне улице у приградским насељима и околним селима због чега су, не ретко, принуђени да до пацијента пешаче и више од једног километра, пробијајући се кроз високе сметове са опремом у торбама тешким и по неколико килограма.

хладни дани прогнозирају се са великом сигурношћу до 6. фебруара, али их неки озбиљно најављују све до 12. фебруара! Кажу да ће напољу бити од минус четири до минус 18 степени. По књишкој дефиницији дан је леден ако „оде“ испод нуле, а ми смо тај „услов“ већ дебело испунили!

За утеху онима који једва издржавају оволики одлазак у минус нека послужи податак да је било и горе - 11. фебруара 1929. године у Крагујевцу је измерено чак минус 30,7 степени!

Немамо правог саговорника који може да нам каже како је тада функционисао град, али хајде да видимо како смо испратили крај јануара и како дочекујемо фебруар 2012. године.

■ Грејање и ноћи

Они који нису чули да је у понедељак изјутра у граду био ми-

ОБАВЕЗНА ДОБРА ЗАШТИТА ОД ХЛАДНОЋЕ

нус 21 степен или су ту чињеницу игнорисали имали су прилику да се „челиче“ чим су изашли из својих кућа, многи зажаливши што нису обули дупле чарапе или дугачке гаће, боље заштитили главу или изабрали адекватну обућу за хладноћу и лед, узели такси уме-

сто што су пешачили или чекали аутобус. Неки га нису ни дочекали, додатно се смрзавајући, јер, рецимо шест аутобуса из возног парка градског превозника „Ласте“ било је залеђено, тако да је, према речима Александра Поповића из Градске агенције за сао-

ДР ДРАГАН МИЛУТИНОВИЋ И ТЕХНИЧАР МИЛОШ НЕСТОРОВИЋ У РАМАБИ

Управо то се десило прошле недеље у Рамаћи, када је екипа морала да се пробија 500 метара кроз снег да би стигла до болеснице која је доживела шлог. Ни у Чумићу нису имали више среће. Теренско возило било је готово два сата заглављено у снегу, а пошто тракториста који је требало да их извуче у то време није био у селу, мештани су прискочили у помоћ, посипајући пепео испод точкова. Мада прилично промрзли, медицинари су ипак стигли на време до пацијента. Практикују и да са собом носе резервне чарапе и навлаче их преко обуће како би се лакше кретали по снегу и леду.

То није успела екипа која је неколико пута покушала да стигне

САД СТОЈЕ И СНЕГ И ЛЕДЕНИЦЕ – ПРОБЛЕМ ЋЕ БИТИ КАД ОТОПЛИ

браћај, било немогуће одржати све поласке. Изостали су поласци у јутарњем термину, на линијама Багремар - Илићево, Аутобуска станица - Вињиште, Петровац - Ждраљица.

- Могући разлог је лошији квалитет горива, мада се дешава да

се, осим нафте, у инсталацијама заледи и ваздух, да закаже хидраулика. И у уторак је било проблема, догодило се да аутобус заледи на траси, тако да у 7 и 15 није одржан полазак из Ботуња. Није било ни поласка из Драче у 5 и 40, линија 25 Ердеч - Шарена пијаца - Ердеч уместо у шест укључена је у седам ујутру. На линији 13 Мале Пчелице - Теферич у јутарњем шпиц од три возила на тој линији радила су два тако да је ред вожње проређен, али током дана све се нормализовало, наглашава Поповић.

У понедељак је одржана и редовна седница Штаба за ванредне ситуације, на којој је констатовано да ниске температуре онемогућавају нормално функционисање, али да још увек не постоје услови за проглашење ванредне ситуације. Према слову закона, потребно

СНЕГ ДОНЕО НЕВОЉЕ И ХИТНОЈ ПОМОЋИ

На терен са резервним

Екипе Хитне помоћи принуђене су да, због великох сметова и непроходних сеоских улица, пешаче и више од једног километра до пацијента, са опремом у торбама тешким и по неколико килограма

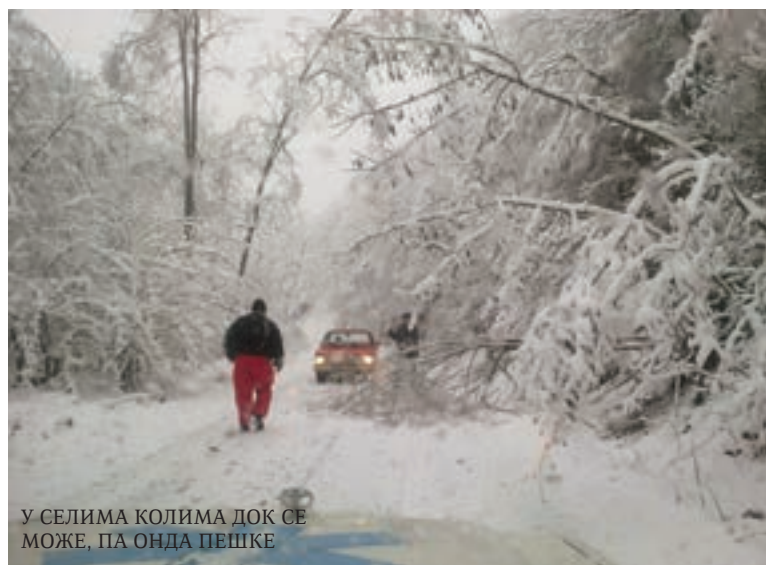

СЕСТРА ЗОРИЦА РАДОЈЕВИЋ И ДР ЈЕЛЕНА ПЕТКОВИЋ У ЗАВЕЈАНИМ КОМАРИЦАМА

снега, док су у Комарицама укућани довели старију жену на ћебету до медицинске екипе.

Због тога су, претходних дана, из Хитне помоћи упозоравали грађане који живе у приградским насељима да при позиву обавезно напомену ако у њиховом крају има већег снега, како би екипа на терен кренула „ладом нивом“.

- Сналазимо се како знамо и умемо. Често не можемо да пронађемо пут, јер ни тракторима није прочишћен. На срећу, није дошло до повећаног броја позива, тако да дневно имамо тридесетак излазака на терен. У оваквим условима

У СЕЛИМА КОЛИМА ДОК СЕ МОЖЕ, ПА ОНДА ПЕШКЕ

ЗА РОМАНТИКЕ
ОВА ЗИМСКА ИДИЛА ЈЕ
ЗАИСТА БАЈНА

кида током ноћи помогла је и „Електрошумадији” - директор Сектора управљања Иван Савчић наглашава да је у поређењу са недељом потрошња струје у ледени понедељак порасла за 11 одсто - са 2,9 скочила је на 3,3 милиона киловата.

Баш у тој ноћи, у понедељак око три ујутру, услед велике хладноће дошло је до згрушавања уља, па је трафостаница изнад Чешког гробља аутоматски искључена, али грађани нису трпели пошто постоји резервни трансформатор. Напајање је готово одмах пребачено.

■ Двеста хаварија на електро мрежи

Међутим, то није била једина хаварија, јер су грађани за догревање станова користили грејалице и термоакумулационе пећи, што често доводи до преоптерећења мреже. Захваљујући „Енергетици” од уторка је већ другачије, међутим, како је централним грејањем

АУТОБУС, ИПАК, СТИГАО, КОЛА МОРАЈУ ДА СЕ ПОГУРАЈУ

Он објашњава да проблем представља и велика количина нападаног снега који је био мокар и тежак, па су имали 200 кварова (сви су отклоњени), а део њих чини и прегоревале осигурача у трафостаницама због скока потрошње струје, откинута кућне прикључке, ајмо откинута кућна прикључци, губитак једне фазе, откинута жице - све се то дешавало због тежине снега и леда на мрежи. Сви проблеми решавани су у најкраћем могућем року, тако да је прекид у снабдевању трајао најдуже два сата.

- Уколико је прекид настао у току ноћи екипе су реаговале у јутарњим сатима, али није било превише проблема. То је доказ да смо спремно дочекали зиму, слабе тачке на мрежи су отклоњене, исечено је растиње које је могло да услови далеко више прекида. Било је и 15 кварова на средњем напону, на далеководима и кабловским водовима. Најдужи прекид био је у Доњим Комарицама, отприлике 28 сати без струје, али највише времена утршено је да се пронађе место, а било је на тешко приступачном терену, на коме је оштећен вод, прича Савчић.

■ Очекујући снег

Ледени талас спремно су дочекали и у „Нискоградњи”, али их је страх да ли ће од данас поново падати тежак и мокар снег као про-

шлонеделини, уз врло велику хладноћу, пошто је познато да се со не може „борити” против леда ако је спољна температура испод минус седам степени, а постоји и бојазан да се заледе камиони.

Технички директор „Нискоградње” Зоран Ђусић наводи да су очишћене све улице првог и другог приоритета, то су улице којима вози градски превоз и улице које се у њих уливају, тако да су спремни и за нове падавине.

- Знали смо за минусе, не ослањамо се само на једну прогнозу, на пример, упоређујемо три прогнозе ван Републичког хидрометеоролошког завода Србије и то узимамо као репер.

Возила се пале на сваких сат времена и раде по петнаестак минута тако да смо у сваком тренутку спремни, јер Зимска служба траје 24 сата. Такође, упоређујући прогнозе спремно смо дочекали снег, имамо одређене количине морске соли које су ефикасне до -11, осим тога сада посипамо ризлу која свакако спречава проклизавање, појашњава Ђусић.

Он каже да је веома битна и превентивни рад, па се со посипа по улицама и на вишим температурама. Рецимо, на критичним тачкама (успони, мостови и надвожњаци) или улицама попут Босанске и кружног пута у Станову, где се со посипа и када нема снега, превентивно на минус два или минус три степена.

је да постоји угроженост становништва и материјалних добара и средстава, али срећом, далеко смо од тога.

Изненадни велики температурни шок није био довољан разлог да „Енергетика” у ноћи између недеље и понедељка радијаторе остави топлим и после девет увече, на шта није ни обавезна по Одлуци о снабдевању града топлотном енергијом, јер у њој није дефинисан доњи лимит. Међутим, прекјучерашњих минус- 23 дочекано је далеко спремније. Директор Енергетике“ Никола Петровић објашњава да је, у договору са градоначелником Верољубом Стевановићем, одлучено да систем даљинског грејања буде у функцији и преко ноћи.

- Одлучено је да и наредних вечери грејемо без прекида и тако ће бити све док траје ледени талас, који се иначе, најављује до 6. фебруара. То је битно због грађана, али и самог система даљинског грејања, јер ипак су, за наше

ВЕРАН БИЦИКЛИ И НА МИНУС 20

услове, тренутне температуре е нормно ниске. Ми смо за ову грејну сезону обезбедила све неопходне енергенте, укључујући и снабдевање гасом. Све котларнице су у погону и за сада не очекујемо никакве проблеме везано за снабдевање корисника топлотном енергијом, наводи Петровић.

Одлука „Енергетике” да снабдевање топлотном енергијом не пре-

покривен тек део града нешто већа потрошња је остала у приграду и на сеоском подручју.

- Са тренутном потрошњом нисмо близу преоптерећења капацитета, систем није угрожен и не очекујемо проблеме, али саветујемо грађанима да пронађу алтернативни начин грејања који никако није електрична енергија, каже директор Савчић.

САВЕТИ ЛЕКАРА

Напоље - само ко мора

Температуре у минусу, оштар и влажан ваздух захтевају посебну припрему за излазак - на првом месту одевање, али и адекватни режим исхране.

- Старијим особама, астматичарима, реуматичарима, хроничним болесницима, у првом реду срчаним болесницима, посебно онима који имају ангину пекторис, саветујем да остану код куће током ледених дана. Уколико излазе нека то чине са марамом или марамицом преко уста. Уз редовно узимање терапије, препоручујем и конзумирање млакних напитака и чајева са витамином ЦЕ, каже др Китановић.

Добро познат савет који се може чути сваке сваке зиме, али га вреди поновити је и да се треба облачити слојевито. Наиме, велике разлике између температуре напољу и при уласку у загрејану просторију утичу на динамику крвних судова. Такође, главу и ноге требало би заштитити одећом која је непромочива.

Лекари упозоравају да затворени простор, нарочито у канцеларијама, треба често ветрити. Уколико је потребно дуже време провести на једном месту, на пример на аутобуској станици, чекајући превоз, саветује се кретање, а никако стајање у месту, како би се убрзала циркулација.

ренска возила за овакве услове, али у договору са Центром за ванредне ситуације обезбеђено је још једно возило од Ватрогасне службе, у случају потребе.

Пошто су проходне само главне саобраћајнице, лекари апелују на грађане да упућују позиве само у случајевима преке потребе. Исто тако, моле за разумевање јер не могу да стигну до пацијента тако брзо као што би учинили у нормалним условима.

И поред великог снега и леда, у

Хитној помоћи кажу да ових дана није било прелома нити тежих саобраћајних удеса, уобичајених за овакву временску ситуацију. Грађани, нарочито они старији, углавном поштују савете и не излазе из својих кућа без преке потребе. Доктор Китановић саветује да када морају да изађу навуку чарапе преко чизама, као што то ради и екипа на терену, како би се сигурније кретали и спречили клизање.

Г. БОЖИЋ

чарапама

ЗАВОЈИ НА ЧИЗМЕ, ЗА СИГУРНИЈИ И БРЖИ ПОВРАТАК СА ТЕРЕНА

екипи треба више од три сата да се врати са терена, објашњава Слободан Китановић, директор Завода за хитну медицинску помоћ.

Иначе, пет медицинских екипа има на располагању само два те-

СНЕЖНА НЕДЕЉА У ШУМАРИЦАМА

Фокине игре на снегу

Артички услови у нашем граду нису обесхрабрили најмлађе. Прошле недеље „читав” мали Крагујевац, у пратњи родитеља и дека и бака, обрео се у Шумарицама да ужива у чарима санкања. На потезу код споменика Пето три настала је огромна поподневна санкашко-клицашко-скијашка снежна гужва.

Чланови Школе спорта „Фока” уприличили су својим малим полазницима тог недељног поподнева праву снежну журку и такмичење у играма на снегу. Било је за свакога по нешто: категорије најмањих дечака и девојчица на клиску и санкама, такмичење у истим дисциплинама за нешто старије чланове „Фоке” а, на општу радост и весеље свих присутних, није изостало ни надметање родитеља у санкашком спусту.

З. М.

КОЛИКО СУ КРАГУЈЕВЧАНИ НАОРУЖАНИ

Мање цеви или враћање у ил

Према званичним подацима у Крагујевцу и општинама Шумадије грађани легално поседују 49.424 комада разних врста оружја, а процене су да нелегално држе више од тога. Због високог пореза све је мање нових захтева за држање оружја, а има и одјављивања оружја које је од раније у поседу. Око 1.500 дугих и кратких цеви из магацина крагујевачке Полицијске управе у 28 сандука очекује транспорт за Београд где ће бити уништене

Грађани Крагујевца, иако живе у граду у којем се производи оружје, нису наоружанији у поређењу са становницима других градова који немају ову врсту индустрије, мишљење је проценитеља, али свакако да је број наоружаних већи од броја легалних власника оружја. Чињеница је да су људи са ових простора вазда волели кубуре, пиштоље и пушке и да су их у неким ситуацијама олако потезали, али је тај период изгледа иза нас, јер данас се све више људи одлучује да враћа своје лично наоружање. Да ли је то због ригорознијег закона од 2005. године за издавање дозвола за ношење оружја, уведеног пореза на оружје који после пар година превазилази саму вредност појединих комада, или зато што се можда данас грађани осећају безбедније.

У Крагујевцу и осталим општинама Шумадијског округа које покрива овдашња Полицијска управа званични број оружја за личну безбедност грађана, спорског, ловачког, стрелачког и трофејног оружја, закључно са 31. децембром прошле године, достигао је 49.424 комада, не рачунајући службено наоружање припадника полиције, безбедносних служби и Војске Републике Србије. Конкретно, само пиштоља и

револвера за личну безбедност има 19.285 код грађана, док ловачког наоружања има 36.748, спорског 625, а у поседу физичко-техничког обезбеђења је 912 цеви, с тим што они могу носити оружје само за време смене у којој раде и у објекту или на отвореном простору за које су задужени.

■ Формацијско-војно наоружање

Колико још оружја поседују Крагујевчани „на црно“ тешко је и претпоставити, каже Горан Живковић, начелник Одељења за управне послове Полицијске управе у Крагујевцу, у чијем ресору је издавање дозвола за оружје, али сматра да је тамна бројка вишеструко већа од оне на коју грађани плаћају државни порез.

Не може се са сигурношћу рећи колико се оружја налази у нелегалном поседу код грађана, али је извесно да се ради о већем броју такозваног формацијског војног наоружања, прибављеног за време ратних дејстава са подручја бивше Југославије, каже Живковић.

По његовим речима, процена Полицијске управе је да се број нелегалног оружја у поседу грађана смањује, највећим делом због активности полиције на откривању ових кривичних дела, а ако говори о оружју у легалном поседу, сам Закон делује у правцу генералне превенције, јер је несумњиво да ће у сваком случају одступања од одреда-

ба овог закона, поред кривичне и прекршајне одговорности утврђене правноснажном судском одлуком, уследити и одузимање оружја.

На тренд смањења броја оружја утиче и чињеница да за ношење оружја физичко лице мора поседовати посебну дозволу, а закон прописује да оружје за личну безбедност може да поседује лице које поседује оружани лист и дозволу за ношење тог оружја. Лице које жели да носи оружје за личну безбедност подноси писмени образложен захтев надлежном органу.

Мишљење представника Полицијске управе је да су трендови да се број оружја у нелегалном поседу смањује из године у годину. Сматрају да држање оружја и издавање те врсте дозвола није толико интересантно, јер се оружје ван куће и места пребивалишта не може носити као некада. Од 2005. године, изменом Закона о оружју и муницији, грађани могу само др-

жати оружје по одобрењу надлежног органа и не могу га носити, осим у случају прибављања дозволе за ношење оружја за личну безбедност, где је прописана посебна процедура, а као једини надлежан за одлучивање по тим управним стварима је директор полиције.

Једним делом и увођење пореза на држање и ношење ватреног оружја такође је утицало да грађани добровољно предају оружје, односно да га се одричу у корист државе, како не би плаћали ову дажбину. Цифра није занемарљива јер, примера ради, прошле године плаћало се за држање пиштоља 2.700 динара годишње, а за ношење 13.400 динара. Ловци су за пушку морали да издвоје 3.990 динара.

■ Мање захтева за оружје

Током прошле године поднето је у Крагујевцу 759 захтева за набавку оружја, од чега су само осам захтева поднела правна лица, а остатак грађани. Позитивно је решено 690 захтева, 36 су још у процедури, док су 33 одбијена. Број поднетих захтева и издатих одобрења за набављање оружја у 2011. години смањен је за 74 у односу на претпрошлу годину.

Међутим, добити дозволу за држање оружја не подразумева и ношење са собом. Ту привилегију ношења оружја за личну безбедност има свега 19 особа са територије Крагујевца и још осам из Шумадијског округа. Током прошле године поднето је још шест захтева за издавање дозвола за ношење оружја и до сада су три позитивно решена.

Ватрено оружје, иначе, може се набавити само на основу одобрења Министарства унутрашњих послова – организационе јединице у општини на чијем подручју је пребивалиште, односно седиште лица које је поднело захтев за издавање одобрења. Ватрено оружје могу поседовати пунолетни

ТРОФЕЈНО ОРУЖЈЕ

И за трофеје обавезна дозвола

На територији Крагујевца у овом тренутку регистровано је 1.560 комада трофејног оружја. У складу са Законом о оружју и муницији може се регистровати трофејно оружје на име лица које испуњава све законске услове. Поред тога неопходно је да одговарајућим уверењем подносилац захтева докаже да се ради о трофејном оружју.

Закон под појмом трофејног оружја подводи оно које потиче из Првог и Другог светског рата, оружје које функционално није више у исправном стању, а овлашћена организација може и механичким путем (заливањем цеви, оштећењем ударне игле) до тада исправно оружје да доведе у функционалну неисправност, о чему ће подносиоцу захтева издати уверење. Највећи број дугог и кратког наоружања за које се захтева дозвола за статус трофејног оружја потиче из наслеђа. Да би се такво оружје регистровало неопходно је спровести оставински поступак, уколико се ради о наслеђу од покојника, где ће се тачно навести пренос права својине на новог потенцијалног власника оружја, што ће представљати правни основ за регистрацију.

Овдашња Полицијска управа апелује на грађане да до спровођења оставинског поступка затечено оружје предају у ПУ Крагујевца, јер ће у супротном оружје држати нелегално, што за собом повлачи и репресивне мере.

грађани који су пословно способни, обучени за руковање оружјем, који нису осуђивани за кривична дела са елементима насиља, нити се против њих води кривични поступак по службеној дужности, а уједно нису кажњавани за прекршаје из Закона о оружју и муницији и Закона о јавном миру и миру, и против њих се не води поступак за ове прекршаје.

Осим тога, утврђује се да ли би издавање одобрења била угрожена сигурност других људи, односно, јавни ред и мир. То другим речима значи да ни у ком случају оружје у руке не могу добити малолетна лица, или особе лишене пословне способности, углавном због душевне болести и заосталог душевног развоја, јер нису у стању самостално да се старају о себи, а постоји могућност да у таквом стању повреду друга лица.

Иако је пут до добијања оружја нешто трновитији и дужи, праћен бројним проверама, право на оружје се лако губи. Довољно је да неко направи кривично дело, наруши јавни ред и мир или га неко с разлогом пријави да му је прети. Ако се од момента издавања дозволе за држање оружја покрене кривични поступак за кривична дела која се гоне по службеној дужности, или уколико се против грађана води прекршајни поступак за нарушавање јавног реда и мира, одузима се оружје за време док поступак траје.

Када се ови поступци окончају правноснажном судском одлуком орган унутрашњих послова ће спровести управни поступак где ће проценити да ли су и даље испуњени сви услови да тај грађанин може поседовати ватрено оружје. У случају када се утврди да услови више не постоје, оружје се одузима у управном поступку, а тим лицима оставља законски рок од једне године у коме могу продати или поклонити свој пиштољ или пушку лицу које посе-

ЛОВЦИ ЛЕГАЛНО ПОСЕДУЈУ 36.748 КОМАДА ОРУЖЈА

ШТА СА ЗАПЛЕЊЕНОМ ОПОЈНОМ ДРОГОМ

Депои пуни - решења нема

На лагеру Полицијске управе у Крагујевцу тренутно се налази 1,3 тоне марихуане, 51 килограм хероина, 2,57 килограма кокаина, пола килограма хашиша, 5.000 различитих таблета које имају неуролептичко дејство, 1.500 комада екстазија, 30 боцица метадона, око 900 грама спида, ЛСД-а 54 комада и макар девет килограма.

По речима Зорана Станишића, начелника Одељења општег криминалитета, ове количине чувају се у специјалним просторијама за складиштење оваквих врста наркотика, под посебним обезбеђењем и у сефовима са алармном заштитом. Приступ овој дроги имају само две особе из службе. Никада само једна особа не прилази депоу где је дрога одложена, већ је обавезно присуство оба лица, било да се додају количине од нове заплене, било да се узимају извесне количине за вештачење. Строго се води евиденција о сваком детаљу. Докле ће се тако нагомилавати заплена дрога

Станишић није знао са сигурношћу да нам каже. Тврди да су добили неке назнаке из врха МУП-а да ће се ускоро дрога отпремити на уништење.

У кратком временском периоду могло би доћи до уништења свих наркотика из свих полицијских управа у земљи. Елаборат, на коме је инсистирало Министарство екологије, о безбедном уништењу дроге по животну средину и здравље људи, већ је направљен, али није одређено место где би то било обављено, каже Станишић и додаје да одлуку о томе где ће се и када уништити дрога доноси Министарство правде у договору с еколозима.

У Крагујевцу су последњи пут уништене веће количине заплене дроге марта 2003. године у пећима „Застава Енергетике“, уз присуство представника суда и тужилаштва који руководе овом акцијом. По тврдњи Зорана Станишића, од свих полицијских управа у земљи највеће заплене количине наркотика чекају на уништење управу у Полицијској управи у Крагујевцу.

ИЗ ГОДИШЊЕГ ИЗВЕШТАЈА О РАДУ ПОЛИЦИЈЕ

Негалу Највише имовинских деликата

дује одобрење за држање ватреног оружја. Уколико се деси да грађанин пропусти рок од годину дана, оружје постаје државно власништво.

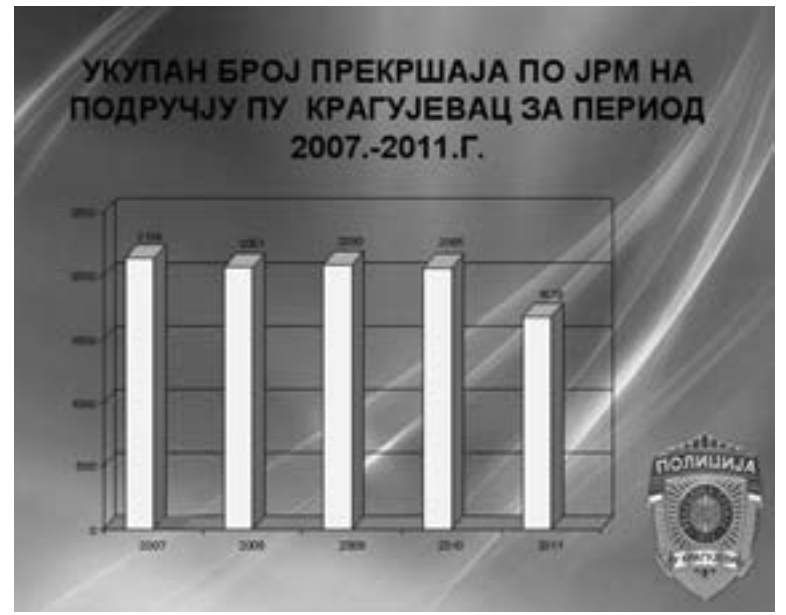
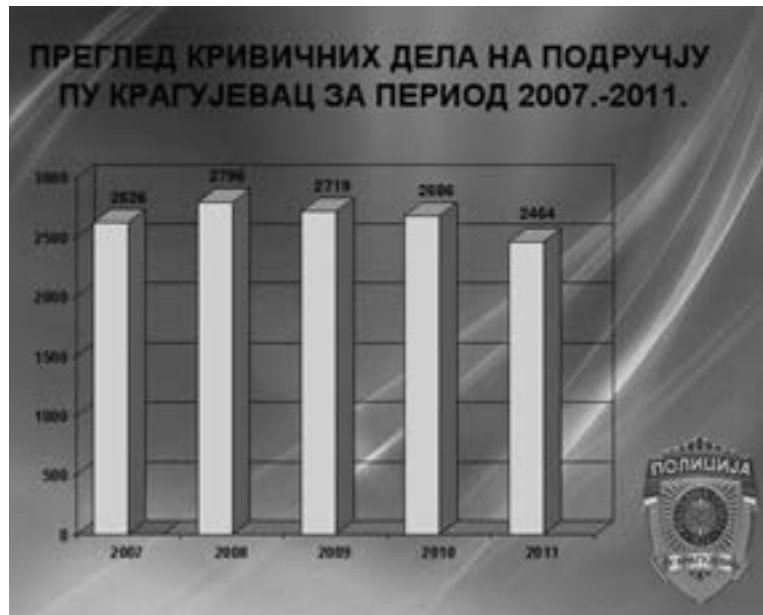
Привремено одузето ватрено оружје ни у ком случају се неће вратити власнику уколико представљају предмет или средство извршења кривичног дела. Досадашња пракса је показала да се неких 10 одсто одузетих цеви врати власницима, док остало прелази у државне руке.

У току прошле године у Крагујевцу је одузето по различитим основама укупно 377 комада оружја, од чега 209 ловачких пушака, 12 малокалибарских пушака, 146 пиштоља и револвера, 10 комада ваздушних, гасних и сигналних оружја, као и 1.106 метака различитог калибра. Конкретно, у кривичном поступку применом мере безбедности одузето је 43 комада, у прекршајном поступку применом заштитне мере 30, а остатак у управном поступку.

Поступак са одузетим оружјем

Одузето оружје се депонује у магацину овдашње Полицијске управе, да би након истека рока од годину дана постало власништво Републике Србије и било спремно за уништење. Оружје се уништава механичким путем, деловањем великих хидрауличних преса, тако да се тренутно претвара у секундарну сировину. МУП Србије одређује време, место и постројење где ће се ово обавити.

Ових дана ће Полицијска управа Крагујевац послати на уништење контингент од 893 пиштоља, 16 револвера, пет старих револвера,

Прошлу годину обележило је једно убиство у Гарашима и једно силовање, седам покушаја убистава, 287 тешких крађа и две разбојничке, 214 заплена 102 килограма различите дроге, 156 насиља у породици. У удесима су погинуле 33 особе, од тога 13 пешака, осам возача и исто толико путника из возила, два возача трактора, један бициклиста и једно дете, 198 особа је тешко а 578 лакше повређено. Саобраћајци су написали 12.215 захтева за покретање прекршајног поступка, наплаћено је и 7.976 новчаних казни (за 3.719 мање него лани). За воланом је затечено 1.145 припитих возача, а од тога само у Крагујевцу 919, што је, гледано на градском нивоу, за близу 26 одсто више него 2010. године.

На нивоу Полицијске управе (ПУ) Крагујевац

откривено је и 545 кривичних дела из области привредног криминала која су починила 276 лица. Укупно 795 особа имало је посла са законом због вређања, злостављања и вршења насиља, 198 због туче, 28 због свађе и вике, а због дрског и безобзирног понашања написано је 366 пријава. Закон није миомисао ни полицијске чиновнике.

Против њих је поднето укупно шест прекршајних и четири кривичне пријаве и то због злоупотребе службеног положаја, злостављања и мучења, удруживања ради вршења кривичних дела - пранња новца, фалсификовања исправа и утаје.

Грађани су ове године поднели 39 представки, од којих су четири основане и 75 притужби на рачун рада кадра ПУ. С друге стране, било је девет напада на службенике полиције на дужности и 28 ометања при раду, приликом чега је 13 лица задобило лаке телесне повреде.

Прошле године у Одељењу за управе послове грађанима је издало 25.246 нових биометријских пасоша и 36.416 личних карата.

На конференцији за штампу начелник Иван Ђоровић, осим што је из-

разио задовољство постигнутим резултатима рада и стањем безбедности у граду, изјавио је да је прошле године за 8,27 одсто смањен укупан број кривичних дела и за 18,74 одсто број прекршаја, али да ти подаци и нису слика реалног стања, јер лани није било дуплирања код писања пријава као у ранијим периоду. Наиме, постигнут је договор са тужилашвом да се не могу писати и прекршајна и кривична пријава за један те исти догађаје. То је била и једна од замки међународних судова и инстанци. Стога, напомиње Ђоровић, реално стање би било смањење прекршаја за око пет одсто. Број расветљених кривичних дела опао је свега за један одсто. Статистички подаци показују и да се на нивоу целе територије ПУ деси 1,7 кривичних дела са непознатим извршиоцем.

- Бићу задовољан да се тај ниво рада задржимо и у овој 2012. години, каже Иван Ђоровић.

Е. ЈОВАНОВИЋ

ИВАН ЂОРОВИЋ

ПОЛИЦИЈА

Тешко повређен пешак

У саобраћајној незгоди, која се 30. јануара, око 19,45 сати, догодила у Улици 19. октобра у Крагујевцу, тешко је повређена Јелена Т. (36). На њу је нерегистрованим возилом "алфа ромео" налетео Саша Ђ. (35) из Крагујевца, који се налазио под дејством алкохола и кретао се неприлагођеном брзином, смером од Кормана према Илићеву. Након изазивања саобраћајне незгоде Саша Ђ. се удаљио, не указујући помоћ повређеном пешаку. Иако на возилу није било регистарских ознака полиција га је пронашла, након чега је идентификовала и возача, који ће бити спроведен истражном судији, због сумње да је извршио тешко дело против безбедности јавног саобраћаја и зато што није пружио помоћ повређеном лицу.

Јелена Т. је добила тешке телесне повреде опасне по живот и налази се на лечењу у Клиничком центру у Крагујевцу.

Бившој супрузи подметнуо дрогу

Радослав Д. (56) из Крагујевца лишен је слободе и, уз кривичну пријаву, прведен истражном судији основног суда, због постојања основа сумње да је извршио кривична дела неовлашћено држање опојних дрога и лажно пријављивање.

Постоје основи сумње да је Радослав Д., у 2010. години, набавио 176

грама марихуане коју је, запаковану у најлонској кеси, назапажено подметнуо у шахту у оквиру домаћинства бивше супруге, а након тога, да би изазвао покретање кривичног поступка против ње, пријавио је да поседује марихуану.

Опљачкали старце

Уз кривичну пријаву, истражном судији Вишег суда у Крагујевцу приведени су Никола В. (28) и Бојан П. (28) из Аранђеловца, због постојања основа сумње да су извршили кривично дело разбојништво.

Постоје основи сумње да су њих двојица, 26. јануара 2012. године, у поподневним сатима, у селу Босута, уз претњу ножевима, од ста-

Ухапшен са алатом за обијање

Због основане сумње да је извршио више крађа и разбојништва у покушју, крагујевачка криминалистичка полиција лишила је слободе и, уз кривичну пријаву, истражном судији Основног суда спровела Немању Р. (20) из Крагујевца.

Сумња се да је овај младић наведена кривична дела извршио у 2012. години у Крагујевцу, Церовцу и Десимировцу. У Церовцу је обио једну радионицу из које је присвојио бакар и више бушилица и бруслица, док је из необезбедених објеката у Крагујевцу и Десимировцу одузео алат, акумулаторе и бакарне предмете, које продао на отпадима секундарних сировина.

У Крагујевцу је Немања Р., у две самосталне трговинске радње, уз претњу пиштољем продавацама, покушао да изврши разбојништво. Пошто су раднице пружиле отпор он се удаљио, а полиција га је ухапсила десетак минута након покушаја да изврши ово кривично дело у насељу Јабучар. Код њега су пронађени стартни пиштољ и алат за обијање.

Полиција интензивно ради на проналажењу предмета које је Немања Р. прибавио извршењем ових кривичних дела.

ријег брачног пара одузели 6.000 динара. Они су искористили гостопримство осамдесетогодишњег човека када су затражили воду и ушли за њим у кућу, након чега су потегли ножеве, а уплашени старац им је дао сав новац који му је

остао од пензије, а његова супруга је задобила лаку телесну повреду у виду посекотине длана.

Полиција је исте вечери идентификовала и ухапсила извршиоце овог кривичног дела, код којих је пронашла део новца.

ЈОШ НИЈЕ ИДЕНТИФИКОВАН ЛЕШ ПРОНАЂЕН У ВИЊИШТУ

Биће потребна ДНК анализа

Ни после месец дана од када је, у шуми у Вињишту, пронађен леш мушкарца у поодмаклој фази распадања - још увек се не зна његов идентитет. Леш је, иначе, пронашао власник парцеле приликом обиласка свог поседа под шумом и одмах алармирао полицију. Услед великог протекла времена од наступања смрти у први мах било је тешко разазнати да ли се ради о мушкарцу или жени.

Према наводима из полиције, истрага од тада није много одмакла. Истрага судија наложио је да се уради обдукција тела покојника. Она је показала да се ради о особи мушког пола и да нису откривени елементи насиља, што указује да је највероватније смрт наступила природним путем. Иако је лобања била одвојена од скелета, што је навело на сумњу о узроку смрти, ипак нема говора да се ради о чину вешања, тим пре што је тело пронађено у трави доста даље од стабала.

Пред полицијом је сада задатак да провери све случајеве мушкарца чији је нестанак пријавила породица у последњих неколико година. По свему судећи, биће потребна ДНК анализа, јер се, на основу затечене гардеробе на лицу места, која је такође избледела и пропала, тешко може идентификовати ова особа.

Е. Ј.

ОРУЖЈЕ СПРЕМЉЕНО ЗА УНИШТАВАЊЕ

222 ловачке пушке, 17 малокалибарских пушака, 76 ваздушних пушака, 83 ловачка карабина, 133 аутоматске пушке и осам полуаутоматских пушака, што је укупно 1.455 дугих и кратких цеви.

По речима Горана Живковића, већина тог оружја је у солидном, функционалном стању, а има и неколико „репрезентативних“ узорака, док је доста тога у видно лошем стању, чак и пушака које потичу из Другог светског рата. С обзиром да међу одузетим пиштољима и пушкама има врло употребљивих карабина или револвера, поставља се питање да ли се у тим случајевима прави неки преседан.

Живковић твди да је, без обзира на изглед, вредност, функционалну употребљивост или мерено неким другим параметрима, поступак са овим оружјем у потпуности исти. Полицијска управа у Крагујевцу је дужна да „раздужи сваки одузети метак“, а уколико пре и одузето оружје. Иначе, на лагеру у овдашњој ПУ има много више заплена наоружања које чека на исход судских поступака, од 27 сандука, колико је запечаћено за транспорт у Београд, али се не каже колико тога још дрема у магацину. Највише, ипак, има пушака и ручног ватреног оружја.

Елизабета ЈОВАНОВИЋ

СУДБИНА СРЕДЊЕ И СТАРИЈЕ ГЕНЕРАЦИЈЕ КОЈЕ СУ ИЗГУБИЛЕ РАДНА МЕСТА

Посао далеко, пензија још даље

Истраживање каже да је готово половина незапослених који имају између 40 и 50 година дигла руке од тражења посла, а да се запошљавању не нада чак 90 одсто оних који имају између 55 и 64 године. Приликом оглашавања послодавци најчешће као услов не наводе старост кандидата, али је дискриминација ове врсте веома очигледна

Пише Јаворка Станојевић

Када је био млад, фалило му је радно искуство. Говорили су му да има стрпљења, јер будућност припада младости - то јест њему. Усмераван сигурном руком државе и партије, провео је године у хладовини сигурног радног места, чекајући да стекне довољно стажа за унапређење које обезбеђује бољи просек за пензију. Онда смо закорачили у демократију. Револуција је почела да једе своју децу. Показало се да у дуго прижељкиваном капитализму, који је требало да му обезбеди бољи живот, за њега нема места, јер је превише стар. Добио је отказ, отпремнину је улудо спискао на враћање дугова, куповину намештаја и беле технике... Није бирао посао. Продавао је шверцовану робу на пијацама, радио на црно на грађевинама, возио такси... Више се и не нада да ће га неко запослити, па се на биро не пријављује. Чека. Ни сам не зна шта, јер је бедна пензија, за оно мало стажа што је зарадио у социјализму, толико далеко да изгледа недостижно.

Он је губитник транзиције, жртва прекасно стиглог и изгледа већ превазиђеног, либералног капитализма, човек рођен у погрешно време, прерано отписан из света рада, премлад да за пензију. Он је Петар Петровић, један од стотине хиљада средовечних људи без будућности.

■ Старосна дискриминација

Колико оваквих П. П. живи у Крагујевцу можемо само нагађати. Да их није мало може се закључити ако се десетине хиљада прекобројних у „Застави“ придода армија која се нашла на улици због пропасти некадашњих државних предузећа и технолошких вишкова из приватизованих фирми. Овом математиком, међутим, не бави се ни један државни орган. У Националној служби за запошљавање ови људи су, као и сви други, лица која траже посао. Колико је међу тим лицима оних којима су године непремостива препрека ка радном месту, какве школе су завршили, каква знања имају, које потенцијале губимо занемарујући њихово искуство, из табела које броје лица се не може видети.

Директорка крагујевачке Филијале НСЗ-а Љиљана Петровић каже да је у 2011. години исплаћивано близу шест хиљада новчаних надокнада због губитка посла. Наглашавајући да у ову рачуницу улази и око 1.100 оних који су без посла остали на Косову и Метохији и око 1.300 старијих радника којима је остало мање од пет година до пензије. Петровићка објашњава да коначна цифра не показује тачан број људи који су остали без радног места. Према њеним речима, треба имати у виду да се међу корисницима налазе и они који су, због тога што су се више пута запошљавали на одређено време, у више наврата остваривали право на надокнаду.

КОЛИКО БИВШИХ РАДНИКА „ЗАСТАВЕ“ НИКАДА ВИШЕ НЕЋЕ НАЋИ ПОСАО

Сигурни подаци које ова служба има говоре да је прошле године на евиденцију уписано 608 прекобројних радника из тринаест крагујевачких предузећа, који ће кроз оно што се назива социјални програм једно време примати државну надокнаду. Исту погодност користи и 900 бивших „Заставних“ радника који су се налазили на ЗЗО-у. Из некадашњег аутомобилског гиганта на биро је пријављено и 382 некадашњих ЗЗО-ваца којима је остало мање од пет година до пензије. Овим подацима могло би се заокружити све што се у Крагујевцу званично зна о осетљивој категорији људи који су због вишка година непожељни у свету рада.

Иако се последице радне дискриминације старије популације не могу видети у званичној статистици којом НСЗ располаже, директорка овдашње Филијале каже да се не може порећи чињеница да су године важан услов за запошљавање. Према њеним речима, НСЗ нема податке у којој мери године отежавају запошљавање, јер све мање послодавца у конкурсу исказује тај услов.

Послодавац који се нама обраћа за посредовање у одабиру радне снаге обично не наглашава да ли тражи млађе или старије рад-

нике, већ назначи конкретна знања и вештине које кандидат мора да поседује. По којим критеријумима ће он вршити селекцију ми не можемо да знамо. Искуство показује да чешће предност дају млађима због знања у области нових технологија, зато што боље говоре стране језике, брже уче, флексибилнији су. Има, међутим, и оних који ће се радије одлучују за поузданије и искусније старије раднике. Свима је заједничко да доброг стручњака нико не пита за године. Зато свако ко током радног века није пропустио шансу да се усаврши у свом послу и постане врстан мајстор, економиста, књиговођа, инжењер може, не само да се поново запосли, него често и да бира послодавца и

радном месту није била у прилици ни да види рачунар већ на старту губи од омладине која је расла уз нове технологије.

Љиљана Петровић, међутим, не мисли да је у педесетим годинама није могуће надокнадити пропуштено. Сматра да шансу има свако ко заиста схвата да су прошла времена када је за запошљавање било довољно показати диплому.

■ Порука - не треба се предавати

Садашњим послодавцима није довољно да виде папир на коме пише да ви знате нешто да радите. Њима треба радник који зна свој посао и веома често траже да кандидат кога ће изабрати има и додатна знања или вештине. Зато

је неопходна стална надградња научног. То важи и за младе и за старе, јер технологија веома брзо напредује и само они који буду у стању да испрате све промене могу рачунати на то да ће

добити, али и успети да задрже радно место, каже директорка крагујевачке Филијале НСЗ-а, додајући да Национална служба организује бесплатне курсеве које могу похађати сви који сматрају да године нису препрека за учење.

Гледано из овог угла све изгледа једноставно. Истраживање које је 2010. године спровео ЦЕСИД, међутим, показује да чак 83 одсто старијих незапослених радника није заинтересовано за додатну едукацију. Лош поразнији је показатељ ове анкете према коме је само девет одсто спремно да пла-

МИШЉЕЊА НЕЗАПОСЛЕНИХ О НАЧИНУ НАЛАЖЕЊА ПОСЛА (у процентима)
*ВИП - везе и познанства

ти додатно усавршавање. Мада би овакви резултати могли да дају за право онима који тврде да већини главна препрека ка радном месту нису године него неспремност да се прихвати одговорност за свој живот, стручњаци истичу да је ситуација далеко сложенија.

Шефица Одсека за професионалну оријентацију и планирање каријере у Филијали НСЗ-а психолог Снежана Томашевић каже да нису сви једнако способни да се носе са губитком посла и његовим ненаклажењем у годинама када човек осећа да може да ради пуним капацитетом.

Губитак посла увек је и за свакога један од највећих стресова у животу. Питање, дакле, није да ли ће нас то погодити, него хоћемо ли се помирити са социјалном искљученошћу, материјалном неизвесношћу, па чак и сиромаштвом, или ћемо наћи довољно снаге да се уздамо у своје капацитете и наставимо даље. Нормално, да је ово друго бољи избор, али људи су различити. Неко, рецимо, никада не научи да вози бицикл зато што је једном пао, а другоме ће баш пад бити подстицај да буде упорнији.

Пошто ни једна наша активност не резултира толиким поразима као тражење посла успех у многоме зависи од стабилности личности. Бити упоран, јак и стабилан када шаљете стотине пријава на различите конкурсе и најчешће не добијете никакав одговор, када вас после обављеног разговора више и не контактирају, када ваше знање проверава неко коме можете да budete родитељ...није нимало једноставно.

Због тога је, поред прихватања неминовности да, без обзира на године, стално морамо учити и усавршавати се, старији људи који траже посао морају радити на подизању самопоуздања. Јер, иако су код нас широко распрострањени стереотипи и предрасуде о старијим радницима, њиховој неспособности, физичкој и интелектуалној истрошености, чињеница је да велики број послодавца управо њима даје предност. Они, наине, сматрају да старији имају бољи однос према раду, да су прецизнији, поузданији, искуснији, праве мање грешака, задовољнији су послом и мање одсуствују, имају бољу комуникацију са надређенима и колегама, спремнији су да дају савете.

Младима, са друге стране, често замерују да не стижу на време на посао, долазе неиспавани, не поштују ауторитете, немају искуство. То практично значи да никако нема оправдања за предавање и става - ко ће мене у овим годинама да запошле. Уместо тога, сваку понуђену шансу треба искористити на најбољи начин. Јер, ни послодавцима не требају особе које немају самопоуздање и сигурно да неће изабрати онога ко дође и каже - ја знам да ме нећете примити, али сам дошао да не испадне да не тражим посао.

Ми у НСЗ-а знамо да све ово није једноставно и због тога организујемо обуке за тражење посла, где објашњавамо на који начин треба наступити код послодавца, како водити разговор, шта обући, како написати Си-Ви. Пружамо и психолошку подршку онима којима је потребна, али су индивидуални напор и жеља пресудни, каже Снежана Томашевић.

■ Питања и излизане фразе

Мада се оваквом ставу мало шта може приговорити, податак да се, према европским мерилима, три четвртине незапослених у Србији који имају између 45 и 54 године налази у категорији трајно незапослених и да се у овој групи налази чак четири петине незапослених старијих од 55 година, говори да самопоуздање није довољно. Нису много помогле ни подстицајне мере којима је, ослобађањем дела доприноса, држава покушала да повећа запосленост старије радне снаге. Безнадежна ситуација довела је до тога да, према истраживањима, готово половина незапослених који имају између 40 и 50 година дигла руке од тражења посла, а да се послу не нада чак 90 одсто оних који имају између 55 и 64 године.

Можда би се овим људима могло приговорити да им је лакше да одустану него да почну да уче и пораде на свом усавршавању, али пре тога ваља одговорити на нека питања. Прво и најосновније је нуди ли држава, односно њен образовни систем, тим људима реалну шансу да нешто науче. Односно да ли неко озбиљно сматра да би тромесечна обука за рад на рачунару, или курс енглеског за почетнике педесетогодишњацима могли бити довољни да постану равноправни у конкуренцији са младима који компјутере и стране језике имају у малом прсту.

Други проблем је пренебрегавање чињенице да се међу онима који најтеже долазе до посла налазе најмање образовани којима учење, природно, најтеже пада. Није на одмет запитати се да ли је ико размишљао о томе какве потенцијале за прихватање нових знања има неко ко је провео деценије на једној машини радећи увек исту операцију, или је годинама обављао исти чиновнички посао.

Поставља се и питање имају ли ти људи чиме да плате озбиљне течајеве и курсеве који им не гарантују радно место. Можда ваља размислити и о чињеници да 41 одсто учесника ЦЕСИД-овог истраживања који имају између 40 и 49 година верује да су ВИП (везе и познанства) пресудни за налажење посла и да само два одсто оних који имају преко 50 година верује да се до посла може доћи путем конкурса.

Уместо да се ухватите у коштак са решавањем ових и бројних других питања, државни органи поручују да се посао не чека, него се тражи. Често се чује и излизана фраза о томе да већина тражи посао, молећи Бога да га не нађе. Преведено на језик наше свакодневице то значи да свако ко не жели да прихвати деградираније и најбедније плаћено запослење фолира, пошто му посао и није потребан. То опет на руку иде послодавцима, јер увек има довољно оних који морају да прихвате понижавајуће ниске наднице и рад под најгорим условима.

На крају треба поштено рећи да у земљи у којој посла нема ни за кога, ни млади нису у много бољој позицији. Можда ће некоме бити лакше да зна да се и Европа суочава са проблемом мањка посла за старију радну снагу, због чега се тамошњи социолози озбиљно баве последицама такзваног „ејдизма“ који фаворизује младост. Ако је за утеху, ни они не виде решење, јер његово височанство профит тражи радника који је најисплативији.

ЗАЈЕДНИЧКИ ЖИВОТ НА „ИСПИТУ“

Лакше у развод него у брак

Судбоносно „да“ у Крагујевцу лани је изговорило 812 парова. У исто време од судија се тражило да разведе 577 бракова Крагујевчана који су се на тај корак одлучили после, у просеку, више од деценије заједничког живота

Пише Марија Обреновић

Прошле године окончана је најдужа бракоразводна парница у историји крагујевачког правосудја. Спор око имовине и издржавања између некадашњих супружника трајао је равно 12 година! Иако овај пример не говори тако, статистика ипак каже да се из брака последњих година много лакше излази него што се у њега улази.

Мушкарци и жене у Србији све касније упловљавају у брачну луку. Према подацима Републичког завода за статистику, граница се из године у годину помера наврше, па је тако просечна старост младожење у моменту када се први пут нађе пред матичарем 30, док је срећна млада просечно стара 27 година, што је за две више него што је то био случај 2005. године. Међутим, сваки четврти пар након извесног времена одлучује да се разиђе и то у просеку после 12 година заједничког живота, кажу подаци ове установе.

Судбоносно „да“ у Крагујевцу лани је изговорило 812 парова. У исто време пред судијом се због захтева за развод нашло 577 бракова.

■ Најлакше је кад немају децу

Најсвежији подаци Републичког завода за статистику који датирају из 2010. године кажу да је на територији Шумадије и западне Србије укупно разведено 1.495 бракова. Шумадинци су се на развод најчешће одлучивали око четрдесетог рођендана, а њихове брачне сапутнице између 30. и 34. године живота. У готово половини случајева у питању су били бракови без деце (628), док су њих 791 имали једно или двоје.

Ни вишечлана породица, према овим подацима, није разлог да супружници остану заједно, па су тако у два случаја отац и мајка петоро деце ипак одлучили да се разиђу.

Пресуду о коначном разлазу у Крагујевцу добило је лани, према подацима Основног суда, 388 парова. По речима Иване Рачић, портпарола ове установе, брачни спорови у просеку се окончавају за пола године, међутим, уколико парови одлуче споразумно да се разведу све се може завршити и за само месец дана.

Матичари, за разлику од судија, имају све мање посла. Подаци из градске Матичне службе кажу не само да је венчања много мање него пре двадесетак година већ и да број из године у годину пада. Тако је, на пример, 2010. године било 75 венчања више него годину дана касније.

Економска криза један је од разлога због кога се млади парови тешко одлучују да започну заједнички живот, али истовремено није кривац за све већи

број развода. И светске статистике кажу да је у богатим западним друштвима развод далеко чешћа појава него у неразвијеним срединама, али исто, по речима Љиљана Ђорђевић из Центра за социјални рад „Солидарност“, показују и наше локалне рачунице.

Највећи број развода у Крагујевцу имали смо крајем осамдесетих година, у време економског просперитета. Тада је Крагујевац био међу првих пет градова по броју развода. Деведесетих је забележен пад, али се после 2000. године тај број стално по мало повећава. Ми, додуше, немамо прецизан податак о стопи развода на нивоу града, али зато имамо евиденцију

Највећи број развода у Крагујевцу био је крајем осамдесетих година, у време економског просперитета. Тада је Крагујевац био међу првих пет градова по броју развода. Деведесетих је забележен пад, али се после 2000. године тај број стално по мало повећава

случајева који долазе нама на решавање, а то је број спорова о старатељству над децом који обухвата и брачне и ванбрачне partnere, каже Љиљана Ђорђевић.

Пред службеницима Центра за социјални рад 2008. године нашло се 183 брачних и ванбрачних партнера. Годину дана касније тај број је достигао 260, да би их 2010. године било 374. Лани је спор око деце у Центру решавало 447 парова.

По речима наше саговорнице, на развод се, осим у случајевима када се ради о споразуму, много чешће одлучују жене него мушкарци.

Тужбу за развод брака, према нашем искуству, у две трећине случајева подносе жене, али треба рећи да су оне и чешће те које иницирају долазак у брачно саветовалиште, што би требало да буде неки показатељ да су исто тако вољне да

решавају настале брачне проблеме у раној фази, објашњава Љиљана Ђорђевић.

■ Кад „не иде“ од почетка

Иако статистика говори да се брак у просеку раскида након 12 година заједничког живота, пракса Центра за социјални рад каже другачије. Искуства Љиљана Ђорђевић и њених колега у служби за заштиту деце и брачном саветовалишту говоре да су „преломне тачке“ заправо у првим годинама брака и у време када су деца пред пунолетством или већ пунолетна, односно нису више у великој мери упућена на родитеље.

Код младих парова који се разводе у првим годинама брака најчешће је у питању проблем прилагођавања. Свако од њих од куће доноси свој систем вредности и те прве године су, на неки начин, борба за то који ће систем преовладати или хоће ли се изградити неки другачији само њихов брачни идентитет. Свако од њих има неку своју визију шта је улога мушкарца, а шта улога жена, наравно најчешће је у питању модел пренет из њихових примарних породица који може бити врло различит и тако настаје спор. То је проблем кроз који на овај или онај начин пролазе сви парови. Зато се врло често дешава да када супружнице са много дужим брачним стажом питају када су почели њихови проблеми они изговоре „чим смо се венчали“, објашњава Љиљана Ђорђевић.

Нека истраживања говоре да су најчешћи разлози због којих жене покрећу бракоразводну парницу алкохолизам, насиље у породици и неверство, док мушкарцима смета женска потреба да доминирају и уплитање фамилије. Заједнички спор им је најчешће васпитање деце. У каснијим фазама брака, према искуствима људи из Центра, разлог за развод су обично проблеми који су били присутни и раније, али из овог или оног разлога кулминирају.

После деценију и по или две парови се најчешће разилазе због проблема који су постојали и раније, али су их занемарили због посвећености деци. Управо зато је пунолетство деце за многе парове „преломна тачка“. У том моменту они постају много упућенији

БРАЧНО САВЕТОВАЛИШТЕ

Породична психотерапија

Саветовалиште за брак и породицу, које функционише у оквиру крагујевачког Центра за социјални рад „Солидарност“, једно је од најстаријих у Србији. Обучени терапеути и психолози који у њему раде првенствено се баве породичном психотерапијом. Проблеми у партнерском односу, лоша комуникација, проблеми на плану родитељства, превасилажење кризе одвајања деце од родитеља, насиље у породици, агресивност деце, проблеми у дечијем понашању, само су неки за које се у овом Саветовалишту може наћи лек.

Од 2006. године започето је и са медијацијом, која несумњиво проналази све шире поље примене у свакодневном решавању конфликта у пракси социјалне заштите, а која је од јула 2005. и званично прописана Породичним и Законом о малолетним учиницима кривичних дела.

Медијација се најчешће примењује у бракоразводним споровима (где се регулишу питања око вршења родитељског права и деоба имовине) и у раду са малолетним преступницима и њиховим жртвама. Спроводи је професионалци специјалисти медијације.

једно на друго и почињу више да примењују ствари које раније можда нису ни стизали да примете. Дешава се и да су се током година удаљили и да у том моменту схвате да, фигуративно речено, живе са неким ко им је потпуни странац. Наравно, од њих зависи како ће се све завршити. Неки парови се баш тада повежу на много квалитетнији начин него у младости, а у неким случајевима то се заврши разводом. Не треба занемарити ни улогу кризе средњих година која на различите начине сустиже и мушкарце и жене, каже наша саговорница, напомињући интересантан податак да се након окончања брака на заједнички живот са другом особом много чешће и брже одлучују мушкарци него жене.

Занимљиво да и статистика показује да улазећи у нови брак људи поново траже „сродну душу“, па се тако разведени мушкарци у Шумадији најчешће жене дамама које иза себе такође имају брачно искуство.

Фото: Иван Марјановић

ПАНОРАМА
СКАДРА

ЕКИПА ТЕЛЕВИЗИЈЕ КРАГУЈЕВАЦ У АЛБАНИЈИ

Потрага за удавачама

Екипа Радио телевизије Крагујевац коју су чинили новинарка Катарина Мировић, сниматељ Иван Савић и фотограф Иван Марјановић, са водичем Аном Јовановић, прошлог викенда обрела се у Албанији са намером да направи још једну у низу емисија „Шумадијски праг у гостима“. До сада је, иначе, ова емисија снимана осим у бившим југословенским републикама и у Украјини и Румунији, а указала се прилика да 25. по реду буде снимљена у једном албанском селу.

Повод да баш албанско село буде тема било је сазнање да се све већи број Албанки (до сада њих 15) удаје за шумадијске момке, па је телевизијска екипа кренула са намером да пронађе неке од тих девојка и покуша да их наговори да причају о томе. Вођа пута била је Ана Јовановић, која добро говори албански језик, а истовремено је и посредник у упознавању младих Албанки са момцима из Шумадије.

Катарина Мировић признаје да се, с обзиром на велике предрасуде, помало и бојала како ће тамо проћи, али ју је истовремено вукла и велика знатижеља да види како тамо изгледа и како се живи. Екипа је кренула из Крагујевца прошлог петка, када је овде већ био велики снег, око три поподне и до албанске границе путовали су десет сати. Кроз велики снег и завејане путеве преко Новог Пазара и Тутина, Колашина и Мојковца ни мало није било лако пробити се до албанске границе.

■ Гостопримство албанске породице

На прелазу у Албанију није било никаквих потешкоћа. Путничких аутомобила готово да није ни било, а могли су се видети само шлепери који су превозили велику количину грађе из Црне Горе у Албанију.

- Тамо нас је сачекало далеко боље време и температура од 15 степени. Путеви су одлични и готово до сваке куће је асфалт. У ситне сате стигли смо у село Варијан, које се налази недалеко од Тиране, где живи око хиљаду становника. Све фасаде на кућама офарбане су живим бојама, а одмах нам је упало у очи да се са многих кућа у изградњи вијоре албанске заставе. На неким кућама чији се облик тек назире, уз албанску виси и америчка, француска или немачка застава, што говори о томе где је власник зарадио паре. Касније ћемо сазнати да овај обичај потиче још из Скендербеговог времена када се качена застава обележавала освојена територија, прича ауторка емисије Катарина Мировић.

Сместили су се код породице Рамданија Брата у којој осим супруге Вере и четворо деце живи и Рамданијева мајка. Најмлађе дете има месец и по дана и када су стигли гости из Крагујевца беба је спавала увијена у ћебе у једној старинској колевци. Кућа је била нове градње, али је породица јако сиромашна, као, уосталом, и друге породице у том селу.

Отац је једини хранитељ и запослен је као столар у једној фабрици намештаја. Нарочито је занимљиво да се поред аутопута од Скадра према Тирану на сваком кораку могу

видети многобројни салони намештаја, чија продаја иде одлично. У читавој кући, која није нарочито велика и чине је четири просторије, налази се чак 11 кревета, два стола и шпорет. Мада никоме није било јасно шта ће им толики кревети, претпоставили су да их користе када им долазе рођаци са стране. Од електричних уређаја у кући се налази само ЛЦД телевизор. Немају фрижидер, замрзивач, као ни било шта друго што се нама чини неопходним за свакодневни живот.

ПОСЕТА ПРИВАТНОЈ ТЕЛЕВИЗИЈИ
„КАНАЛ 1“ У СКАДРУ

Једино грејно тело у кући је један стари шпорет на дрва, који ложе маслиновим границима, па је било веома хладно. Сви су спавали обучени, покривени јорганима преко главе. Воду су захватили са једног црева у дворишту, а имали су је још једино у купатилу.

- Домаћини су нас веома срдечно дочекали. Скували су нам кафу, а потом смо отишли на спавање. Та ноћ је за нас била ледена. Ујутро смо једва чекали да кренемо даље. Након сат времена вожње стигли смо у Тирану, прича ауторка емисије.

Паркирали су „ладу ниву“ у самом центру града и за тих неколико сати платили паркирање пет евра. Први утисак био је да је град веома лепо уређен, са пуно паркова, а све фасаде су офарбане пастелним бојама. Централни градски трг је пун паркова са фон-

танама и водоскоцима. У центру доминира велика статуа Скендербега са албанском заставом, а ту је и опера и национални музеј са експонатима из времена од пре Христа.

- Не могу а да не поменем да успут нигде нисам видела ни један једини бункер, по чему је иначе ова земља била позната ранијих година, каже Катарина.

Пошто су били прилично гладни решили су да успут нешто поједу. На сваком кораку може се наћи неки киоск са брзом храном. Парче бурека, односно пите која личи на буреке тамо кошта 17 динара, док се за два евра може појести пица, хамбургер или било шта друго од брзе хране.

Приликом обиласка града на улицама су сретали веома елегантне средовечне жене, али и модерно обучене младе девојке. Цене у бутицима су различите. Има оних у којима чизме коштају 150, али и оних у којима су десет евра. Све зависи у ком делу града се налазе радње.

На улицама има пуно аутомобила, али је све у знаку мерцедеса. Наиме, убрзо је постало јасно да у Албанији има више мерцедеса по глави становника него у Немачкој. „Мерцедес је мерцедес“, логика је сваког просечног Албанца, и радије ће возити мерцедес стар три деценије него нов мали корејански ауто. Они имућнији, наравно,

преферирају ципове, али опет марке мерцедес.

Свуда је, међутим, веома чисто, а телевизијској екипи пажњу су привукли мали чистачи обуће са својим сандучићима, којих у Тирану има на сваком кораку.

■ Гозба уз шоту и шумадијску ракију

На предлог водича екипа је кренула у обилазак градића који се зове Фрушкруја и датира из 15. века. Удаљен је од Тиране око тридесетак километара и у њему свакодневно бораве бројни туристи из свих крајева света, осим из Србије.

На сваком кораку су стоваришта грађевинског материјала и где год се крене наилази се на градилишта и нове куће. По завршетку снимања, у вечерњим сатима, екипа је свратила у један супермаркет, који је одлично снабдевен, где су купили храну коју су, потом, однели својим домаћинима код којих су се вратили на спавање.

Цене су, иначе, сличне нашим, осим што код њих један хлеб кошта као четири наша, а кромпир је пола евра. Породица Брата била је толико одушевљена овим гестом гостију, па су направили праву малу гозбу. Ту се наша и наша ракију коју су понели из Крагујевца да се угреју. Кренула је музика, па се уз шоту играло и певало до неког

СНИМАТЕЉ И НОВИНАРКА У ЦЕНТРУ
ТИРАНЕ, ИСПРЕД СПОМЕНИКА СКЕНДЕРБЕГУ

доба. На крају су још једном преспавали у леденој соби.

Након што су се поздравили са домаћинима, Крагујевчани су отишли у мали приморски градић Дулса, а потом у Скадар. Успут су сазнали да у луксузним вилама у Дулси дневни пансион кошта 50 евра и све је распродато. Општи утисак читава екипе је да је Скадар предиван град, а по величини подсећа на Крагујевац. Сасвим случајно ушли су у приватну телевизију „Канал 1“, где су били врло срдечно дочекани.

Те вечери наша екипа нашла се у првој вести на овој телевизији, као једна од ретких из Србије која се усудила да, поред свих предрасуда, дође у Албанију. Плата новинара у овој телевизији је 200 евра, а сниматеља 180, али сви углавном раде по два посла.

- Намера да разговарам са девојкама које се удају за Шумадинце остала је ипак нестварена. И поред најбоље воље тих девојка, очеви и браћа им то нису дозволили. Успела сам да сазнам да овде у Србију долазе сиромашне девојке са села, док оне школованије, имућније, из већих градова, углавном, одлазе у Италију, Немачку и Грчку, завршава наша саговорница причу о необичном путовању.

По свему судећи, обриси нове Албаније већ се назире, као и будућност ове нама и даље егзотичне земље. „Шта фали егзотичности. Извесна доза бизарности можда је наша једина шанса да свету и даље останемо занимљиви“, изјавио је својевремено Анди Бетја, један од најбољих новинара млађе генерације у Албанији.

Све оно што је екипа крагујевачке телевизије снимала током протеког викенда у Албанији гледаоци могу видети у недељу, у подне, у редовном термину емитавања „Шумадијског прага“. Гордана БОЖИЋ

КУЋА ПОРОДИЦЕ БРАТА КОЈА ЈЕ УГОСТИЛА ЕКИПУ
ИЗ КРАГУЈЕВЦА И СНИМАЊЕ РАЗГОВОРА СА УКУЋАНИМА

ЦЕНТАР ЗА ЕКОЛОШКО ОБРАЗОВАЊЕ**Деценију у служби очувања природе**

Из Еколошке секције Политехничке школе израстао је Центар који данас повезује средњошколце, али и професоре универзитета, локалну самоуправу, јавна предузећа, образовне институције - све оне који се баве заштитом животне средине

ЧОВЕК ОД КОГА ЈЕ СВЕ ПОЧЕЛО:
ПРОФЕСОР МИЛАН ГАБАРИЋ

Читав јануар и добар део фебруара у крагујевачким основним и средњим школама, али и вртићима, ове године посвећени су екологији. Маскенбали, представе, изложбе цртежа за млађе, предавања и презентације за старије, па такмичење за најбољи хербаријум, само су неки од начи-

преподнева и готово сви су коментарисали да је данашњу децу тешко натерати да дођу у школу радним даном, а камоли суботом. Међутим, на први састанак дошло

постало како да их натера да оду кући!

- Кад деца раде оно што воле није их тешко анимирати. Екологија можда није тема која много занима ученике машинске струке, али су о екологији учили кроз практичан рад, анкетирање, осмишљавање сајта и кампање, учећи уз то и многе друге вештине. Били су толико заинтересовани и стално су тражили да остану још сат, па још сат и на крају сам морао да их терам да оду кући.

Када је пројекат завршен мислио сам: то је то, пошто је дошао летњи распуст. Међутим, већ у септембру, када су се вратила на наставу, деца су почела да ме пресрећу по ходнику питајући шта ћемо радити ове године и када ћу их поново окупити. Тада сам помислио да идеја о формирању еколошке секције и није тако лоша и тако је настао други пројекат под називом „101 дан за 101 еколошку црну тачку“, прича Габарић.

Задатак младих еколога био је да одаберу локације које представљају најгоре примере немара према животној средини и фотографишу их, упозоре градске службе на проблем и виде хоће ли га решити. Идеја им је била да уколико се у одређеном року проблем не реши фотке објаве на школском сајту. Тада су, међутим, открили да су многи еколошки проблеми последице лоших навика Крагујевчана. Дешавало се, на пример, да сликају дивљу депонију, онда „Чистоћа“ дође и уклони смеће, али већ после извесног времена на истом месту поново „израсте“ нова гомила.

- Захваљујући овом пројекту кренула је сарадња са „Чистоћом“, „Зеленилом“ и локалном самоуправом, која и сада траје, каже наш саговорник.

Након само годину дана постојања еколошка секција имала је близу 40 чланова, свој сајт, али и своју радио емисију.

- Најпре су ђаци два пута недељно гостовали у емисији новинарке Радио Крагујевца Љиље Савић. Биле су то својеврсне еколошке вести које су ђаци сами припремали. После неколико месеци срео ме је у ходнику радија сада покојни Стево Обрић и рекао да

би све то могло да звучи много боље уколико би деца научила правилно да читају вести. Наравно, одмах сам му понудио да их обучава, неколико дана касније Стево је постао њихов ментор и емисија је на Радио Крагујевцу ишла све док се он није разболео, сећа се наш саговорник почетака емисије која се данас емитује на Радију „Златоусти“, у којој ђаци о

својеврсна оснивачка скупштина Центра за еколошко образовање.

- И раније смо кроз различите пројекте покушавали да у рад укључимо и ученике из других основних и средњих школа и заиста већина се радо одазивала. Онда смо схватили да би све требало подићи на виши ниво како би у читаву причу биле укључене све образовне институције. Центар

ДОБИЛИ СУ И НАГРАДУ РАДИО БЕОГРАДА „ЗЕЛЕНИ ЛИСТ“ ЗА НАЈБОЉУ ЕКОЛОШКУ АКЦИЈУ

очувању животне средине пропитују и професоре универзитета и министре и амбасадоре.

Две велике изложбе

Током прве године постојања Еколошке секције утемељене су и сада већ традиционалне манифестације – изложба еколошке карикатуре и изложба фотографија природе.

Изложба еколошке карикатуре у међувремену је прерасла у ликовни конкурс под називом „Плава планета“, на коме сваке године

данас функционише тако што његову срж чине ђаци из свих градских средњих школа. У свакој од школа постоји професор који је ментор задужен за сарадњу са Центром, а иста ситуација је и у основним школама и вртићима, па је у све активности сада укључено много више деце, што и јесте био наш циљ. Раније смо, на пример, у јануару организовали једнодневни Сајам еколошког образовања, а сада имамо различите програме у свакој од школа и вртића.

ПРВА АКЦИЈА МЛАДИХ ЕКОЛОГА- АНКЕТА НА УЛИЦИ

на да се најмлађи и мало старији Крагујевчани подсети на различите начине чувања природе. У разним активностима које су организоване по школама и вртићима до сада је учествовало више од 1.500 деце.

Идеја потиче од Центра за еколошко образовање и одрживи развој, који већ три године функционише као место окупљања пре свега средњошколаца који се баве екологијом. Помало невероватно делује да је Центар, који данас повезује средњошколце, али и професоре универзитета, локалну самоуправу, јавна предузећа, образовне институције, тачније све оне који се баве заштитом животне средине, израстао из Еколошке секције Политехничке школе, коју је пре деценију основао професор екологије Милан Габарић.

■ Од секције до радио емисије - Све је почело пре тачно 10 година, када је школа добила да ради један пројекат са ЦИП-ом. У то време био сам на семинару НВО „Милениум“ о пи-ару и дошао сам на идеју да у читаву причу укључим ђаке, тако што ће једна група урадити анкету међу ученицима основних и средњих школа, друга осмислити сајт на коме ће резултати бити презентовани и трећа на крају пројекта организовати конференцију за новинаре.

Надао сам се да ће се пријавити десетак ученика, то је чак била оптимистичка прогноза, пошто је добар део колега сматрао да ће бити успех ако се одазове и пет. Било је предвиђено да читав посао буде урађен за осам суботњих

је тридесетак ђака, прича Милан Габарић, професор биологије у Политехничкој школи, човек од кога је све почело.

Милан не сам да је успео да их анимира да долазе суботом ујутру и остану у школи до два сата поподне, већ му је главни проблем

STAMBENA ZADRUGA „NAPREDAK“
UL. Kralja Aleksandra I Karađorđevića br. 103

36 GODINA POVERENJA

OSNOVANA 1974

PRODAJE ZAVRŠENE
STANOVE POVRŠINE
OD 41m² DO 60m²

/preko puta ATD-a/
NA LOKACIJI UL. ZMAJ
JOVINA 45

UGOVARA PRODAJU
STANOVA U FAZI
IZGRADNJE
Rok završetka maj 2012 god
NA LOKACIJI U UL.
JANKA VESELINOVIĆA
br. 82 udaljeno od ulice

OBJEKTI SU
IZVEDENI PO
PROISPU U
CILJU ZAŠTITE
OD MOGUĆEG
ZEMLJOTRESA

TELEFONI:
034/335-106
034/335-959

ЈЕДНА ОД РАДИОЈНИЦА СА ПРЕДШКОЛЦИМА

учествује неколико стотина ђака. Изложба фотографија такође ће ове године имати свој јубилеј, десет година постојања и на њу су заиста поносни пошто, поред ђака, на њој сваке године учествују и познати мајстори фотографије. Габарић каже и да су неки, сада већ афирмисани аутори своје радове по први пут излагали баш на овој изложби.

Након седам година рада и великог броја пројеката, 2009. године дошао је моменат да Еколошка секција прерасте у нешто више. У јануару те године организован је први Сајам еколошког образовања на коме су учествовале све основне и средње школе из града и околине, и где је уприличена

Вршњачка едукација је оно што је била полазна замисао, међутим, од недавно нам је идеја и да postanemo место у коме ће се о заштити животне средине едуковати и наставници, учители и васпитачи, објашњава Габарић.

У Центру за еколошко образовање и одрживи развој данас је ангажовано четрдесетак ученика из свих средњих школа у граду. Уче се како да чувају природу, похађају различите тренинге и радионице, своје знање преносе вршњацима, али и млађим другарима. Наравно, нису ретка ни организована заједничка дружења и путовања, што је још једна ствар која их повезује.

Марија ОБРЕНОВИЋ

ПРИЗНАЊЕ МИНИСТАРСТВА ПРОСВЕТЕ

Светосавска награда додељена Арџему

Најпрестижније признање које једна образовна установа може да добије додељена је ове године крагујевачком Дому ученика средњих школа. Популарни Артем је награду Министарства просвете добио у конкуренцији од укупно 160 институција и појединаца, а на-

да у Дому. Сваке године Дом значајна средства улаже у адаптацију и реконструкцију постојећег простора, тако да пружа изузетно добре услове за живот и рад својим корисницима. Значајна улагања учињена су и ради повећања безбедности ученика, стално се

директор Дома Душан Коминац.

Дом ученика, који је лани напунио 65 година, један је од најбољих у Србији, о чему пре сведочи интересовање ученика. За 341 места, са колико их Артем располаже, сваке године пријави се више од 500 ученика. Изузетно повољна цена становања и исхране у дому, међутим, није једини разлог великог интересовања.

- Услови су заиста на завидном нивоу. Собе имају своје купатило, телефон, читав објекат „покривен“ је вајрлес интернетом који ученици могу несметано да користе. Ту су и теретана и сала за рекреацију, библиотека са преко 8.000 књига, клуб, ТВ сала, летња учионица... Разлог великог интересовања ученика је и то што су родитељи сигурни да дете у дому неће бити препуштено себи, већ бризи васпитача који су ту у сваком тренутку и да помогну у учењу, ако је потребно, објашњава Коминац.

Квалитетан рад Министарство просвете је препознало, а Светосавску награду директору Душану Коминацу у Влади Србије уручио је министар просвете Жарко Обрадовић. Од државе се, међутим, у Артему ових дана надају још једном „поклоњу“. Наиме, Дом ученика би захваљујући кредиту Европске инвестиционе банке ове године требало да буде проширен за још око 150 места. По речима Душана Коминаца, комплетна документација за доградњу већ је обезбеђена и радови могу да почну чим Скупштина ратификује кредит и временски услови то дозволе.

М.О.

ДИРЕКТОР ДУШАН КОМИНАЦ ПРИМА НАГРАДУ ОД МИНИСТРА ЖАРКА ОБРАДОВИЋА

грађен је за посебан допринос развоју образовања и васпитања.

- Успех Дома заснован је, пре свега, на успеху ученика, на значајним резултатима које они постижу сваке године на Домијадама, али и на сталном унапређењу стандарда живота и ра-

побољшава квалитет исхране, као и услови за квалитетно коришћење слободног времена ученика. У циљу повећања квалитета васпитно-образовног рада и пружања услуга смештаја и исхране, од 2011. године примењују се стандарди ИСО 9001 и ХАЦЦП, каже

ПРОСЛАВА СВЕТОГ САВЕ У ГИМНАЗИЈИ

Прва била, прва и остала

Традиционално, и ове године школска слава Свети Сава прослављена је у Првој крагујевачкој гимназији. Домаћин овогодишње гимназијске славе био је Братислав Ураковић, дипломирани инжењер електротехнике, некадашњи ученик ове славне школе и уредник најпопуларнијег градског портала „Текла река“.

Владика шумадијски Јован одржао је богослужење и пресекао колач са домаћином славе, а бројним гостима, некадашњим и садашњим ученицима Гимназије, градским челницима и угледним суграђанима обратила се директорка школе Славица Марковић. Овогодишњу светосавску беседу одржао је Марио Бадјук, професор књижевности. Ученици школе са пуно емоција извели су светосавску академију под називом „Кратак је пут којим ходамо, дим је живот наш, пара, земља и прах“, музичко-сценско дело које су припремили уз помоћ својих професора Гордане Вучковић и Марија Бадјука.

По изведеној академији присутнима се обратио и домаћин славе:

- Када сам 1981. године завршио ову гимназију, кренуо сам путем који ми је обележен. Путем сталног учења и рада, са навикама и визијом вредности коју сам понео одавде. Радио сам на многим пројектима и дужностима, а један од последњих задатака задао ми је место председника Савета родитеља гимназије, са мисијом да заједнички усмеримо енергију ове сјајне деце. Са задовољством констатујем да су нам професори вредни и посвећени, да марљиво раде са новим генерацијом и да не треба да бринемо за будућност, и нашу и њихову. Сагледавши све амбициозније захтеве долазећег времена које диктира строже услове, данас смо спремни да прихватимо изазов и учинимо сваки дан ову школу заиста првом. Прва била, прва и остала. Да сте ми живи и здрави и да нас и даље прати светосавски дух у свему што радимо. Хвала и на много лета, рекао је Ураковић у свом кратком и надахнуту говору.

З.М.

Вода је драгоценост,

трошите је рационално!

CityVision
MESTO OGLAŠAVANJA USPEŠNIH!
LED EKRAN U CENTRU GRADA

NOVA ERA
SPOLJAŠNJE OGLAŠAVANJE

Bilbordi kakve ste oduvek želeli!

TOP LOKACIJA:
STROGI CENTAR KRAGUJEVCA
Najprometnija raskrsnica i početak pešačke zone

POZOVITE 302-852
i uz nagradni kod: "kgnovine" dobićete 10% popusta za reklamu

СЛОБОДАН МАКЕ ПАУНОВСКИ, ФУДБАЛЕР ЗАУВЕК

Још чујем навијачки хук са Чика Даче

Крагујевачки дух најбоље се показивао на стадиону „Чика Дача“. Још ми у ушима одзвања хук са трибина када се двадесет хиљада људи подигне на ноге да поздраве неки наш успешан потез, а онда су се данима,

свуда по граду, препричавала дешавања са утакмица „Радничког“

Потеру води Милан Пурић

Ја сам син Христинин, Љилин супруг, отац Сандрин и Данијелов. Свакако и поносни Матејин деда. Бивши, неки кажу успешан фудбалер и вечити заљубљеник у фудбал. Данас сам радник у ЈКП Паркинг сервис.

Чеге се најрадије сећаш из детињства?

Детињство ми је прошло сталним играњем фудбала у Улици Милана Благојевића. Било је то на турској калдрми и са крпењачама. Ту су се стварали будући одлични спортисти, не само у фудбалу. Свакако срећно и безбрижно детињство у граду који је растао по свим основама.

Шта је спорт за младе у време одрастања?

Одлична ствар која, пре свега, ствара радне и одговорне особе. То је такође начин за навикавање на победе, али и поразе и одлична припрема за живот, који свакако на нашим просторима није увек лак. Ту је такође и важан утицај на правилан здравствени развој и будући здрав живот. Посебно је важно што спорт у тим годинама одваја од малих и великих порока који постоје и постојали су свуда око нас.

Шта су спортска другарства за цео живот?

Незаборавна су другарства која су се стварала на калдрми, дворишту Гимназије, на Чика Дачи и по свим местима где су се играле незаборавне утакмице. Касније је неким од нас фудбал постао и главна ствар у животу, па смо се тако увек дружили и професионално и лично. Момци који су играли фудбал у Гимназији Тима, Дуја, Рајко Пуф, Рокта, Мане и остали и данас су чаршијске легенде.

Постоји ли витештво у спорту? Шта су навијачи „Црвени ђаволи“ значили за вас на терену?

За разлику од данашњег времена, када се све око спорта и у спорту своди на новац, у наше време то није било тако. Трка за новцем је

беспштедна, па се често дешава да је резултат испред витештва. То није добро ни за васпитање ни за спорт. Назив „Црвени ђаволи“ потекло је од нас који смо на терену показивали лепоту игре, па су нас тако прозвали навијачи. У то време, када смо заувек ушли у крагујевачке спортске легенде, јер смо постали прволигаши у оној бившој великој Југославији, цео мушки Крагујевац био је на трибинама када смо играли. Још ми у ушима одзвања хук са трибина када се 20.000 људи подигне на ноге да поздраве неки наш успешан потез. Деведесетих година то име узели су наши навијачи и поносан сам што сам им 1998. предао заставу навијача. Наши навијачи „Црвени ђаволи“ увек су наш дванаести играч и на Чика Дачи и у гостима.

Породица некад и сад у Крагујевцу?

Најважније у животу је да те породица подржава и разуме. То сам имао када ми је било најпотребније, па сам тако и успео у професионалној каријери. Данас се трудим да им све то вратим, јер су они данас одрасли људи. Посебно сам поносан на свог унука за кога мислим да има спортске гене које је наследио, надам се, од мене и мајке. Сигуран сам да ће постати врхунски спортиста у спорту који одабере.

Био си симбол новог времена у Крагујевцу. Како је твој црвени „фијат купе 850“ био део тога?

То је било комунистичко-социјалистичко време у коме многи нису гледали на мој изглед и мене благонаклоно. Био сам један од првих који је носио дугачку косу до рамена. Како сам био добар фудбалер, многи су мислили да негативно делујем на младе, који су били склони подржавању такве моде коју су лансирани „Битлси“. Када сам од зараде купио спортски црвени „купе 850“, просто сам био идол и подстрек многим младићима да почну да играју фудбал.

Шта су кафане, а шта кафићи Крагујевца?

Док сам био млад, кафане су у Крагујевцу биле средиште друштвеног живота, а исто тако и разоноде, јер се у то време у њима слушала музика уживо. Као спортиста нисам баш често био по кафанама, али сам често био у башти Дома ЈНА, башти хотела „Крагујевац“ или башти „Балкана“. Данас не залазим по кафићима, па ми је њихова атмосфера и људи који тамо иду готово непозната.

Одакле се најбоље види и чује дух Крагујевца?

Један од најлепших примера крагујевачког духа увек се видео и чуо на Чика Дачи. Непрегледне колоне људи које долазе на стадион и уз пут препричавају прошле утакмице и спремају дланове за аплауз део су тог духа. Хук одушевљења и аплауз које се у току утакмица чуо по целом граду био је само увертира у бескрајна препричавања о утакмици по кафанама, двориштима и кућама све до следеће утакмице.

Који су Крагујевчани, посебно фудбалери, у последњих неколико деценија обележавали крагујевачки дух?

Свако набрајање носи са собом ризик да се некога не сетим у тренутку. Свима које не поменем унапред се извињавам. Сава, Реља, Чавка, Ујка, Спасић и један и други, Жабарац, Фазан, Пера Миловановић, Андра, Рода, Сода, па и моја маленкост. Као што сам рекао, требало би још пола стране да све набројим, али мислим да су побројани свакако били најтипичнији за наш крагујевачки дух.

Какав је данас спорт у Крагујевцу?

Свакако да је данас спорт у Крагујевцу на високом нивоу. Велика улагања, за која је најзаслужнији градоначелник Крагујевца, донела су одличне резултате. Да није било пресудне улоге градоначелника, од спорта у Крагујевцу не би било ништа.

Коју музику волиш да слушаш и има ли је данас у Крагујевцу?

Музика коју сам волео данас у Крагујевцу нема где да се слуша. То би можда могло да се исправи, ако

се у неком простору организује слушање музике и забаве за поштоваоце седамдесетих и осамдесетих година.

Шта показујеш пријатељима кад те први пут посете у Крагујевцу?

Моји пријатељи који први пут посећују Крагујевац прво пожеле да виде стадион Чика Дача и Шумарице. То је свакако и тренутак да се обнове сећања на дивно време које сам провео на том простору.

Шта су лепе Крагујевчанке за град?

Просто је срећа живети у Крагујевцу. Одвек је у граду постојало много лепих девојака. Данас их свакако има много више, јер смо у међувремену постали и универзитетски град, у који се слива много девојака. Све те девојке свакако су наш понос.

Идеш ли на пијак и шта те тамо највише интересује?

Волим да пазарим на нашој пијаци. То ми је нека врста релаксације, јер увек сретнем пуно навијача са којима евоцирем успомене и детаље са многих утакмица. Пијак је такође једно од места на коме непрекидно живи дух Крагујевца.

Шта највише волиш да једеш и ко ти то спрема?

Највише волим да једем јела од киселог купуса. Сарма, подварак и кисели купус које спрема моја жена су врхунац кулинарства у коме уживам.

Које су предности Крагујевца за живот у односу на друга места?

Пре свега, не морају да се користе аутомобили. За разлику од Београда, Новог Сада и Ниша, где је свакодневни живот везан за аутомобил, у Крагујевцу се спорије и лепше живи. Никад нисам могао ни желео да живим у Београду, јер тамо си без аутомобила мртав човек.

Како замишљаш Крагујевац за 50 година?

Таква размишљања препустио бих мојој деци и унуцима јер ће они у таквом Крагујевцу живети.

Шта си добио од крагујевачког духа, а шта си му дао?

Од крагујевачког духа највише сам добио пријатеља и другова са којима се дружим на најлепши начин. Крагујевцу сам дао све и на то сам поносит. Моји дриблинзи, голери и несташлици постали су део чаршијских прича.

BELANSKA AUTO

Tel: 034 353 968
Mob: 063 11 77 365
069 11 77 365
Ul. Zorana Dindića 27 lok 2

SRB

REGISTRACIJA VOZILA

* ZA DVA SATA NA 6 RATA *

AGENCIJA ZA VOĐENJE POSLOVNIH KNJIGA

mani

Za pravna lica i preduzetnike

brzo tačno profesionalno

telefoni:
(034) 334 805
(064) 680 36 42
Karađorđeva 17 lokal 17

НАЈБОЉИ ДИПЛОМЦИ ФИЛУМА ПРИЗНАТИ И НАГРАЂИВАНИ У СВЕТУ

Светска имена потекла из Крагуј

Некадашњи студенти генерације графичког дизајна, вишеструко награђивани на разним домаћим и интернационалним такмичењима за дизајн плаката, данас су на одговорним и руководећим позицијама у компанијама у којима раде

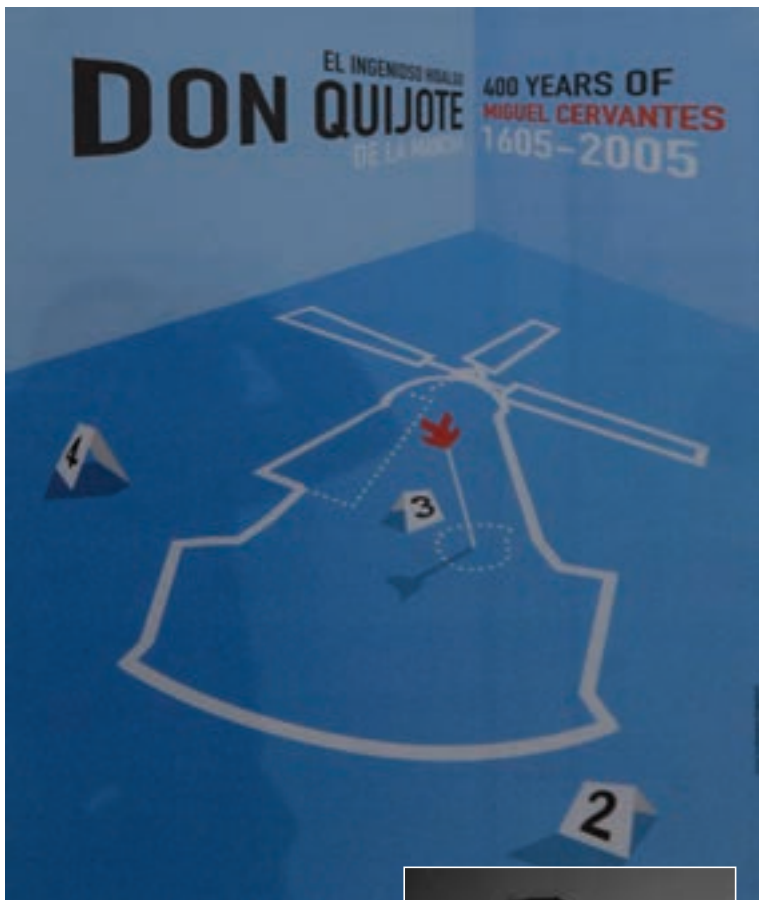
Пише Никола Стефановић

Позната је чињеница да су многи велики уметници комерцијална дела стварали само из једног разлога – да би преживели. Сликање наручених портрета владара, племића и богатих скоројевића био је посао као и сваки други, оно што доноси хлеб, али и могућност да се у миру и потпуној посвећености стварају она по историју далеко вреднија остварења. Они који то нису радили, познато је и то, умирали су у сиромаштву, најчешће веома млади.

Умирања од глади данас нема, па чак ни међу ликовним уметницима. Штавише, могло би се рећи да су данас, кроз загрљај са модерним технологијама, сликарство и његови варијетети достигли можда и највишу цену. Графички дизајн један је од смерова у којима младе уметничке душе могу себе потпуно остварити, а да се од тога може и сасвим нормално живети говоре примери неколицине најбољих студената ФИЛУМ-а, који раде у реномираним компанијама као веб дизајнери. Па, ипак, оно у чему бриљирају, а што углавном раде „за своју душу“, јесте дизајн плаката за које су сви побрали прегршт награда, чиме се могу поносити и они, али и њихов матични факултет.

Иван Мишић из Крушевца дипломирао је претпрошле године као најбољи студент и у међувремену завршио мастер студије на ФИЛУМ-у. Након праксе у дизајн студију „Бокс“ у Крагујевцу, пут га је одвео у Параћин, где је данас запослен као графички и веб дизајнер у швајцарској компанији „Хорисен“. На посао није чекао ни минута.

После обављене праксе имао сам и неколико великих приватних пројеката на које сам утросио

много времена и труда, али смаграм да је „фриленсинг“ јако битна ствар за сваког дизајнера и да свако то мора проћи. Излагао сам радове на међународним изложбама, а у Србији сам имао и четири самосталне изложбе.

Награде су, каже Мишић, стигле саме по себи, а од битнијих истиче трећу награду за плакат на Стеријином позорју, на тријеналу позоришног плаката, као и награду Прве графичке колоније младих за графику на бијеналу студентске графике.

Плакат ме од раније привлачи, а интензивно се њиме бавим већ четири године. Ту врсту графичког дизајна доживљавам на посебан начин, јер сте ту јако ограничени форматом и све се мање-више зна. Но, ја не волим да поштујем правила, па је ваљда то добитна комбинација, јер плакат може бити полигон за игру великим бројем графичких елемената, све у служби доброг идејног решења, објашњава Мишић.

Да би се дошло до тог најбољег решења, неопходно је, по његовим речима, добро спознати материју која се обрађује и прикупити велики број информација. Иако је тренутно обузет пословним обавеза-

НАГРАЂЕНИ ПЛАКАТИ НЕМАЊЕ ДРАГОЈЛОВИЋА, АРТ ДИРЕКТОРА У КОМПАНИЈИ „ЛЕО БУРНЕТ“

ма, идеја за нова дела има, а на реду су креације филмских плаката.

Немања Драгојловић и Владимир Петровић су, жаргонски речено, „класићи“. Обојица су ФИЛУМ уписали 2002. године. Немања је из Краљева, а тренутно живи у Београду и ради као арт директор у компанији „Лео Бурнет“. Његов пут до овог факултета и графичког дизајна био је врло упечатљив, с обзиром да у крајњи исход као да је усуд умешао прсте.

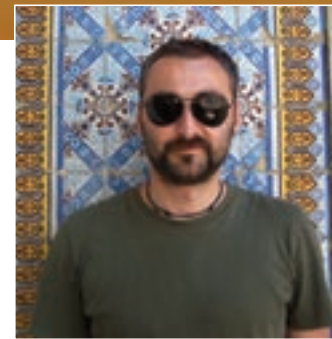
Одувек сам гајио страхопоштовање према људима који су студирали примењену уметност, посебно графички дизајн и знао сам да је то једина ствар којом желим да се бавим у животу и у којој бих за-

иста уживао. Међутим, када је дошао тренутак одабира факултета и када сви око вас причају да се на њиховим факултетима прима само пар стотина студената и страхују да ли ће проћи, сазнање да се на графичком дизајну упише тек десетак бруцоша вас прилично обесхрабри. Стога сам се одлучио за архитектуру, а дизајном да се бавим из хобија. Срећом, на архитектури сам завршио испод црте и у септембру сам положио пријемни на ФИЛУМ-у, каже Драгојловић.

И пре него што је дипломирао, неколико адвертајзинг агенција упутило му је пословну понуду и због запослења је одложио специјалистичке студије на неко време. Као и његов млађи колега, у својој биографији већ има низ награда за дизајн плаката, а стигао је и до своје прве самосталне изложбе.

Најдража ми је „Силвер бра“ са „Магдалена“ фестивала у Марибору за серију плаката којима је био циљ популаризација галерија у Словенији. Добио сам и награду за плакат за промоцију 400 година „Дон Кихота“ од института „Сервантес“ у Београду, као и награде од „Саломона“ (реномирана компанија за производњу ски опреме, прим. аут.) за плакате који су иско-

ПЛАКАТ ВЛАДИМИРА ПЕТРОВИЋА, АРТ ДИРЕКТОРА У АГЕНЦИЈИ „ФУЛХАУС“ ДОБИТНИК НАГРАДЕ „ХУГО БОС“

ришћени за дизајн сноуборда. Ту је и награда америчког „Тридлеса“ за плакат који је искоришћен за дизајн мајице.

Неки посебан ритуал којег се држи током дизајнирања и претачка идеје у дело, не постоји, већ као и увек када је реч о уметности, све зависи од тренутне инспирације.

Једноставно, некада идеју добијете одмах, а некада 24 сата пре истека рока, када већ дигнете руке од свега. Једина ствар коју практикујем је да увек са собом носим блокче у којем скицирам и записујем све оно што ми у току дана прође кроз главу – када касније исфилтрирам ту гомилу глупости

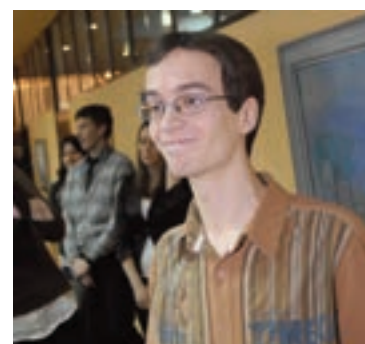
НАЈБОЉИ СТУДЕНТИ НА УНИВЕРЗИТЕТУ, ДОБИТНИЦИ СТИПЕНДИЈА

СВЕТОСАВСКА СВЕЧАНОСТ У РЕКТОРАТУ

Стипендије најбољим

У оквиру обележавања Светог Саве и Дана духовности, у седишту Универзитета у Крагујевцу најбољим студентима свечано су уручене стипендије за 2012. годину. Стипендије су дариване на основу јавног позива који је крајем прошле године објављен на иницијативу Управног одбора фондације за стипендирање. Иако је конкурс расписан за једанаест најуспешнијих, учињен је мали преседан, па је додељена једна стипендија више. Наиме, са Економског факултета пристигле су две пријаве које су подједнако испуњавале услове, те је комисија одлучила да обе студенткиње добију стипендију.

Овогодишњи шампион је Михајло Обреновић, студент информатике на Природно-математичком факултету, који је стигао до савршене цифре - 10,00. Он је у име

МИХАЈЛО ОБРЕНОВИЋ ИМА СВЕ „СУВЕ“ ДЕСЕТКЕ

свих стипендиста захвалио ректору, проректору и Универзитету, нагласивши да ће ово свакако бити подстицај за њега и све остале да наставе истим путем. На питање како се долази до перфектног

„ЈАТАЧЕЊЕ 2012.”

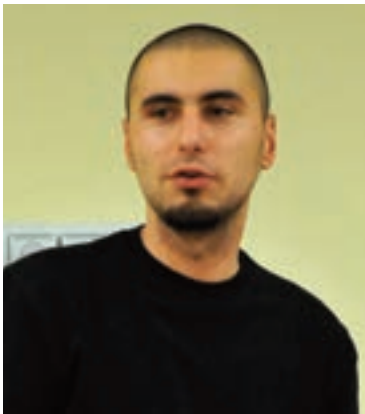
евца Јатаци ојалили нову Кубуру

понекад се испостави да остане и нешто вредно помена.

Владимир Петровић, његов вршњак „из клупе” из родног Крагујевца отишао је такође пут Београда, где је уписао академске специјалистичке студије на Факултету драмске уметности, одсек „реклама и медији”. Одмах по дипломирању на ФИЛУМ-у, запослио се као дизајнер у агенцији „ЈНТ”, а тренутно је арт директор у адвертајзинг агенцији „Фулхаус”. Као слободни уметник сарађивао је са агенцијама „Лео Бурнет”, „Профајл”, али и директно са клијентима.

Од награда мени најзначајније су специјална награда на такмичењу „Франциско Мантекон” у Шпанији, трећа награда „Хуго Бос”, студентска награда СКЦ Крагујевца, као и награда за студента године ФИЛУМ-а 2003/04.

Све ово постигао је без дана праксе током студија, за коју Петровић истиче да би морала да се уведе као

ИВАН МИШИЋ САДА ЈЕ ДИЗАЈНЕР У ШВАЈЦАРСКОЈ КОМПАНИЈИ „ХОРИСЕН”

обавезан део наставе, а за љубав према плакату, каже, заслужна је слобода коју омогућава у раду.

Највише ме је привукло плакату, а и даље ме привлачи, његова нераскидива веза са сликарством, графиком и фотографијом, као и бесконачна могућност експериментисања типографијом. Не постоји никакав шаблон и баш у томе се налази сва лепота овог посла. Идеја се рађа као код Сократа – порађањем, открива Петровић.

Иако већем делу јавности непознати, за разлику од неких других „уметника”, непопуларизовани, у својој бранши они тихо представљају у свету уметности своју земљу широм планете и, не заборавимо, проносе кроз све меријидијане име крагујевачког ФИЛУМ-а, Факултета који нема ни своју зграду.

студентима

резултата, скромно каже да правог објашњења нема, те да је ово и за њега помало зачуђујући успех.

Нисам очекивао да ћу имати све десетке када сам започео студије, већ су оне дошле некако саме од себе, а тек ово – бити најбољи међу најбољим студентима, заиста је посебан осећај.

Он каже да су људи углавном заблуди када мисле да овакав подухват изискује много труда.

Зачудили бисте се колико је мало потребно. Не треба толико „бубања”, нити одрицања од приватног живота и свега оног што карактерише живот младог човека. И ја имам много пријатеља и слободног времена које проводим како желим, а да би се све то остварило треба испунити само један услов – студирати оно што волиш, истиче Обреновић.

На дводневном „Јатачењу”, неформалном окупљању крагујевачких љубитеља ратних и стратешких игара, промовисана је нова домаћа игра „Кубура” коју су осмислили чланови Креативног центра новосадског клуба „Валхала”

Прошлог викенда, баш кад му време јесте, у суботу и недељу, 28. и 29. јануара, у просторијама крагујевачког ПМФ-а одржано је шесто по реду „Јатачење”, неформално окупљање и дружење љубитеља „Вор хамера” („Ратног чекића”) и других стратешких и ратних игара.

Од раног јутра у сали ПМФ-а, специјално за ту прилику уређеној и украшеној теренима за војевање на табли и са коцкицама фанова епске фантастике кува и ври. Љубитељи ових игара „појачани” су бројним гостима и колегама из Београда и Новог Сада. На све стране постројавају се силе добра и зла, армије и легије демона, шампиона, витезова и војника, скелета и крилатих ала и немани.

Има и оних који су, што би се рекло, „картични” па играју духовиту игру „Манчкен” која на занимљив, забаван и урнебесно смешан начин са својим комплетима карата пародира популарне серијале попут „Ратова звезда” и иних филмских блокбастера. Ту је и неизоставни „Вор хамер” који вазда има највише присташа, али и популарне игре: „Аркам хорор”, „Бенг”, „Твајлајт империјум” и класик „Блад бол” или ти „Крвава лопта”.

Неуморни организатор који на својим играчким плећима носи васколику манифестацију „Јатачења” Дарко Стојановић, алијас КГ Кид, не без поноса истиче неке ексклузивитете овогодишњег окупљања.

По први пут на „Јатачењу” имамо два званична турнира у картичним играма „Ју ги о”-у и „Мецику”. Такође, презентујемо и нове игре. Ове године у питању је „Кубура” коју су осмислили наши другари из Креативног центра новосадског клуба „Валхала”. Игра је занимљива, динамична, брза, одлична за вечерњу забаву, појашњава КГ Кид, додајући да је манифестација „Јатачење” одавно уврштена и у званичну понуду Градске туристичке организације.

■ Акустичан хоби

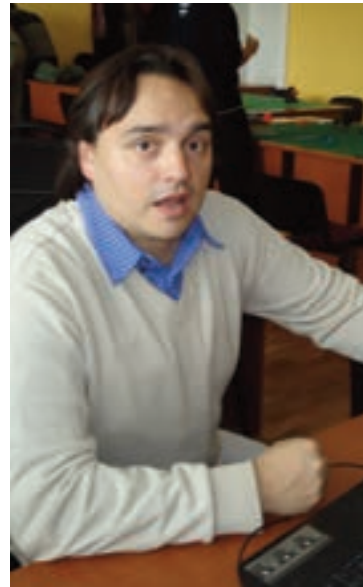
И док се освајају и бране светови, а злокобни мастодонти и летећа чудовишта нападају армије на

РЕПЛИКА УТВРЂЕЊА ЗА РАТНЕ ИГРЕ

ДАРКО СТОЈАНОВИЋ, СРЂАН МОЈСИЋ МОЈСИЈЕ И БОРИС РАДУЈКО

ГУЖВА НА „ЈАТАЧЕЊУ”

играчким теренима „оплемењеним” мотивима пустиња или река и планина, старих градова и кула, на „Јатачење” из Београда пристиже и апсолутни бард ове врсте хобистике на овим просторима Срђан Мојсић Мојсије (38), по занимању бренд менаџер једне дискографске куће.

Он нас на лицу места уводи у историјат „рол плеј” игара на нашим просторима. Све је, по његовој причи, почело још давне 1985. године када је једна група децка из Београда, Загреба и Сплита летовала у истом месту на хрватском приморју. Тада су по први пут од момка из Аустрије видели једну сличну игру и „заразили се”.

Наредне године наш друг Оливер Димић донео је сличну игру из Француске коју је превео на наш језик и играње је могло да почне и да се не заустави до данас. Сви ми, који смо тада били другари из Београда, Загреба и Сплита, остали смо и дан-данас у контакту и добри смо пријатељи, редовно се чујемо и размењујемо искуства, каже Мојсије, истичући да он овај хоби зове „акустичним” јер су у питању

игре са живим противницима и партнерима, ништа струја, чет, нет...

Мора да се користи мозак. Играње ових игара је и едукативно, јер да бисте у њима учествовали морате добро да познајете енглески језик. Дакле, усавршавајте језик кроз игру. Град би требало да пронађе у томе свој интерес и да подржи ове људе који на квалитетан и занимљив начин анимирају младе из најугроженије доби – тинејџере, нудећи им лепу и квалитетну забаву уместо да „висе по улици”, каже Мојсије.

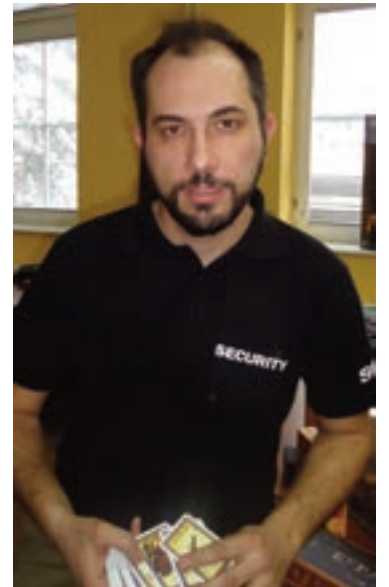
Иначе, у Србији постоји чак десетак оваквих клубова љубитеља „гејминга”. Најстарији је био београдски „Змај” (основан 1994. године а затворен 2004. године) а, на пример, само у Новом Саду постоје чак четири клуба, међу којима су „Драгон” и „Валхала”.

Мојсије се на „Јатачењу” нашао као промотер игре „Ју ги о” и организатор турнира. Крагујевац као велики град није се ни по том питању обрнуо, чак 16 наших карташа укрстило је своја знања и „моћи” на суботњем турниру, али пошто победник може бити само један наведено за историју да је на крају тријумфовао Стефан Јовановић из Крагујевца.

На другом турниру у „Мецику” дупло мањи одзив, што је по мишљењу организатора и познаваца проблематике сасвим солидан одзив. Борбе на табли се настављају све до заслуженог ноћног предаху у популарној „Ораници”.

■ Награда за најлепшу армију

Сутрадан, борба се наставља. Опет „ратно чекичање” (чак на шест огромних столова), бацакање „крваве лопте” у верзији америчког

фудбала који шпилају људи против тролова и промоција „Кубуре”.

Игру коју је осмислила креативна секција клуба „Валхала” из Новог Сада на овогодишњем „Јатачењу” промовише један од њених твораца Борис Радујко.

Игра „Кубура” обухвата период буне против дахија, вицкаста је, смешна и забавна. У њој постоји вожд, кабадахија, војводе, куршуми, тарабе, може да се попије ракија да се окрепите пре повратка на историјску сцену... Траје од 30 до 45 минута, а игра је од четири до седам играча. Мало је необична док се човек не ухода, али већ друга партија буде прилично живахна и живописна, појашњава Радујко почетне тајне „Кубуре”.

Није без коментара ни на рачун саме манифестације:

Мени је „Јатачење” баш супер, да се опустиш и проведеш. Није заморно и напорно као званични турнири у играма, већ баш оно најлепше, дружење и уживање, сматра Радујко, не пропуштајући да нагласи да највише од свега „јатачења” по Крагујевцу воли онај део у „Ораници”.

На затварању „Јатачења 2012” додељена је и награда за најлепшу армију. Жири у саставу: Оливер Димић из Београда, доајен „Вор хамера” и ратних игара у Србији, Александар Вилотић Кирић из Бе-

ПЛАКАТ ЗА ТУРНИР У КРАГУЈЕВЦУ

ограда, легенда хобија и велики пријатељ „Јатачења” и Вукашин Симоновић из новосадске „Валхале”, вишеструки добитник награда за фер-плеј и најбољи играч првог Јатачења, доделио је ово признање Крагујевчанину Александру Ристићу Алфу, за армију демона бога Нургла.

Следеће велико дружење „ворхамераша” и осталих љубитеља ратних и стратешких игара догодиће се првог викенда у марту, када традиционално на новосадским Данима фантазије почиње манифестација „Апрајзинг” или „Уздизање”.

На овогодишњем „Апрајзингу” учествоваће четворо играча из Крагујевца, па се искрено надамо да ће их у Панонији „послужити коцкице” да не обрнују овдашње „свијетло оружје” шумадјиско.

З. МИШИЋ

УКРАТКО

Промоција Угарка

У Народној библиотеци „Вук Караџић“ вечерас ће бити представљен нови роман Зорана Петровића „Угарак“. Укратко, преко исповести од света, људи и бога заборављеног дијака Андреја, Зоран Петровић навлачи на себе и читаоца ризи и кострег оштрог посматрача и судије, који преиспитујући себе, своја искушења и слабости суди о покајању, о силнима и моћнима и њиховим греховима гордости и похлепе.

Промоција почиње у 19 часова, а о књизи ће поред аутора говорити и Александар Б. Лакловић.

На њују у Краљево

Међународна ликовна колонија „На путу кроз време“, у организацији Горана Ристивојевића, представљена је краљевачкој публици у галерији Удружења ликовних уметника Краљева „Владислав Маржик“. Изложба је отворена 26. јануара, а изложени су радови 14 уметника из земље и иностранства различитих техника и ликовних прустапа на тему мотора. Изложба је била једна од најпосећенијих у граду Краљеву. Након затварања изложбе у Краљеву радови ће бити изложени и у другим градовима Србије.

Крек фокс у СКЦ-у

Крагујевачки бенд „Крек фокс“ усталио се на музичком репертоару у Арт-кафе галерији СКЦ-а, а нова прилика да се чује њихова музика је вечерас, 2. фебруара. Овај бенд постоји нешто више од годину дана, на њиховом репертоару се налазе песме Клептона, Сантана и Хендрикса, а тренутно припремају и ауторске нумере. Концерт почиње у 22 часа.

Нежни Далибор

Један од најзначајнијих представника „нове музичке српске сцене“ наступиће 3. фебруара у Студентском културном центру. Реч је о бенду „Нежни Далибор“, који је недавно објавио свој други студијски албум под називом „Нормални живот“.

Након неколико прекида у раду и дужих пауза, те „сељења“ на релацији Врање-Београд, бенд се усталио као трио, а 2008. године објавили су и албум првенаца „Средства и вештине“.

Концерт у СКЦ-у почиње у 22 часа.

Позната прича о 1001 ноћи

У редовном термину, у суботу у 12 часова, у Позоришту за децу крагујевачки малишани биће у прилици да погледају представу „Шехерезада“, према тексту Џона Мрдока, а у режији Пјера Валтера Полица. Мјузикл „Шехерезада“ је нова верзија познате приче о 1001 ноћи. Тема ове представе не односи се на појединачне приче као што су „Аладин“ или „Сидбад морепловац“. Напротив, ова прича слика портрет багдадског султана који је сишао с ума услед неверства своје жене и који поново, уз помоћ ћерке великог везира, њене женске сензуалности и памети, полако излази из лудила и враћа се у нормалу.

ДАН ТЕАТРА

Ђузи Статуета, Горици Прстен

Властимир Ђуза Стоиљковић је овогодишњи добитник Статуете Јоаким Вујић, док ће Прстен понети Горица Поповић, а годишња награда Театра припала је глумцу Милошу Крстовићу и музичком уреднику Драгославу Танасковићу Трнди. Славље ће бити употпуњено „Јоакимовим данима“

На Дан Театра, 15. фебруара, најеминентнијим српским писцима, глумцима, редитељима, сценографима и композиторима, најстарије српско позориште уручује Статуету Јоаким Вујић, која се додељује за изузетан допринос развоју позоришне уметности Србије, и Прстен са ликом Јоакима Вујића, за изузетан допринос развоју Театра и афирмацији његовог угледа у земљи и иностранству.

Жири је ове године одлучио да признање Статуета Јоакима Вујића припадне Властимиру Ђузи Стоиљковићу, док ће Прстен понети Горица Поповића, а годишња награда Театра припала је глумцу Милошу Крстовићу и музичком уреднику Драгославу Танасковићу Трнди.

У образложењу жирија за доделу Статуета, у коме су били Мирко Бабић, Небојша Брадић, Нада Јуришић, Славко Милановић и Снежана Ковачевић, наводи се да је Ђуза Стоиљковић један од првих представника модерне глуме на српским сценама који своје уметничко дело богати већ шест деценија оригиналним и самосвојним стилем у бројним улогама које је остварио на позоришним сценама, радију, телевизији и филму.

Горица Поповић је Прстен заслужила за све оно што је годинама несебично даривала публици Крагујевца и Србије. Глумица, списатељица, редитељ, певачица - јединствена Горица Поповић, Крагујевчанка и првакиња Атељеа 212, стоји у образложењу.

Годишње награде добили су глумац Милош Крстовић и музички уредник Драгослав Танасковић.

Крстовић је својим залагањем, преданошћу и квалитетом глумачких остварења у последњих неколико сезона, па тако и у години за нама, несумњиво задужио поверењем своју матичну ку-

као и у игри наших глумаца. Дорастао свим жанровима и музичким правцима, Танасковић је то доказао и показао у представама „Клуб Нови светски поредак“, „Балада пијанисти“, „Ђаво и мала госпођа“ и „Ноћ у кафани Титаник“.

Иначе, уместо премијере која је последњих десетак и више година, сем у неколико кризних, била обавезна за Дан театра, нова управа се одлучила за нешто другачију прославу. Петнаестог фебруара биће изведен игроказ - фрагменти представа на репертоару, али и делови који говоре о Крагујевцу и самом Театру, а славље ће бити употпуњено „Јоакимовим данима“, неком

врсте прегледа онога што се радило у позориштима Србије.

Тако ће, почевши од четвртка, 16. фебруара, бити изведена представа „Инес де Кастро“ младог Немање Ранковића, који тренутно ради на представи „Лепотица Линејна“ у Театру. Сутиран ће наступити Крушевачко позориште са представом „Иза решетака“, у режији Кокана Младеновића, а потом и Позориште из Краљева са представом „Хиперболични параболоид“, па Позориште из Зрењанина са представом „Збогом жохари“ у режији Слађане Килибарде. Цена улазница за представу је 400 динара, а комплет карата за све четири представе је 1. 200 динара.

Њу. Годишњом наградом Књажевско-српски театар потврђује допринос овог глумца као битну компоненту општег имиџа Књажевско-српског театра у позоришној јавности Србије. У Театру сматрају да ће ово признање Крстовића још чвршће устоличити као једног од предводника млађе генерације глумаца и једног од носилаца репертоара најстаријег српског позоришта.

Музика је одувек била равноправан и неодољив сегмент позоришног чина. Али, сценска музика коју Драгослав Танасковић компоује за представе Театра је и много више од тога, а у позоришту сматрају да је постала један од заштитних знакова крагујевачких представа, нешто по чему их публика препознаје и ужива у њој исто

УСКРО У БИОСКОПИМА

Филм о Радивоју Кораћу

Премијера „Жућко, прича о Радивоју Кораћу“ заказана је за 16. фебруар, у београдском Сава центру, а филм ће моћи да погледа и публика у биоскопима широм Србије

Филмско остварење крагујевачког редитеља Гордана Матића „Жућко, прича о Радивоју Кораћу“ коначно ће доживети и своју српску биоскопску премијеру. Она је заказана за 16. фебруар, у београдском Сава центру. Како је најављено, филм ће моћи да погледа и публика у биоскопима широм Србије. Такође, у плану је и ТВ премијера, али тек на јесен.

„Жућко, прича о Радивоју Кораћу“ је филм о првој светској кошаркашкој звезди са ових простора, о његовој изузетној спортској каријери, али и фасцинантној личности. Ово је прича и о једном времену, о земљи које више нема, бившој Југославији која је током педесетих и шездесетих година 20. века почела да се отвара према Западу преко спорта, музике, филма, а те нове трендове доносио је управо Кораћ.

У играном делу филма појављују се Владимир Алексић, Катарица Радивојевић, Тихомир Станић, Воја Брајовић, Тамара Крцуновић, а наратори у филму су Алексан-

дар Саша Ђорђевић и Миленко Тепић. Документари део филма, поред архивских материјала, даје аутентична сведочанства о Кораћу кроз разговоре са Жућковом породицом, пријатељима, саиграчима, поштоваоцима из земље и иностранства. Саговорници у филму су великани европске и светске кошарке: Бора Станковић, Ранко Жеравица, Владимир Цветковић, Драгутин Чермак, Слободан Гордић, Немања Ђурић из Србије, Иво Данеу и Борис Кристанчић из Словеније, Јосип Ђерђа и Никола Плећаш из Хрватске. Ту су и саиграчи из Италије, као и ривали из Шпаније.

Иначе, филм је премијерно приказан на Европском кошаркашком првенству у Литванији, а прилику да га види имала је и италијанска публика на Филмском фестивалу у Палерму, на коме је ово остварење освојило две награде (за најбољи страни филм и најбољу режију).

МОНОДРАМА МИЃКА ЉУБИЧИЋА

Психотерапија секси хумором

У среду, 8. фебруара, на репертоару Књажевско-српског театра монодрама „Оне ствари“

Популарни глумац Драгољуб Љубичић представиће се овдашњој публици, по трећи пут за мање од шест месеци, као Др. Агољуб Мићко Љубичић у монодрами „Оне ствари“, по тексту аустријског психотерапеута Бернхарда Лудвига.

Лудвиг је творац својеврсне психотерапије секси хумором, а његов кабареџи шоу популаран је више од деценије у земљама западне Европе. Љубичић ће семинар-кабаре „Оне ствари“ о сексуалном (не)задовољству са задовољством извести стављајући себе у улогу специјалисте сексолога теоретичара, у среду, 8. фебруара у 20 часова у Књажевско-српском театру.

У монодрами, односно на свом првом „семинар-кабареу о сексуалном (не)задовољству“, специјалиста сексолог теоретичар откриће колика је вероватноћа да жена преко 30 година пронађе доброг и слободног мушкарца, а да га не претме другој, шта се дешава после четири године брака, шта је „фломастербаџија“, „ре-ејакулација“, „попајева рука“, како се користи препарат „оне-ствари“ и шта је „ушни“ оргазам.

Такође, реч је о интерактивној представи, у којој публика активно учествује – она „певаши“, али и одговара на занимљива питања, а дозвољено је и да се одмудла одговор. Наравно, секс је само повод, а акценат је на комуникацији у брачном или заједничком животу. То је универзална прича о односима мушкараца и жена.

Улазнице се могу купити на благајни Театра радним даном од 10 до 12 и од 18 до 20.30 часова, као и пред почетак представе.

УДРУЖЕЊА „ЖЕНЕ У МУЗИЦИ“

Круна досадашњег рада

Српски огранак светског удружења „Жене у музици“ успешно је заокружио још једну годину. Након скоро деценије постојања, као круну досадашњег рада, председница удружења Војна Нешић истиче објављивање прве књига о српским композиторкама „Жене и музика у Србији“. Ова књига о српским композиторкама објављена је недавно у издању италијанске фондације „Адкинс Кити“, а под покровитељством УНЕСКО-а. Ипак, ово издање још званично није представљено српској јавности.

- Званична промоција најпре ће бити у Амбасади Србије у Риму, а датум још зависи од њиховог реда активности, потом у Министарству културе у Београду, а тек онда у Крагујевцу, објашњава Војна Нешић, редовни професор Факултета уметности у Звечану.

Књига почиње биографијом Јелене Анжујске, а представља композиторке, укупно 111 уметница, од друге половине деветнаестог века.

Према њеним речима, књигу је припремала три године, а велика је ствар да друга земља објављује књигу која је везана за националну историју Србије. Зато је веома захвална Италији која нас се сетила, јер се наши музиколози нису сетили да то исто ураде у Србији.

Иако ова књига није још доживела званичну промоцију, представљена је на Европској конференцији о положају жена композиторки, у организацији ВМУСТ-а, одржаној јесенас у Италији. На тој конференцији, на којој су учествовале композиторке из више од двадесет земаља, пре свега Европске уније, као једини представник из Србије била је и наша саговорница,

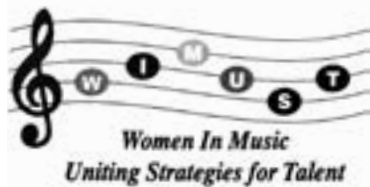

ВОЈНА НЕШИЋ

Књига „Жене и музика у Србији“ још није доживела званичну промоцију, али представљена је на Европској конференцији о положају жена композиторки, одржаној јесенас у Италији. Успешно завршен и међународни симпозијум „Жене у музици“, који је одржан у Крагујевцу

а имала је врло запажено предавање.

Као потврду доброг рада, али и успешних наступа у иностранству, фондација „Адкинс Кити“ подржала је и међународни симпозијум „Жене у музици“, који је одржан у Крагујевцу у децембру. На овом симпозијуму говорили су научници и истраживачи из Србије и ино-

Women In Music
Uniting Strategies for Talent

странства, са темама из историје музике, али и савременог музичког стваралаштва и извођаштва у земљи и свету.

- Било је присутно чак 26 предавача, а организација је веома похваљена. Нажалост, учесници су плаћали котизацију, што је веома непопуларно, али смо успели да направимо један велики скуп. Већ сада имамо велики број пријава музиколога, педагога и других стручњака из иностранства за следећу годину, пошто је идеја да симпозијум постане традиционалан. Постоји проблем финансирања, али ћемо се некако снаћи. Дугујем велику захвалност Другој крагујевачкој гимназији која нам је иза-

шла у сусрет, као и овдашњем Студентском центру. Иначе, на припреми симпозијума радила сам пуних годину дана, а велику помоћ пружила ми је сарадница Јелена Арнаутовић, истиче Нешићева.

Удружење „Аткинс Кити“ укључује српско удружење „Жене у музици“ у готово све пројекте и програме, па тако у овом тренутку млади музичари имају велике могућности. Наиме, то светско удружење недавно је послало понуду да један наш млади музичар, до 30 година, инструменталиста или певач, буде укључен у пројекат и наступи са симфонијским оркестром под покровитељством УНЕСКО-а у једној од европских престоница.

- То је велика шанса за наше младе таленте, а ја не знам ко би одбио такву част - то би била велика шанса за неког младог Крагујевчанина. Ипак, постављем питање зашто бих то урадила, кад овдашње музичке установе одбијају било какав вид сарадње и на тај начин ускраћују шансу талентима да напредују, каже Нешићева, уз опаску да је она локал-патриота, те да никада није одбила да помогне кад је већ у прилици.

- Поново смо добили велике донације. Предложила сам да ту помоћ добије Универзитет у Косовској Митровици, овдашњи ФИЛУМ и музичке школе у Панчеву и Пожаревцу, које су одлично сарађивале са нашим удружењем и биће награђене. То су све скупе књиге и наставна средства којих нема у слободној продају. По свему судећи, стићи ће још једна донација, а о кандидатима треба размислити.

Како је наша саговорница закључила, планова има много, а следеће шта ће удружење „Жене у музици“ радити је девето по реду међународно такмичење „Donne in musica“, које сваке године окупи више десетина такмичара свих узраста музичког образовања, од основне школе до факултета.

М.ЧЕР

СКУП СТРИПАЦИЈА СРБИЈЕ

Снежни самиш у Крагујевцу

Током петочасовног догађаја биће приређена изложба „Технотајз“ Алексе Гајића, промоција новог броја крагујевачког магазина „Киша“, берза и школа стрипа, као и трибине посвећене „деветој“ уметности

У суботу, 4. фебруара, у галерији Дома омладине, од 16 до 21 час, одржаће се „Снежни самиш стрипација Србије“, у организацији Удружења љубитеља девете уметности „Свет стрипа“ и Дома омладине. Током петочасовног догађаја биће приређена изложба „Технотајз“ Алексе Гајића, промоција новог броја крагујевачког стрипа магазина „Киша“, берза стрипа, школа стрипа и трибине посвећене „деветој“ уметности.

Уз многобројне стрип-фанове, гости Самита биће познати домаћи аутори Алекса Гајића, Влада Весовић, Зоран Стефановић, Марко Стојановић, Дејан Стојиљковић, Мирослав Марић и Драган Савић, као и издавачи Слободан Јовић, Игор Марковић, Бобан Кнежевић и Ана-Марија Заклан.

Манифестација ће бити отворена берзом стрипа у Дому омладине, а први програм, школа стрипа, биће организована у пивници „Алектус“ од 16.30 часова. Већ од 17 часова у Дому омладине програм се наставља промоцијом стрип издавача, а свој долазак најавили су „Систем комикс“, „Дарквуд“, „Финикс прес“ и „Знак Сагите“. Такође, планиране су и промоције стрипа, између осталих биће представљени „Константиново раскршће“ и Дејан Стојиљковић, аутор књиге по којој се ради сценарио за филм и трећи број крагујевачке стрип-ревије „Киша“, а гости ће бити сценариста и драматург Зоран Стефановић и Небојша Весовић, главни уредник.

„Снежни самиш стрипација“ затвориће изложба „Технотајз“ Алексе Гајића, а након тога уследиће неформални разговори са ауторима и издавачима у пивници „Алектус“.

Улаз на ову манифестацију је слободан.

М. Ч.

МУЗИКА „БЛИКСА“ МЕШАВИНА ЈЕ РАЗНИХ МУЗИЧКИХ ПРАВАЦА

НАЈАВА НОВОГ АЛБУМА „БЛИКСА“

За срећу

Крагујевачки бенд „Бликс“ недавно је снимео нови сингл и видео за тему под насловом „За срећу“. Ова песма, снимљена у студију „Дигимедиа“, најављује нови албум на коме група тренутно ради. Музика „Бликса“ мешавина је разних музичких праваца, од боса нове, самбе, цеза, блуза, драм ен бејса, са упечатљивим текстовима на српском језику, што бенду даје препознатљив и оригиналан музички израз.

Овај бенд настао је у Крагујевцу 2009. године, а основао га је басиста Милош Петровић, који уједно и компоује и пише песме. Поред њега, прву поставу бенда чине Саша Ранковић, бубањ, Аца Пејичић, клавијер, Иван Ђириловић, гитара, и вокал Тијана Радојевић.

Након скоро година дана рада, „Бликс“ самостално издаје деби албум „Откуцаји“ и као једини представник Србије наступа на Међународном фестивалу кратког филма „Филм паласфест“ у Бугарској. Исте године бенд је имао запажене наступе у београдском клубу „Академија“, као и у крагујевачком Дому самоуправљача. Након тога, Тијана Радојевић одлази у Америку, а на њено место долази нова певачица, Анђела Мркаљ. Како је најављено, нови албум изаћи ће до лета.

„ПРВЕНАЦ“

Ново коло едиције

Једанаесту годину за редом СКЦ расписује конкурс за прву књигу младих аутора. До сада објављено тридесетак књига

Студентски културни центар Крагујевац расписује конкурс за једанаесту коло едиције „Првенац“. Право учешћа имају аутори до 35 година старости који до сада нису објавили књигу, а у обзир долазе песнички, прозни, есејистички, драмски и међужанровски радови. Ова едиција промовише неафирмисане и талентоване ауторе без икаквих ограничења, уз услов да до тада нису објавили књигу.

Жири ће објавити имена аутора чије књиге улазе у издавачки план едиције „Првенац“, на дан Уни-

верзитета, 21. маја. Радове са пуним именом и презименом и краћом биографијом треба доставити у три примерка на адресу: Студентски културни центар, Радоја Домановића 12, 34000 Крагујевац.

У последње две-три године ова едиција постала је веома привлачна младим писцима, нарочито због награда које су ранијих година освајали победници, па се тако из године у годину повећава број пристиглих рукописа од аутора из Србије и Републике Српске.

Конкурс је отворен до 15. априла, а аутори изабраних радова биће лично обавештени. Студентски културни центар изабране књиге објавиће до Међународног сајма књига у Београду.

Иначе, до сада је СКЦ, у претходних десет кола ове едиције, објавио више од 30 књига. Претпоследње године су прве књиге објављене Дамиру Недићу, Ани Митрашиновић и Александру Миланковићу, а прошле Јелици Кисо „Црна срећа“, Ланету Басташићу „Трајни пигменти“ и Александру Милановићу „Године плавих путева“.

АЛНАРИ НАГРАЂУЈЕ

Прича о аутсајдеру

Поводом Дана заљубљених, у овом, али и неколико наредних бројева, издавачка кућа „Алнари“ награђиваће читаоце „Крагујевачких“ својим издањима. Прва два читаоца која се у петак, 3. фебруара, након 10 часова јаве на број 333-111 добиће књигу „Кћерка Тоскане“, аутора Марине Фиората.

У Италији осамнаестог века, растрзаној интригама и сукобима, врхунац друштвене сезоне представља контроверзна коњичка трка Палио која се одржава у срцу Тоскане. Док се ствари захуктавају у Сијени, граду неупоредиве лепоте, ведри дух догађаја и свечаности помрачава смртоносно ривалство које кулминира између градских дистриката. Сваки дистрикт, симболично представљен различитим

животињама, бира јакача који ће се борити за победнички трофеј.

Док такмичење претвара дистрикте у завађена племена, а грађане у бескомпромисне звери, једна млада жена заљубљује се у јакача из противничког дистрикта - аутсајдера који прети да поремети климату равнотежу између моћника који владају земљом. Да ли ће њихова љубав успети да надјача мржњу и борбу за превласт или ће их приморати да се суоче са ужасним последицама издаје сопственог табора?

Иначе, поводом Дана заљубљених, издавачка кућа Алнари у свим књижаарама „Вулкан“ широм Србије, до 15 фебруара организује акцију под називом „Нека љубав процвета“. Куповином било ког од четири одабрана наслова сваки купац добија „Орифлејм“ козметику на поклон. Наслови који ће бити у овој акцији су: „Мислим на тебе“ - Дзил Мансел, „Кућа лутака“ сестара Кардашијан, „Непосредна опасност“ - Вилбура Смита и „Кћерка Тоскане“ Марине Фиората.

СЕЋАЊЕ НА ТАТЈАНУ ОСРЕЧКИ

Одлазак песникиње постојби

ИЗ ПЕСНИЧКИХ ЗБИРКИ

ВРАТА ПУТА

Отети свој део

Отети свој део загрцнутог неба
и свој део звезда, путева и вода;
отети свој део крика од галеба
што осваја вечност, леп као
слобода.

Отети свој део земље што се нуди
ко опоре капи срцима што нагле;
дрхтати од ватре, што се
налик студи,
распламсава телом као
беле магле.

Отети свој део нежности од цвета
и сабласно хладног месечевог
даха;
отети свој део љубави од света
горко непознатог, као мрак
уздаха.

(1974.)

ПОТОП

Одозго киша

Одозго киша,
Испод дубока вода.
Само риба пераја
Осећамо као живот.

Каменчићи се котрљају по устима.
Сунчана плажа: нејаки прсти
Пребирају по вировима.
На сваком таласу друга боја.

Под густом водом
Заточена крљушт.

Уљуљукују нас алге.

(1986.)

ЗБЕГ

Све што икад усних

Све што икад усних била је
смрт чиста
Смрт-сенка на зиду глава
на јастуку
Смрт-чаша на столу померање
листа
Смрт што ме бескрају одводи
за руку

Само ми је она препознала лице
Свој провидни печат у њега
утисну

Као слику неба које своје птице
Прождире пре него доспеју
да свисну

(1991.)

НАД ИСПАШТАЊЕМ

Недеља

Недеља, сто и празне боце
Мој тихи јецај за завичајем
У глави сећање на сеоце
На бабу – вештицу што баје

Недеља кад мамурлук свих
Прошних дана на нас падне
И када некад корак тих
Добије замах – све да сатре

Недеља дан је опроштаја
И чудног осећања мира
Шта снева спавач на дну раја
О чему бунца ко му свира

(1998.)

ПОСТОЈБИНА СУМРАКА

Бити човек,
не месечев зрак

Бити човек, не месечев зрак
Бити суза на сунцу, бисер
Бити љубавне чежње трак

Бити сан, али негде далеко
Бити вратница за људе
Бити клупа на коју седа неко.

(2006.)

Недавно преминула песникиња, упркос релативно малом, објављеном песничком опусу, по мишљењу свих релевантних познавалаца била је најзначајнија и најбоља песникиња коју је Крагујевац изнедрио. Називали су је нашом Ахматовом и непопустљивим инацијом а њену лирику карактерисали као благотворно молебну, крхку и болећиву

Пише Зоран Мишић

Пре две недеље, баш на Светог Јована, преминула је песникиња Татјана Осречки. На комеморацији поводом њене смрти у галерији Народног музеја, такође песник и председник Скупштине града Саша Миленић рекао је оно што већ одавно знају сви добри познаваоци крагујевачких литерарних прилика: Тања Осречки била је најзначајнија, највећа и најбоља песникиња коју је Крагујевац икада имао.

Објавила је збирке песама „Врата пута“ (1974.), „Потоп“ (1986.), „Збег“ (1991.), „Над испаштањем“ (1998.) и „Постојбина сумрака“ (2006.) за коју је исте године добила годишњу награду града Крагујевца - Ђурђевданску награду, на предлог групе књижевних и ликовних уметника из Крагујевца и Књижевног клуба „Катарина Богдановић“.

Награђивана је за поезију на више фестивала и конкурса, у Земуну, Врбасу и „Смедерској песничкој јесени“. Први је добитник награде „Амбро Марошевић“ Песничких новина из Београда (1987.), награде Културно-просветне заједнице Крагујевца и других. Била је дугогодишњи сарадник и уредник културних рубрика у локалним листовима и

часописима као што су „ФАКК“, „Светлост“, „Кораци“, „Липар“...

Била је дугогодишњи члан Клуба писаца Крагујевца и Удружења књижевника Србије. Смрт ју је затекла на дужности члана Скупштине издавачке куће „Кораци“. Поезија јој је превођена на турски и албански језик.

Била је супруга познатог песника Борислава Хорвата са којим има сина Ендимиона, који се такође бави поезијом.

■ Тамна уплахиленост душе

Рођена је 1946. године у Бјеловару, а у Крагујевац се доселила 1964. Четири године касније у Дому омладине догодиће се судбоносни сусрет, упознаће свог животног и уметничког сапутника Бору Хорвата.

На „књижевној мапи“ града појавила се са збирком песама „Врата пута“ у издању тадашње „Светлости“, чији су рецензенти били Милослав Буца Мирковић и Слободан Павићевић. Већ прве песме из ове збирке попут „О буди ноћас птица“, „Нити“, „Стопе“ или „Запис“ трасираће њен даљи песнички пут и специфичну, самосвојну лирику сетних тонова.

Рецензент друге књиге „Потоп“ Јован М. Живановић написао је за њене стихове: „Трајање није више безимени ход казаљке на часовнику. Оно је сада ехо оног увида у вечност који враћа смисао постојању.“

ПЕСНИКИЊА СА ГУСТАВОМ КРКЛЕЦОМ И БОРОМ ХОРВАТОМ (1971. ГОДИНЕ)

У едицији „Двери“, чији је уредник био Саша Миленић, изашла је њена трећа књига песама „Збег“. Рецензент збирке Милутин Срећковић њену поезију окарактерисао је као уметнички амалгам створен на традицији Миљковићеве и Манделштајмове симболике.

Четврту збирку песама „Над испаштањем“ објавила је „Катарина Богдановић“. Рецензент је био књижевник Владимир Јагличић: „Нова збирка песама Татјане Осречки исповест је животом кажњене душе која би да се растерети. Загледана у онострано, песникиња тражи оправдање животу. Смрт је мучи и фасцинира као тачка којом се живот укида и превазилази. Располажући извесним ониричким увидима она у макро-свету васионе покушава пронаћи место за изгубљена људска бића. Са хришћанским саосећањем гледа босоноге девојчице које просе по кафанама, старице на клупи, 'синево' и кћери без завичаја', и са радошћу прима пријатеље под свој песнички кров онда када та врста блискости по-

ПОРОДИЧНА СЛИКА: БОРА, ТАЊА И ЕНДИ (1986. ГОДИНЕ)

стане једина могућност осмишљавања света“, написао је Јагличић.

Њена последња објављена песничка збирка „Постојбина сумрака“ изашла је у едицији „Скитија“ крагујевачке библиотеке „Вук Караџић“. Рецензент књиге такође је био Владимир Јагличић: „Било да пева о љубави, градским успутним сликама или амбијентима, о осами собе и себе – поезија Татјане Осречки започиње и завршава се тамном уплахиленошћу која је мерљив део душе: моралном запитаношћу над главним проблемима епохе. Ту уплахиленост осетиш кад у дланове склониш птицу“, записао је он.

■ Непопустљиви инација

Тања Осречки и Бора Хорват били су препознатљив уметничко-животни пар и боемски заштитни знак града.

Дом почивших песника Боре и Тање био је не само породично гнездо већ својеврсна књижевна редакција, песничка школа и академија кроз које су прошле генерације крагујевачких песника, рекао је на комеморацији Саша Миленић.

О тој улози нераздрожног песничког двојца надахнуто је говорио и писац Владимир Јагличић, дугогодишњи пријатељ преминулих песника.

Татјана Осречки била је сложена личност и не могу рећи да сам је познавао онако како би требало да је познаје неко ко је деценију или две, мање или више, често виђао. Имала је у то време

УСПОМЕНА НА ТАЊУ ОСРЕЧКИ

Наша Ана Ахматова

Са Тањом сам се шегачио. До краја. Упознао сам је као ведру и у непрегледност живота загледану особу. Не могу рећи да је према животу ни тада, као девојка, имала специјална очекивања, али имала је очекивања према себи и свом таленту. И то ју је испуњавало снагом да се загледа у бездане под собом. А тада, седамдесетих година, када су се остаци светског студентског покрета као културни, односно поткултурни модели пробијали до нас и када је било јасно да су од великих друштвених промена остале само хартије са Вудстока и да је људска судбина ипак класичан списак недаћа, Тања је са подједнаком отвореношћу према класичном и модерном, мени деловала као путоказ за тихи, упорни и доживотни обрачун са својим временом на које смо сви подједнако осуђени. Била је натопљена истинском и доживљеном тугом и не-

једнички, саставимо једну њену могућу и занимљиву библиографију. Само је одмахнула руком. А можда сам претеривао, можда је Тања Осречки написала сасвим довољно у оних неколико песничких књига.

У сваком случају, оставила је траг који ће је држати у друштву наших најистакнутијих песникиња.

(Сећање књижевника Зорана Пејровића на преминулу песникињу)

Не сумрака

ОПРОШТАЈ ОД ПЕСНИКИЊЕ

Живот је сводила на битно

Ево почиње већ трећи дан у Крагујевцу без наше драге Тање. То је битно зато што је она најзначајнија песникиња овога града. Тако је јер је Тања све сводила само на оно што је битно. Живот је сводила на битно. Зато више не можемо ни да је замислимо без мисли о њеној породици, без сећања на њеног мужа, почившег песника Борислава Хорвата, и без помисли на њиховог сина. Књижевност је сводила на битно. Зато је везујемо само за поезију и то само за лирику и везани стих. Татјана Осречки је синоним за ову синтезу, ово културно сажимање – својење на битно.

А од нечега се, успут, морало и живети. Зато се и живело, углавном, оскудно и лоше. И у сталном страху од утварности, на коју песничтво осуђује песника у друштву поезији несклоном. У борби са сталном претњом, е да се песме и песници не претворе у ишчезлу успомену, у један хербаријум утварног биља, Бора и Тања су свој дом отворили за књижевни живот града. Као у каквој књижевној редакцији, својерсној песничкој академији, кроз њихов стан су прошле генерације крагујевачких песника.

Верујући да се проблем сукоба књижевне власти и уметничког писања решава на нивоу издаваштва, осамдесетих година смо основали радно матично језгро независне продукције „Двер“. Ту борбу, која и данас траје, наставили смо оснивањем градске издавачке куће „Корац“. Тања је смрт затекла на функцији члана Скупштине овог издавачког предузећа.

Послови су остали незавршени. Да продужимо даље и наставимо с овим послом обавезују нас и успомене, сећања на Татјану Осречки. И ње ће дело живети у свим нашим успесима на том путу.

Нека јој је вечна слава и Бог да јој души опрости!

(Саша Миленић на комеморацији поводом смрти песникиње Татјане Осречки)

грађанску страну свог живота и социјалне обавезе које јој, верујем, нису пријале, а које је морала испуњавати ради благостања породице. У том смислу она је, чини ми се, била раздвојена личност, типична за несавршености друштва и времена којем припадамо: с једне стране уметник и својерсна знаменитост града, а са друге домаћица, мајка и радник који је морао да заради за основне животне потрештине.

Те две улоге тешко да су једна у другу устале и мислим да су њој теже падале него неким другим уметницима који су живели таквим животом, јер је у основи, од своје младости, била тврдокоран побу-

њеник и непопустљиви инација кад су у питању песничка, нестандардна убеђења, сматра Јагличић цитирајући њене стихове у којима се обраћа Осипу Манделштајму из песме „Сибирска успаванка“:

*Осије, брајше, свуда кукавице,
смех ми се скаменио у стици.*

И поред ломова који су пратили ову расцепљеност, типичну за модерног човека, Јагличић мисли да су Татјана Осречки и Борислав Хорват као уметнички и брачни пар остварили бар две битне победе.

- Прво, Татјана је имала снаге да као уметник призна Бориславу Хорвату извесно првенство, што је

редак случај, чак и у таквој људској блискости какву су имали они. Ја се, заправо, и не сећам да је од живих уметника признала то првенство ма коме другоме. После смрти свога мужа, рекла је, не једном: „Умро је Бора Хорват. Сад сви можете да будете песници!“

Хорват је од првих дана њиховог заједничког живота са њене стране био признат као песник; та чињеница није пропратна ствар уметничког брака, тим пре што су у граду Тањини стихови примани са више узбуђења и признања него Борини. Она је за своје стихове имала поклонице бар у оној мери и броју колико је Хорват имао противника и ниподашталаца, како међу колегама, тако и међу уметности склоним људима. Њена поезија умела је да се отвори према такозваном обичном читаоцу и да му каже нешто важно о љубави, постојању, о конкретним догађањима у демоноидном свету. У односу на њену, отпорашку и страсну, али често и благотворно молбену, крхку и бољећиву, Хорватова поезија се чинила смртољубивом, мрачном и опасном. Међутим, и поред тих различитих нијанси, она је имала поверења у Хорватов непристрасан естетски суд, потчињавајући се, не без уметничких распри и отпора, али ипак се потчињавајући његовим неумољивим инструкцијама које би се тицале слабих места, или сурових захтева за додатни рад на песми, каже Јагличић.

■ Сад сви можете да будете песници

- Верујући Хорвату као уметнику Татјана Осречки није грешила. Можда је написала мање него што је могла, али се чини да је, с друге стране, успела да нађе једну меру које изван уметности нема, да понесе управо онолико колико јој је дато. Мислим да је та победа последица једног уметнички компатибилног и пуног живота који су Татјана Осречки и Борислав Хорват имали, објашњава Јагличић.

Друга важна победа је чисто људска.

- Они су имали породицу, имали су свој дом, при чему су почели дословице од нуле, сељакајући се по изнајмљеним становима и мемљивим собичима, напослетку почетком осамдесетих добивши и стан у центру града, у којем су одгојили сина, такође песника. И поред свакодневне борбе за голи живот којој је породица била изложена, они су успели да одрже ту заједницу, да је изнесу до краја, што такође сведочи о некој духовној снази. Борислав Хорват био је човек Татјане Осречки, Татјана Осречки била је жена Борислава Хорвата, и то је оно што је важно.

Борислав Хорват и Татјана Осречки су своје животе покушали да издигну до равни уметничког стваралаштва, а тај покушај, најчешће, живота и кошта. - Зато њихова поезија, Хорватова сабрана, надам се и Татјане Осречки, уме, и умеће, да буде не само сведочанство, него и филозофска мера једног времена које их је одбило, да би их неко друго примило и, можда, посветило – као и њихове узор, уклете песнике француске и руске. Најбољи међу њиховим савременицима треба да се порадју што су их познавали, јер им је том савременичком изгубљеношћу остављена једна од последњих прилика да се прикључе. Две завршене, пригодне, речи овог пута припадају некоме за ким то одиста ваља рећи: „Слава јој“, завршава песник Владимир Јагличић.

И сама песникиња, као да је у својој песми „Састанак“ наслутила свој одлазак: „Замишљај, кажем себи, сусрет са смрћу/Сенке у зиду што се не осврћу/Завесе, ствари, звуке у орбити/Шум после кога те више неће бити“.

У припреми су њена сабрана дела која ће изаћи уз помоћ пријатеља преминуле песникиње.

ЗАВОРАЉЕНЕ ПРИЧЕ И ЛЕГЕНДЕ

Пише Александар Бабић

Буна је почела у јануару

Шта је чему претходило: сеча кнезова почетку буне на дахије или обрнуто, да је народна буна изазвала извршење такве одлуке Турака? Тешко је то са сигурношћу тврдити и зато је занимљиво изнети и неке мање познате податке из наше историје који су више засновани на народном памћењу и усменом приповедању него на научној и историјској верификацији. Наиме, у историји је забележено да је прва жртва у сечи кнезова био кнез ваљевске Подгорине Илија Бирчанин, „оборкнез испод Медведника“, како га спомињу у песми. Уствари, 23. јануара (по старом календару) у Ваљево су погубљени кнезови Илија Бирчанин и Алекса Ненадовић, али је Илији првом одсечена глава, па је други по реду био Алекса. Било је то у поподневним часовима, како сведочи у својим мемоарима прота Матија Ненадовић. Одмах сутрадан ујутру убијен је и кнез Станоје из села Зеока и тако је почело коло српског страдања кнезова и виђенијих људи.

Турци су преко својих доушника сазнали да је у народу велико незадовољство и да се само чека „да гора озелени“, па да устају на оружје. Чак су поједине вође и хајдуци из Шумадије још на Светог Аранђела 1803. године положили заклетву да ће се дићи на устанак. Заклетву су положили пред буковичким протом Атанасијем Антонијевићем, на свадби коју је приредио Светозар Томић из Орашца када је женио сина Максима, у јарузи код Криве јабуке у Матијашевићима. Збор на Сретење за избор народног вође, вожда, одржан је такође у Орашцу у јарузи, али код Марићевића кућа.

Да би се лакше пратила прича и упоређивали датуме догађаја, дајемо датуме по старом и по новом календару. Историјска чињеница је датум када су први кнезови посечени, а то је био 4. фебруар 1804. године. Наш народ је тада (због слабе писмености) догађаје памтио по празницима који су тада или око тог догађаја били. Нас ће интересовати у овој причи два празника: Свети Сава и Сретење. Први је 14/26. јануара, а Сретење 2. фебруара, то јест, 14. фебруара.

Из песме о почетку буне на дахије сазнајемо да Турци воле да знају свој кисмет (судбину), па се обраћају звездама и пророцима. Тако, по народној причи, дахије тим парапсихолошким путем сазнају да ће први који ће бити Турчина бити човек на слово А (Алекса).

Пошто су већ подозревали од кнеза Алексе Ненадовића, чак је Мула Јусуф покушао у време божићног поста да га отрује, сипајући му у кафу коју су пили отров, а Алекса се спасао од отрова пијући свеже пачију крв и што више млека да би све исповраћао. На то Турци нису рачунали јер су мислили да се неће премрсити у време поста, чега су се Срби држали. Дакле, прво одлуче да њега и оне око њега погубе, а треба још знати да је Алекса у својој кнежини имао 1.800 момака под оружјем!

И Мехмед Фочић Ага, велики дахија, крене да „сређује“ Колубару. Многи су слутили шта их чека од Турака, па су се крили. Карађорђе је одмах после Божића отишао „преко Мораве“ да тамо договара устанак и да не буде Турцима на мети.

Око Светога Саве време се стабиљило. Иако је по планинама било доста снега, скоро се изгубио у равничарским крајевима. Стога је тополски ханџија Ибрахим позвао сељане да дођу и поору му њиве на којима мисли, чим гране пролеће, да засија јечам. Људи су се морали одазвати на његов позив и кад су се сакупили, дан пред Светог Саву, и почели орање, ханџија Ибрахим приђе Петру Јокићу и каже му да је један Турчин погинуо у селу Бања код Врбце (данашњег Аранђеловца) и да он и жабарски ханџија са момцима иду тамо да извиде ствар и гоне убице. Потера није успела да нађе оне који су убили Турчина у селу Бања, али је донела његово тело.

Онда је ханџија Ибрахим наредио уморним људима од орања да тело носе у варошицу Рудник, где има турско гробље, како би га тамо хоца припремио и укопао по мухамеданском обичају. Ни ова се наредба није смела порећи и уморни људи напрте носила са мртвим Турчином и крену пут варошице Рудник, у планину. Ти исти људи се врате у Тополу другог дана Светог Саве, прозебли и згладнели, а ханџија Ибрахим опет им наређује да сутра неизоставно дођу и заврше орање јер је добро да мраз испије орање, па је онда земља трошнија и погоднија за сетву.

Тада се у људима роди мисао да ову напаст треба убити и тако се решити јада и беде. Увече у Тополу дође са својом дружином Алекса Дукић из села Бања и ту се сазна да је он убио Турчина кога су мртвог однели, а сада је дошао да то исто учини са ханџијом Ибрахимом.

Тополски кмет Матеја, сазнавши да су то вече дошли ови из Бање, а и Карађорђе са Станојем Главашем, схвати да се спрема неки белај и да ће он бити највећи кривац ако се догоди што су наумили. Зато крадом оде до ханџије Ибрахима, који му је био познаник, и усплахирено му почне причати како се слегла нека силна војска, што у Крћевац, што у Тополу, која намерава ноћу да нападне и запали хан, те он хита да му као пријатељ јави да смишља шта му је чинити. Поучен оним што је видео у Бањи, Ибрахим се брзо спреми и са два своја момка побегне пут Крагујевца. А онај на слово А (Алекса), што уби Турчина, није од Ненадовића, како су растумачиле дахије, већ неки непознати момак из једног села подно Букуље. И, уистину, Алекса Дукић запали хан у Тополу и пожуре у Жабаре да то исто учини, да му не измакне и жабарски ханџија. Али, жабарски ханџија успе да побегне ка Паланци, те се Алекса опет освети само грађевини, хану.

Тако остаде дилема: шта је чему претходило. У „Српским новинама“ број 10 из 1857. године бележи се датум 21. јануар (значи, по празнику св. Саве) као годишњице почетка буне. И Милан Ђ. Милићевић пишући о Младену Миловановићу, војводи из крагујевачке нахије, у својој књизи „Поменик“ има реченицу: „И баш онда када су се Јасеничани (значи крај о коме причамо) дигли на Турке МЕСЕЦА ЈАНАУРА 1804. ГОДИНЕ, Младен је као талац био у турским рукама у Крагујевцу“.

У сваком случају, Шумадија се побунила не могавши да трпи терор, а када је то тачно било, мање је важно. До Сретења то је већ постао устанак и онда је требало само изабрати вожда.

ИСПРАВКА: У прошлом броју „Крагујевачких“ у овој рубрици, у тексту „Свети Сава у народним митовима“, техничком грешком написано је „Стефановим слугама - ђаволима“, а требало је да стоји „Сатаниним слугама - ђаволима“ Извињавамо се због ове грешке

ГОВОРНИЦИ НА КОМЕМОРАЦИЈИ У НАРОДНОМ МУЗЕЈУ: ВЛАДИМИР ЈАГЛИЧИЋ, АЛЕКСАНДАР СТАМЕНКОВИЋ, САША МИЛЕНИЋ И ЗОРАН ПЕТРОВИЋ

ПОШТОВАОЦИ ПОЕЗИЈЕ ТАТЈАНЕ ОСРЕЧКИ У ГАЛЕРИЈИ НАРОДНОГ МУЗЕЈА

САТИРА

Фирма

- Поштовани гледаоци, гост наше емисије „Информативни разговор“ је Никола Стојачић, председник Самосвојног синдиката у компанији „Енерџи“. Према нашим информацијама у овој фирми ради деведесет запослених, а има стотину пет регистрованих синдиката. Ваш коментар?

- Вест вам је застарела, пошто је од јуче. У нашем предузећу данас има 120 различитих синдикалних организација.

- Чиме се баве толики синдикати? Да ли је основна делатност набавка полутки за запослене? - питала је госта новинарка кратке плаве косе, с наочарима црвеног оквира.

- Те полутке су набављане у прошлом систему. Данас у најбољем случају за раднике можемо

да обезбедимо по пилећи батак, или неколико кромпира - одговорио је синдикални лидер Стојачић, педесетогодишњак са проседом брадом и густим обрвама од којих су се тешко виделе црне очи.

Новинарка која је пред собом имала зелену свеску тврдих корица, великог формата, брзо је прешла на следеће питање:

- Каква је ситуација у вашем предузећу после приватизације? Да ли су примања редовна?

- Да редовно примамо плате - синдикалиста се врпољио у столицу ненавикнут на камере и рефлекторе - још се није догодило да прође година, а да не примимо бар једну плату.

- Какви су односи између менаџмента ваше фирме, која је сада у рукама бизнисмена и вас као представника произвођача? - махала је рукама водитељка емисије.

- Како да вам кажем, односи су добри, али нису редовни?

- Због чега? - инсистирала је новинарка на што бржем одговору.

- Управа затвора у којем су наши власници дозвољава нам посете само једном у три месеца, а нама су потребни чешћи састанци - казао је гост руку преклопљених у висини стомака.

- Ипак, у вашој фирми има и позитивних новости. Сазнали смо за нову „гринфилд“ инвестицију. Шта нам можете рећи о томе?

- За то сте у праву. Кад је наше предузеће приватизовано, нови власници су продали прво материјале за производњу, затим енергенте на залихама, онда су на ред дошле машине, а иза њих и возила. На крају су продали и халу у којој смо радили - резигнирано је објашњавао гост у ТВ студију. - Сада је на месту где је била фабрика гола ледина, односно зелено поље, што се на енглеском каже „гринфилд“. Проблем је једино у томе што ми не можемо да пасемо траву, а они би и даље да нас музу.

Александар ЧОТРИЋ

Срби и Хрватице

Србија је, прошле недеље, остварила највећу победу. Ваљда зато што се од Нолета и ватерполиста то очекивало, мени су најзанимљивији рукометаша. Знам да организациона правила не дозвољавају да репрезентација игра у малој хали, али ми је жао што свој успех нису поделили са Нишлијама, у њиховом граду. Граду, који је последњих година био рукометна тврђава.

Београд је, показало се то до самог финала, мали да уз фудбал и кошарку, буде још и град рукомета. Зато су из Рукометног савеза, стално морали да апелују на публику да похита у "Пионир". Како се медаља приближавала, тако је расла и навијачка еуфорија. За разлику од Нишлија, истинских залубљеника у рукомет, Београђани су то постали на крају овог првенства. Нису морали. Ниш је довољно велики град да напуни београдску Арену!

С друге стране, Хрвати су провоцирали, и десило се то што се десило. Како они нама, тако ми њима, што би рекли најватренији навијачи. За разлику од њих, Хрватице нису имале никаквих проблема у нашој престоници. Напротив! Увек су имале ту своју пургерску улазницу за све наше фрајере. Љубав између Срба и Хрватица много је старијала од првог мега-маркета "Идеје" на овим просторима.

Некадашње љубави између Далматинаца и Српкиња и падање Загребчанки на мангупски тврд... сленг овдашњих момака била је сасвим нормална ствар. Нови српско-хрватски љубавни жанр, у виду овдашњих бизнисмена и њихових "трофеја" са тамошњим певаљкама и манекенкама, апсолутни је хит. Просто, српски мит у којима су ови наши велики швалери на које Хрватице падају као крушке, има своју свакодневну потврду да није баш неутемељен. Ваљда зато што се суротности привлаче. Истина, има и случајева где су Хрвати завели овдашње цуре, али то повређује српски понос и швалерску таштину, па и није много експонирано. При том, доста смо се ми "жртвовале" по каменитим плажама са далматинским "галебовима" хабајући своје бикиније.

Те српско-хрватске везе су се и тада преливале на спорт. Велики број, нарочито Београђанки, седамдесетих година навијало је, рецимо, за Хајдук из Сплита само зато што су њихови фудбалери били феноменални фрајери. Београдски удварачи су мрзели што оне воле тамо неке дугокосе дилбере, уместо Џају и Дулета Савића. Ове су, пак, тврдили да дугокоси Сплићани одишу фрајерштином, алудирајући на ову двојицу наших: први је пустио косу због недостатка исте, а други да би покрио уши.

Онда је све што је било основа за љубав постало разлог за развод. Да би данас кретали округ. Слушала сам ових дана неке наше познате лингвисте који се баве том темом. Љубав улази на уста, тврде они. Хрватски говор код нас изазива европејство, снобизам, финоћу, а можда је то оно што нама недостаје. Супротно томе, наше језик обилује игром речима, тврђи је, духовитији смо, забавнији, што њима тамо фали. Иначе је реч о једном језику коме та различитост ствара посебан ерос.

Иако је данас та српско-хрватска љубав резервисана, махом, за припаднике "победника" транзиције, и обични смртници по београдским сплавовима, колико ономад, нису имали ништа против да им падну шака навијачице са другог тока Саве. Јер, како богати плачу, тако и сиромашни могу да се понекад смеју, нарочито обилазећи београдске хостеле у време великих спортских такмичења.

Тако смо, поред прве фазе из летњих романи у самоуправном социјализму, преко друге "шекспировске" и ратне, потом треће сачињене од српских бизнисмена и хрватских напаљеница, стигли до ове четврте, навијачко-страствене! Тако лепа, а тако близу, није само реклама за хрватску обалу. Њу су обистинили српски, вазда прослављени мужјаци смакнувши тамоше рибе.

И, као права језичарка, тврдим да је за тај успех заслужна предигра у виду речи. Њу је поентирао Трокрилни са Штефицом Цвек. Сва хемија српско-хрватске привлачности, деси се у говору. Или на банковном рачуну. Пошто, као што знамо, "за љубав треба имат душу". Или много пара!

ЛЕПА ЈЕЛА

Ћораве кутије заменили су гласачи слепи код очију!

Ивко МИХАЛЛОВИЋ

Карикашур: Горан МИЛЕНКОВИЋ

Политичари су почели да обилазе народне кухиње. Знају где се храни бирачко тело!

Раде ЂЕРГОВИЋ

Ушао сам у срж беде. Ја сам шеф народне кухиње!

Ивко МИХАЛЛОВИЋ

Налазимо се пред вратима Европе. Чекамо да се заврши журка!

Раде ЂЕРГОВИЋ

■ На вечеру ми долазе рођаци из иностранства. Надам се да ће донети нешто за јело!

■ Враћен сам из болнице на кућно лечење. У кући имам више лекова!

■ Шта ти је ружна новика. Носим празан новчаник!

Милан Р. СИМИЋ

■ Победа над светом иритирала је побеђене па су нам забранили повратак на место победе!

■ Оптимиста је човек који је добро расположен, али слабо обавештен!

■ Сачувао сам образ. Покрио сам се ушима!

Радомило МИЋКОВИЋ

Горан Миленковић

ОДВАЛЕ

ЖЕЉКО МИТРОВИЋ, власник Телевизије Пинк:

- Ево ја позивам Анђу (глумицу Анђелину Џоли - прим. ред.) да буде гост Пинка, који ће стати иза ње у овом тренутку када сви отворено показују оно што није одлика Срба - негостољубивост.

ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ, председник ЛДП-а:

- Тачно је да 70 посто Србије мене мрзи више него Италијани оног капетана кукавицу. Нисам срећан због тога, али и не мислим да се са тим помирим.

ЈАНКО ТИПСАРЕВИЋ, тенисер:

- Желим да подигнем ниво своје популарности, јер у мојој земљи се све врти око Новака Ђоковића, сви причају само о њему.

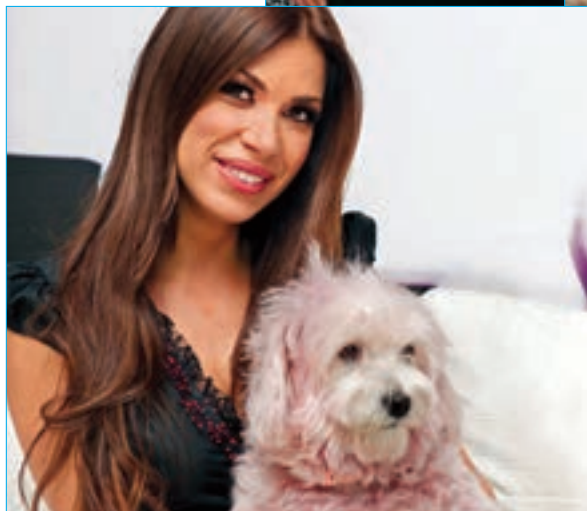
ОЉА ЦРНОГОРАЦ, водитељка:

- Кувам, перем, пеглам, разумем се у политику, уметност сваке врсте, понекад добро изгледам, једино можда претерано причам.

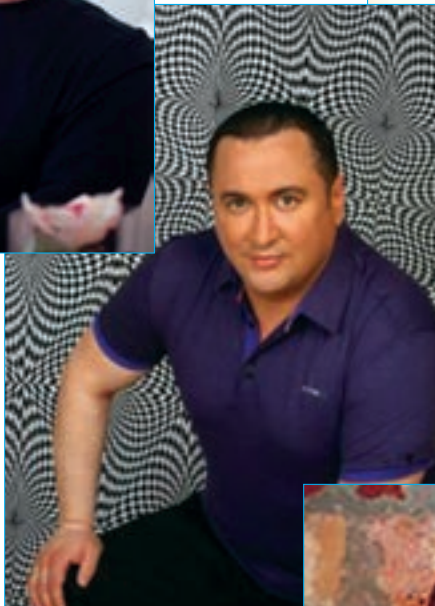
НЕДА УКРАДЕН, певачица, постала је двострука баба јер је њена ћерка родила близнакиње:

- На први поглед, рекла бих да једна личи на оца, а друга на мене, пошто има обрашчиће као ја.

РАДИША ТРАЈКОВИЋ ЂАНИ, фолк певач:

- Мој син воли да баца димне бомбе по школи.

БРАНИСЛАВ ЛЕЧИЋ, глумац:

- Трансплантацију косе урадио сам зато што је почела да ми опада на темену. Свиђа ми се што се све то ради с мојом длаком, која се пресађује, а не туђом или вештачком и једва чекам да видим исход.

МИНА КОСТИЋ, певачица, после двадесетодневног боравка у Аустралији:

- Жао ми је што нисам видела кенгура, а све време сам се надала да ћу га негде спазити.

ВЛАДО ГЕОРГИЈЕВ, музичар:
- Потпуно сам против вештачких усана и груди. Радије бих спавао са даском него са гумом.

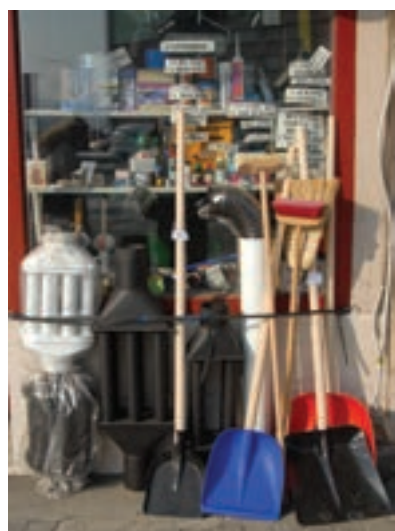
Милош Игњатовић

Једни тек почели да праве снешка, а други већ и опремили

А за маторе да чисте дворишта и тротоаре

Заобиђи, на дрвету је тона снега

...Нек' ми носић поцрвени, ето, то је, то је све

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ГРАД КРАГУЈЕВАЦ
Градска управа за просторно планирање,
изградњу и заштиту животне средине

ОБАВЕШТЕЊЕ

О ПОДНЕТОМ ЗАХТЕВУ ЗА ОДЛУЧИВАЊЕ О ПОТРЕБИ ПРОЦЕНЕ УТИЦАЈА ЗАТЕЧЕНОГ СТАЊА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ

Градска управа за просторно планирање, изградњу и заштиту животне средине, Служба за заштиту животне средине, обавештава јавност да је носилац пројекта СЗТР „WINNER +“, из Крагујевца, поднео захтев за одлучивање о потреби израде Студије о процени утицаја на животну средину ПРОЈЕКТА – Постројење за складиштење и третман неопасног отпада (отпадни папир и картон, гвожђе и челик, бакар и легуре бакра, алуминијум, цинк, отпадни порцелан и керамика, каблови који не садрже опасне материје, стакло и стаклена амбалажа, дрво и дрвена амбалажа, пластика и пластична амбалажа, гума, цигла, бетон и др.) чија се реализација планира на катастарској парцели 261/3 КО Драгобраћа, на територији града Крагујевца.

Увид у податке и документацију из захтева носиоца пројекта, може се извршити у просторијама овог органа - Градска управа за просторно планирање, изградњу и заштиту животне средине, Служба за заштиту животне средине, канцеларија број 326, Трг слободe бр. 3, у периоду од 02.02.2012. до 13.02.2012. године, у времену од 9-12 часова.

У року од 10 дана од дана објављивања овог обавештења, заинтересована јавност може доставити мишљења о захтеву за одлучивање о потреби процене утицаја предметног пројекта на животну средину овом органу.

Овај орган ће у року од 10 дана од дана истека рока из става 3. овог обавештења донети одлуку о томе да ли је за предложени пројекат потребна израда Студије о процени утицаја затеченог стања на животну средину, о чему ће благовремено обавестити јавност.

ЈАВНО СТАМБЕНО ПРЕДУЗЕЊЕ
«КРАГУЈЕВАЦ» ОБЈАВЉУЈЕ

ОГЛАС

О ДАВАЊУ У ЗАКУП ПОСЛОВНОГ ПРОСТОРА

на одређено време до 3 године

- Николе Пашића бр. 2, сутерен, површина 15,00 м²
- Николе Пашића бр 2, сутерен, површина 14,88 м²
- Незнаног Јунака бр. 12, сутерен, површина 35,51 м²
- Града Караре бр.2/1, сутерен, површина 24,00 м²

- Почетна месечна цена за пословни простор у ул. Николе Пашића бр.2 износи 370,00 динара, у цену није урачунат ПДВ.
- Почетна месечна цена за пословни простор у ул. Николе Пашића бр.2 износи 370,00 динара, у цену није урачунат ПДВ.
- Почетна месечна цена за пословни простор у ул. Незнаног Јунака бр. 12 износи 370,00 динара, у цену није урачунат ПДВ.
- Почетна месечна цена за пословни простор у ул. Града Караре бр.2/1 износи динара, у цену није урачунат ПДВ.

Закупац сноси и трошкове осигурања и ПДВ-а.

Понуде се достављају у затвореној коверти са назнаком «Понуда за закуп пословног простора» и то искључиво поштом на адресу ЈСП«Крагујевац», Николе Пашића бр. 2.

Понуда треба да садржи:

- име и презиме односно назив фирме,
- адресу,
- број телефона за контакт,
- податак о занимању, делатност,
- висина закупнине по м²
- број закупнина које се нуде унапред.

Изабрани понуђач је дужан да пре закључивања уговора о закупу уплати закупнину за број месеци који је навео у понуди, а најмање за два месеца унапред.

Пословни простор који се оглашава користе закупци и биће усељиви по њиховом иселењу.

Рок за подношење пријава је 8 дана од дана објављивања.

Мали огласи

Продаја

ПРОДАЈЕМ прозор 1,40 x 1,60, застакљен (дупла стакла). Тел. 065-69-033-68.

ПРОДАЈЕМ шпорет на чврсто гориво „АЛФА 90А“. Фрезу 506 и приколицу за путнички аутомобил. Тел: 587 334.

Неважеће

ОГЛАШАВАМ неважећим сведочанства Медицинске школе Сестре Никовић (95.96.97.98.год.), на име Бојане Матејић.

Услуге

МАТЕМАТИКА, механика, физика – сви узраси. Часови у току школске године и припремна настава за упис у Математичку гимназију (СМ) и полагање мале матуре. Студенти (јануар – 2012.). Пријемни (више и високе школе и факултети). Матурски. Такмичења. Тел. 034-360-202, 063-77-11-002, Арсић.

IN MEMORIAM

Душан Васић Дуца

2. 2. 2007 – 2. 2. 2012.

Сећање на тебе остаје заувек.

Породица Васић

ПРИВРЕДНО ДРУШТВО
ЗА ДИСТРИБУЦИЈУ ЕЛЕКТРИЧНЕ ЕНЕРГИЈЕ
ЦЕНТАР доо Крагујевац

Радно време од 7 – 15 сати
Благајна у центру:
7 – 18 сати – радним данима
7 – 13 сати – суботом

ПОСЛОВНИЦЕ:
Кнић 510 – 197
Рача 751 – 262
Баточина 842 – 311
Лапово 853 – 710

ЕД Електрошумадија
Крагујевац

Централа 307 – 200
Дежурна служба 335 – 195
Прикључци 307 – 368
Пријава стања и рекламације
307 – 233 и 307 – 234

Бесплатан телефонски број
за пријаву крађе струје 0800/360-330

ЦЕНТАР ЗА РЕЦИКЛАЖУ
ПРОФИТНИ ЦЕНТАР
КРАГУЈЕВАЦ

РЕОМАТ

Врши откуп:

Лима, отпадног гвожђа, обојених метала, папира, гуме и пластике у улицама Јована Ристића 25 а и Шафариковој 54.

Информације на телефоне:
034 / 334-194, 034/501-475
062/8050540

UNIVERZALOVA
NOVA POSLOVNA
JEDINICA
KRAGUJEVAC

UNIVERZAL
veleprodaja i maloprodaja kancelarijskog i školskog pribora,
igračaka i poslovne galanterije

adresa: **Dragoljuba Milanovića Bene 95**
Tel: 034 318 862 mob: 063 290 347
www.uni.rs | www.uni-online.rs

150 kvadratnih metara poslovnog prostora,
15 000 artikala preko 40 poznatih svetskih brendova
generalni zastupnik za DISNEY školski pribor

UNIVERZAL Vam nudi: Kancelarijski i školski pribor, poslovnu galanteriju, blokovsku robu, higijensko poslovnu konfekciju, ukrasna pakovanja, ramove i foto albume, računarsku opremu i dodatke, slikovnice, bojice, bojanke, knjige, čestitke, pozivnice, pisma, razglednice...

Драган Кокерић
2010 – 2012.

Ако на небу постоје анђели,
надам се да си ти са њима,
јер си и ти био анђео.

Супруга Станика, мајка
Марија и сестра Зденка

СЕЃАЊЕ

Надежда
1925 – 1995.

Глишовић

Сретен
1924 – 2002.

Свакодневно вас помињемо.

Успомене чувају синови: Слободан
и Зоран Глишовић са породицама

**Драган
Мишић Гиле**

Брате, већ четири године
како си отишао на пут без
повратка. Недостају ми на-
ши разговори, али...
Почивај у миру, нека те чу-
вају анђели.

Дада са породицом

**Драган
Мишић Гиле**

Сине Гиле, четири године
твоје слике сузама заливамо
и тебе дозивамо, али тебе
црна земља је сакрила. Сузе
наше цвеће ти залива.

Твоји неутешни родитељи

Драган Кокерић
2010 – 2012.

У ишчекивању сваке недеље
да ћеш нам доћи. А тебе нема.

Шики, Сале и Аца

Обавештавамо родбину и пријатеље да ћемо у суботу,
4. фебруара 2012. године у 12,30 сати на Палилулском
гробљу, давати годишњи помен нашем драгом

Мирку Перићу
1933 – 2011.

Његови најмилији

Умрла је наша најдража

Јулијана Миловановић
1933 – 2012.

Поносни смо што је била наша.

Њени: супруг Никола, ћерка Снежана, син
Радивоје, унуци Јелена, Огњен, Владимир и
Петар, праунука Сара, зет Владан, брат Јанко,
сестре Мира и Ружа, родбина и пријатељи

У суботу, четвртог фебруара у 13 сати, одржаће се полугодишњи помен на
Бозман гробљу. Позивамо родбину и пријатеље да присуствују овом тужном
помену.

**Драгица
Бошњаковић**

1956 -2011.

Ти Боже имаш анђела више, а ја у срцу чемер и јад. Остају само сећања.
Твоји ће трагови, мама, заувек остати у мом животу.
Хвала за пружену љубав, племенитост и доброту.

С љубављу и вечном патњом твоја ћерка Биљана

Уторак, 7. фебруара 2012. године навршавају се две године како није са нама
наш вољени

**Драган
Павловић Паки**

3. 10. 1971 – 7. 2. 2010.

Сине мој, болна и тужна друга година без тебе.
Моја те љубав није спасила, моје сузе неће вратити, тешко је твој одлазак прав-
дати судбином. Зар мајка може да живи кад остане без јединог сина? Најс-
трашнија бол раздире срце и душу кад гледам твоје слике и љубим споменик
уместо тебе. Заувек ћеш бити суза у мојим очима и рана у мом срцу.

Неутешна мајка Нада

Пролази годину дана од смрти моје мајке

Радмиле Перовић

9. 2. 2011 – 9. 2. 2012.

Годишњи парастос ће се одржати 5. фебруара у
11,30 сати на Варошком гробљу у Крагујевцу.
Много те волим.

Суза

ТЕЛЕВИЗИЈА КРАГУЈЕВАЦ

ТВ ПРОГРАМ
од 2. до 8. фебруара

Четвртак 2. фебруар	Петак 3. фебруар	Субота 4. фебруар	Недеља 5. фебруар	Понедељак 6. фебруар	Уторак 7. фебруар	Среда 8. фебруар
СТАЊЕ СТВАРИ	ИНТЕРВЈУ	Тамо негде иза мора	Шумадијски праг у гостима	СПОРТСКИ ПРЕГЛЕД	Сутрађани	Мозаик
20.00 Стање ствари	20.00 Интервју	23.00 Тамо негде иза мора	12.05 Шумадијски праг у гостима	19.30 Спортски преглед	20.30 Сутрађани	17.00 Мозаик
07.00 Јутарњи програм 09.00 Вести 09.05 Музички програм р. 10.00 Кулоњца р. 10.30 Путујуће приче р. 11.00 Часни људи р. □ 11.45 Моја шанса р. 12.00 Вести 12.05 Кулоњца р. 12.35 Кућница у цвећу р. 13.00 Музички програм	07.00 Јутарњи програм 09.00 Вести 09.05 Музички програм р. 10.00 Кулоњца р. 10.30 Приче из књижевности р. 11.00 Часни људи р. □ 12.00 Вести 12.05 Кулоњца р. 12.35 АБС шоу р. 13.00 Музички програм	08.45 Најава програма 09.00 Вести 09.05 Цртани филм 09.35 Торзон р. 10.00 Документарни програм: Грађански рат 11.00 Нокаут р. 11.30 Улови трофеј р. 12.00 Вести 12.05 Шумадијски праг Драгобраћа р. 13.00 Ван оквира 13.30 Fashion files 14.00 Shopping aventura 15.00 Дугометражни цртани филм: Њинга о цунгли 16.00 Вести 16.05 Чоколада 18.00 Интервју р. 18.30 Чувени атентати р. 18.45 Хит дана 19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Чувени атентати 21.00 Кројња сила 22.00 Хроника 2 22.30 Часни људи □ 23.30 Раднички - Смедерско (снимак руком утакмице) 1. и 2. лоп. 00.15 Раднички - Смедерско (снимак руком утакмице) 2. лоп.	09.00 Вести 09.05 Цртани филм 09.35 Just for laughs р. 10.00 Биографије познатих 11.00 Кућница у цвећу 11.30 Лек из природе 12.00 Вести 12.05 Шумадијски праг у гостима Албанија 13.00 Агро дневник 13.30 Латинска Америка Саманте Браун 14.00 Раднички - Црвена Звезда (снимак кош. утакмице) 16.00 Вести 16.05 Кројња сила р. □ 18.00 Нокаут 18.30 Улови трофеј 19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Стаклено звоно 20.30 Just for laughs 21.00 Концерт РТК 22.00 Хроника 2 22.30 Култура 23.00 Летели Холаубачин 00.00 Вести 01.00 Хит дана	07.00 Јутарњи програм 09.00 Вести 09.05 Музички програм р. 10.00 Кулоњца р. 10.30 Кућница у цвећу р. 11.00 Часни људи р. □ 11.55 Хит дана 12.00 Вести 12.05 Кулоњца 12.35 Стаклено звоно р. 13.00 Музички програм 14.00 Шолинг авантура р. 15.00 Цртани филм р. 15.30 G.E.T. Report 16.00 Вести 16.05 Кројња сила р. □ 17.00 Мозаик 18.00 Све о животињама 18.30 Мобил Е 18.45 Хит дана 19.00 Хроника 1 19.30 Спортски преглед 20.00 Црвенка - Раднички (снимак руком утакмице) 22.00 Хроника 2 22.30 Спортски преглед 22.45 Часни људи □ 23.30 Нокаут р. 00.00 Вести 00.05 Хит дана	07.00 Јутарњи програм 09.00 Вести 09.05 Музички програм р. 10.00 Кулоњца р. 10.30 Све о животињама р. 11.00 Часни људи р. □ 12.00 Вести 12.05 Кулоњца 12.35 Агро дневник р. 13.00 Музички програм 14.00 Црвенка - Раднички (снимак руком утакмице) р. 15.30 G.E.T. Report р. 16.00 Вести 16.05 Кројња сила р. □ 17.00 Мозаик 18.00 Ноге на путу 19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Патрола 92 20.30 Сутрађани 21.00 Кројња сила □ 22.00 Хроника 2 22.30 Часни људи □ 23.30 Документарни програм: Грађански рат р. 00.00 Вести 00.05 Док. програм, (наставак) 00.35 Хит дана	07.00 Јутарњи програм 09.00 Вести 09.05 Музички програм р. 10.00 Кулоњца р. 10.30 Ноге на путу р. 11.00 Часни људи р. □ 11.55 Хит дана 12.00 Вести 12.05 Кулоњца 12.35 Култура р. 13.00 Музички програм 14.00 Патрола 92 р. 14.30 Сутрађани р. 15.00 Цртани филм р. 15.30 Латинска Америка Саманте Браун р. 16.00 Вести 16.05 Кројња сила р. □ 17.00 Мозаик 18.00 Путујуће приче 18.30 Мобил Е 18.45 Хит дана 19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Комунални сервис 21.00 Кројња сила □ 22.00 Хроника 2 22.30 Часни људи □ 23.30 Кина-Пут змаја 00.00 Вести 00.05 Хит дана

■ филм □ серија

НАМА СЕ НАЈВИШЕ ВЕРУЈЕ

www.rtk.co.rs

Izvod iz programa
regionalne Televizije **Kanal 9****OBJEKTIV 2 U 19.00**

Pored ovog, svakog dana još dva izdanja najaktuelnijih vesti iz grada i regiona u 15.30 i 22.30

TAČNO U 09:00

Jutarnji matine, servisne informacije, dešavanja iz grada i regiona. Svakog radnog dana, TAČNO U 09:00!

PULS

Politički talk – show, autor Sonja Radošević, premijera petkom u 20.05, a repriza subotom u 14.00

ŠUMADIJSKA RAZGLEDNICA

Region na dlanu, sva aktuelna dešavanja iz regiona, premijera ponedeljkom 20.05h, repriza 12.30h

ARS ANTIKA

Antikviteti i umetničko stvaralaštvo u novom terminu nedeljom u 17.30

CASINO CLUB

Muzički talk - show, i dalje premijerno četvrtkom u 20.05, repriza petkom u 12.30

SPAJALICA

Kratka forma, spaja javne ličnosti kroz različite teme radnim danima u 07.10, 08.10, 11.10, 12.10, 18.15, 20.00 i 23.00

FLASH

Kulturni show biz magazine u "novom ruhu" i novim terminima 10.00, 16.00, 18.00, 22.00, 00.00

K9 NEDELJOM

Provedite nedeljno popodne uz bogat zabavni sadržaj – muzika, film, moda, sport, kultura, uz zanimljive goste iz regiona. nedeljom od 16.00 h

SERIJSKI PROGRAM

„Moje tri sestre“ (Nova TV novela na programu TV Kanal 9...) premijera radnim danima u 16.15, repriza narednog dana u 10.15

„Nemi svedok“ (Bi Bi Sijeva kriminalistička serija)

Premijera radnim danima u 23. 10, repriza narednog dana u 17.10

FILMSKI PROGRAM

„Whore“ - Subota 00.00
 „Bull fighter“ - Nedelja 23.00
 „Jellow“ - Sreda 20.05

Dok vi nas gledate, mi vas slušamo!

Regionalna Televizija Kanal 9 tel./faks (034) 331-509 marketing (034) 337-667

СКАНДИНАВКА

114

ПРИЛОГ КАО ТОБОК	ПОЗНА ЈАВНОСТИ	СТЕВАН СРЕМАЦ	МЕСТО У МОЛДА- ВИИ	НАШ ГРАД НА СЛИЦИ	ПРКОС	ТРИ ДАНА КАСНИЈЕ	ЈЕДАН ПЛАНИ- ТОНД
МЕСАРИ КАСАПИ							
ОДРЖАЊЕ У ЖИВОТУ							
БЕРИ ПЕЉИ		ПРИТОВА РНО ПЕЉА У БРАЊЕТИ ГЛУМИЦА БОРИ					
УЗРОЦИ ДОДАТНИХ ТРОШКОВА							
ЛУТ	ВАКРЕЦА ПОСУДА ЗА ВОДУ				СВОТОИЦА		
ЛУБА У ИЗРАДУ			ИМЕ ХРИСТА ПРИСТА ЛИЦА СТАТИМА				
ОПОВНА РУДА							ВРСТА ПУТНИХ КОН БРОДОВА
МИНИМАЛ ПРЕДИДУНА			ЛИСЦИА ОРЕПЦИА МАЛА ВРАЛА				
	ТРГОВАЦ СВИМ И СВАЧИМ КЛУМА ПУВАЦИЦА						
КОЈЕ НАКОС ШЕЋУ					АМПЕР		
ПРЕКТОНО СЛОВО	ГЛАВНИ ГРАД ШВЕЦА				ДЕО ТИ АПАРАТА		
КЛИКЦИА		ФОТОГРА ФИЈЕ					
СКИНИТИ ОБРУС НОГУ		У ТОМ ТРЕЊУТКУ			РАТНИ КЛУБ		
ИМЕ ГЛУМИЦЕ РОМАИ			СКОП ШЕГОВА		ВЛАСНИК (СКР.)		
КОЈИ НЕМАЈУ НОРАЛА			РЕМА				

БЕЛА УКРШТЕНИЦА

	1	2	3	4	5	6	7	8
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								
11								

ВОДОРАВНО: 1. Један школски предмет (0), 2. Наш зимски туристички центар (0), 3. Град у САД (Тексас) - Симбол радијума (1), 4. Уверити кога у нешто (1), 5. Лудост, глупост (тур.) (0), 6. Острво на Јадрану - Област у источној Грчкој (1), 7. Иста слова - Место код Шапца (1), 8. Персија - Кретање кроз ваздух (1), 9. Италијански писац, Пјетро (1), 10. Мастило (енг.) - Италијанска новин. агенција (1), 11. Стварно - Реомир (озн.) (1).

УСПРАВНО: 1. Направити рупу - Симбол иридијума (1), 2. Рањиве тачке (изр.) (0), 3. Надареност - Нојева барка (1), 4. Од тог тренутка, од тада - Пре нове ере (скр.) - Литар (озн.) (2), 5. Сателитски пријемник - Шкотски племић (1), 6. Информбиро (скр.) - Мали италијански аутомобил (1), 7. Холандски филмски режисер (1), 8. Шарени папагај - Плочник (1).

СЛОГ ПО СЛОГ

	1	2	3	4	5	6	7	8
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								

ВОДОРАВНО: 1. Најтежа атлетска дисциплина - Француски редитељ, Жан, 2. Пиринач - Јачина, жестина, 3. Галамити - Отокар краће, 4. Први падеж - Двострука торба која се веша о седло, 5. Врста коњског хода - Припадници германског племена, 6. У исламу: верска и правна схватања Мухамедова, предање - Стање високих цена, 7. Принципи - Морски мекушац из реда главоножаца, 8. Непромишљеност, лакомисленост - Докторски испит.

УСПРАВНО: 1. Мексички романисијер ("Они одоздо"), 2. Морска риба широког пласнатог репа - Угодност, пријатност, 3. Вински подрум - Намера, накана, 4. Сушило за боје - Стешњеност, збијеност, 5. Комадати - Амерички програм за летове на Месец, 6. Име америчке глумице Тарнер - Градић у Босни (Република Српска), 7. Усамљеност, самоћа - Решето, 8. Врста апарата за варење метала.

КОШАРКАШКИ АНАГРАМ

КРИЋЕ ОВО ИГРАЧ!

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

РЕШЕЊА ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

СКАНДИНАВКА: ремплинг, етиламин, дакако, о, илино, ом, том, лопе, енакити, љ, нотарни, тимок, рав, ајакучо, кулно, аа, анонса, в, нав, млад, алиша мур, поћутати, на, поноћ. **ОСМОСМЕРКА:** нимфе. **СУДОКУ:** а) 542-739-186, 691-852-374, 783-164-925, 938-421-567, 456-387-291, 127-695-843, 269-543-718, 815-276-439, 374-918-652. б) 631-487-592, 245-961-783, 879-532-461, 198-374-625, 564-298-317, 327-615-849, 786-123-254, 252-746-138, 413-859-276.

СУДОКУ

НИВО ТЕЖИНЕ: средњи

6	4	3		1	5
		8	4	9	3
	9			7	
	6	4	9	5	3
8	5				9
		5			1
9			5	6	
5			6	2	
	7	2		3	

НИВО ТЕЖИНЕ: средњи

4	9	2			1
	1		4	9	2
	2		1	7	4
5				8	
		9	5		7
1	3		6		9
8	7				3
		4	3	6	8
3				1	

ОД ЧЕТВРТА ДО ЧЕТВРТА

СУБОТА

КОШАРКА: Раднички
- Црвена звезда (Београд),
хала „Језеро“ (17.00)

ОДБОЈКА (Ж): Раднички
- Поштар 064 (Београд), сала
ОШ „Стијанислав Сремчевић“
(19.00)

КОШАРКА: Раднички
Студент - Јединство (Нови
Бечеј), хала „Парк“ (19.30)

СТРЕЉАШТВО

Стева добар у Минхену

ТРЕЋЕГ дана Светског купа у Минхену, једног од најјачих турнира у свету, крагујевачки стрелац Стеван Плетикосић освојио је шесто место у гађању ваздушном пушком. У финалу, које је „вредело“ 596 кругова, Плетикосић је забележио круг више, чиме се нашао иза леђа најбољих бугарских, финских и немачких стрелаца, који су од њега били бољи такође за један круг.

Други члан „Чка Мате“ Милутин Стефановић, са скором од 593 поена, био је тек 31. у конкуренцији 90 стрелаца.

Иначе, првог дана такмичења Плетикосић је, иако тек 15, био најбоље пласирани српски стрелац са 595 кругова. Стефановић имао је 34. позицију са три круга мање.

У Финску по визу

НАЈБОЉИ крагујевачки стрелци, Милутин Стефановић и Стеван Плетикосић, од недеље, 5. фебруара, боравиће на завршним припремама репрезентације Србије у Новом Саду за Европско првенство, које ће се од 14. до 20. фебруара одржати у Финској.

Ово ће, уједно, што се Плетикосића тиче, бити последња шанса да избори визу за Олимпијске игре у Лондону у гађању ваздушним оружјем.

Најбољи у Крагујевцу

СТРЕЉАЧКИ клуб „Чика Мата“ из Крагујевца домаћин је овог викенда најбољим стрелцима кадетских и млађих јуниорских категорија, учесницима другог кола лиге и Купа Србије у гађању ваздушним оружјем у дисциплинама на 10 метара. Резултати у обе конкуренције, мушкој и женској, уједно ће се рачунати и за традиционални, 16. по реду Куп „Застава оружје“.

За ово такмичење, које ће бити одржано у спортској хали „Парк“ у Крагујевцу, пријавило се преко 250 стрелаца.

Невена и Стева

ПОБЕДНИЦИ завршеног такмичења за Куп Шумадије и Поморавља у гађању серијском ваздушном пушком за кадете, прошле недеље у Параћину, били су крагујевачки стрелци Невена Армуш у женској конкуренцији са 186 кругова и Стеван Јовановић у мушкој - 182 круга.

Интересантно је и то да Невена константно бележи „јаче“ резултате од конкурентна у мушкој категорији.

С. М. С.

ФУДБАЛ

НОВА „АФЕРА“ У РАДНИЧКОМ

Спалевећ
- пензионер или голгетер

Е, СВАШТА. Уместо да ово буде најлепши период биствовања Радничког на фудбалској мапи Србије, минути догађаји полако прете да се претворе у његову сушту супротност. Елем, после изврдавања да се каже истина о нелегалној плацирању клуба за европска такмичења, из табора „црвених“ пласирана је још једна неистина.

Она гласи да је Дарко Спалевећ, центарфор нашег тима и његов први стрелац, уз то и голгетер јесењег дела Супер лиге, продужио уговор са Крагујевчанима до лета 2014. А није, иако је тако изјавио његов директор Жарко Павловић.

КАДРОВСКЕ РОКАДЕ

Ристић
отишао,
Мутавцић
наш

ЗАДЊИ леви, позиција у екипи некад знана као бек, у Радничком је празнина за Марка Ристића, који је постао нови члан молдавског Шерифа. За разлику од њега, у супротном смеру, дакле ка Рад-

ничком, пошли су интернационалац Миљан Мутавцић, пристигао из шведског Малмеа и млађани Лазар Росић, који су потписом уговора постали његови нови чланови. Први се обавезао на верност од 18 месеци, док је досадашњи стипендиста практично потписао свој први професионални уговор, дабоме на четири године.

Уз њих, и искусни голгетер Никола Симић је од сада везан парифом. Провео је у клубу целу јесењу полусезону, показао се на контролним утакмицама, те чим је стекао право да потпише за „црвене“, он је то и учинио.

Циљ клуба, како је наглашено, није да се затрпају и-

грачима, али је свакако важно довести додатне искусне снаге, неке макар као квалитетне одмене, те да се састав константно подмлађује. Основа је, показало се, добра, и сада је само треба одржавати и постепено надограђивати.

Зато су се на проби у Радничком нашли и талентовани Милош Ђорђевић, до пре годину дана члан нашег клуба, а потом младог тима холандског ПСВ Ајндховена, као и искусни Милан Вукашиновић, играч Срема. Обојица су нападачи. Ту је још и неколико хипер младих фудбалера, који ће, уколико остану, играти за омладинску екипу „црвених“.

В. У. К.

ОДОШЕ ПУТ ПРИМОРЈА

Турска мека

КАКВО је време у Крагујевцу, нимало не чуди да у Радничком једва чекају да се отисну пут турског приморја, прецизније Анталије. И стварно, у нашем граду практично нема ни назнака отопљавања, а рад у затвореном слабо користи фудбалерима „црвених“.

Због снега и леда који је прекрио фудбалске терене, Крагујевчани су одложили и сва три контролна меча заказана пред полазак, против Победе Белошевац, смедеревског Железничара и Партизаном из Бумбаревог Брда. Шеф струке тима је још више доведен у недоумицу кога тачно повести на припреме, јер бројне новације није могао да види на делу.

Како било, данас би требало да Кузевевић, на предвиђеној конференцији за новинаре, објави списак играча који ће два дана касније отпутовати у Анталију. Подсећамо, тамо ће Крагујевчани имати седам-осам контролних сусрета са разноврсним, махом „егзотичним“ противницима.

В. У. К.

РУКОМЕТ

ЖРК РАДНИЧКИ ЛЕПЕНИЦА КГ

Тирице све јаче

С ОБЗИРОМ на то какве су сјајне партије пружене током јесењег дела, те да се кроз резултате дошло у сам врх женског рукомета у Србији, сасвим је логично да управа ЖРК Раднички Лепеница КГ жели да настави тим путем. А како би се то остварило, током прошле недеље у клуб је стигло и прво зимско појачање, доскорашња левокрилна рукометашица зрењанинског Пролетера, Марија Чаировић. Ради се о девојци старој 24 године, која је раније наступала и за крушевачки Напредак.

Времена за њено уигравање има довољно, пошто „тирице“ прво коло наставка прескачу због одустајања од даљег такмичења екипе Цепелина, што значи да ће се пролећни деби по Крагујевчанке десити тек 10. фебруара, када гостују Макс Спорт у Старој Пазови. До тада је у плану одигравање и неколико тренинг утакмица, јуче са београдским Миленијумом, док би за викенд требало да дође до сусрета управо против Напретка из Крушевца.

В. У. К.

ДАРКО СТВАРНО ЉУТ, ИЛИ САМО ТВРДИ ПАЗАР

Спорни су финансијски услови, довољно је рећи да сам све ово време у Радничком играо за плату и премије. Уговор ме везује још пролећну сезону, али спреман сам и да паузирам ако треба, или да завршим каријеру. Имам 35 година, дуго сам у фудбалу, мислим да нисам заслужио да неко са мном поступа на овакав начин - пожалио се Спалевећ „Журналу“, што Павловић потом није желео да коментарише.

Ипак, овај „неспоразум“ могуће је да буде решен током недеље. Две стране ће сести и поразговарати, а докле ће стићи - чуће се.

В. У. К.

ЛИЦЕНЦИРАНИ ИЛИ НЕ (2)

Ко се с ким надлагује

ДА у крагујевачком суперлигашу баш и не цветају руже када су у питању међуљудски односи, те да се то одражава и на само функционисање клуба, доказ је и последња сторија о лиценцирању његовог могућег европског наступа. Наиме, иако је секретар Радничког, после пуштања информације у етар од стране „Спортског журнала“ о пропуштању рока Крагујевчана да поднесу захтев за лиценцу, негирао ову вест, показало се да ситуација није баш таква. Наиме, пуним увидом испоставило се да је лиценциран само стадион, али не и клуб. Што значи да Раднички, све и да се пласира на позицију која води у европска надметања, неће моћи да у њима учествује.

Директор клуба Жарко Павловић јавно је признао грешку и додао да ће клуб покушати накнадно да поднесе захтев и исправи пропуст.

- Ово је још један доказ да клупска администрација каска за екипом. Мораћемо да доведемо професионалце - рекао је први оперативац „црвених“.

На кога ли је мислио?!

В. У. К.

РАСПИСАН ЈАВНИ ПОЗИВ

Помоћ града

ГРАДСКО веће града Крагујевца расписало је јавни позив за доделу средстава из буџета за финансирање програма у области спорта током 2012. године. Право учешћа имају спортске организације, спортска друштва, удружења, грански и градски спортски савези чије активности су од значаја за задовољење потреба грађана у области спорта, а којима је седиште на територији нашег града. Наравно, потребно је испунити неопходне услове (могу да се виде на огласним странама наше новине), а учесници јавног позива уз пријаву достављају и доказе о испуњености истих.

Критеријум за вредновање програма подељен је на два сегмента, за спортске клубове и - рекреативни спорт за све, где се посебан акценат ставља на децу, омладину, жене и особе са инвалидитетом. Заинтересовани додатне информације могу добити у Градској управи за привреду, спорт и спортску инфраструктуру - Одељење за спорт.

В. У. К.

РК РАДНИЧКИ

Старт од куће

У ДРУГИ део првенства рукометаши Радничког ушли су јучерашњом утакмицом против екипе Смедерева у хали „Језеро“. Амбиције клуба нису мењане од старта шампионата, значи и даље се циља сам врх табеле, тачније друго или треће место, јер је београдски Партизан, изгледа, и ове године прејак за остале конкуренте, пре свих Војводину, металопластику и „црвене“.

Већ за викенд Крагујевчани имају следећи сусрет. Тада путују у Црвенку, где се састају са домаћим истоименим тимом.

В. У. К.

АТЛЕТИКА

Дарко одличан...

ИАКО није успео да одбрани титулу на 45. међународном „Белом кросу“ у београдском Кошутњаку, у конкуренцији такмичара из 10 земаља атлетичар Радничког Дарко Живановић показао је да се налази у одличној форми. Победио га је, и то у самом финалу, за свега две секунде, Мирко Петровић (26:48), члан ужичке Младости.

Ипак, Дарку за утеху остаје тријумф два дана раније на Светосавској трци у Ваљевоу, када се нашао испред великог конкурента из Ужица.

Сада му предстоје припреме у Бару, где ће боравити од 14. фебруара до 4. марта са својим тренером Властом Стевановићем. Све са циљем да што спремнији дочека Ротердамски маратон, 15. априла, где ће покушати да оствари макар „Б“ олимпијску норму и избори наступ на највећој светској спортској смотри у Лондону.

...Топићка још боља

НА атлетском митингу у немачком Чемницу, троскокашица Радничког Биљана Топић тријумфовала је са резултатом 13,85 метара. Интересантно је поменути да је скакала скраћеним залетом због повреде листа на тренингу у Новом Саду, те да јој је једини исправни покушај донео златну медаљу.

Овај успех има тежину, посебно ако се зна да је чланица „цвених“ и српска репрезентативка победила у конкуренцији Францускиње Тересе Нзоле Месо и некада моћне Надежде Алекине из Русије.

В. У. К.

ОДБОЈКА

ПАРТИЗАН - РАДНИЧКИ КРЕДИ БАНКА 3:2

Докле тако

БЕОГРАД - Хала: „Шумице“. Гледалаца: 100. Судије: Ђук и Јовановић (Београд). Резултат по сетовима: 20:25, 27:29, 25:15, 25:14, 20:18.

ПАРТИЗАН: Милић 16, Пешић 10, Брђковић 9, Николић 19, Мијаиловић 20, Љубичић 8, Илић (либеро), Жарковић, Булашовић, Душићинац, Појовић, Самарџић.

РАДНИЧКИ КРЕДИ БАНКА: Радовић 7, Ђорђевић 13, Илић 5, Неметић 26, Ојачић 8, Радевић 17, Пантелић (либеро), Ђировић, Јовановић, Перовић, Ивовић, Сивановић.

СВЕ је мирисало на добро у почетку утакмице. Изгледало је да су се Крагујевчани коначно пренули из летаргије и - вратили у јесењу форму. Прва два сета одиграли су одлично, били смирени, углавном прецизни и компактни, али, мора се рећи, и правили мање грешака којима је овај меч обилаовао. После тога - стара песма. Поново су допустили да се противник окуражи, врати у игру и наметне свој ритам. До изједначења Партизан је дошао очас, са огромном и необјашњиво великом разликом у поенима. Играча Радничког нигде на терену није било, деловали су раштирано и незаинтересовано, баш као целе зиме.

Сазнање да могу изгубити меч донело је извесно трежњење у тај-

бреку. Грешке су поново сведене на минимум, играло се углавном добро, боље рећи довољно добро за екипу снаге „црно-белих“. У финалу наш тим имао је солидну предност од два поена све до 12:10, а тада следи фијаско, везане грешке са сервиса и мреже, један добар сервис ривала и предност се окренула. Уз то, грешка приликом измене у Радничком, која је то, по судији Јовановићу, била шеста и последња у том сету, „црвене“ је оставио са само једним примачем на терену.

Тренер Ђорђевић после утакмице рекао је да је искусни интернационалац Јовановић пропустио да му пријави пету, па се због тога

ПРВА ЛИГА - Ж

Половичан скор

ДРУГО коло пролећног дела првенства у Првој лиги Србије за жене донело је крагујевачким тимовима половичан успех.

Раднички је као гост у Зрењанину поражен од истоимене екипе са 3:1, по сетовима

СТАЛО, ПА НИКАКО ДА ПРОБЕ

„забрајао“. Како било, Владан Ђорђевић остао је на клупи до краја петог сета, Крагујевчани пропустили три меч лопте, а домаћи реализовали своју другу за преокрет, победу и већи део колача.

Ето, још једном је олако пропуштена прилика за победом. Раднички полако тоне на табели и позиција у прве четири екипе доведена је у питање. Наредне недеље следи још једно гостовање, а ривал је Јединство у Старој Пазови.

М. М.

21:25, 25:21, 25:22, 25:16. Почетни замаха Крагујевчанке нису искористиле, па су домаће успеле да се врате после 0:1. Друга прилика за бајрам један бод пропуштена је у трећој деоници, услед добре игре, али и несналажења у финалу сусрета. Смеч 5 направио је одличан посао победом на домаћем терену над екипом Црнокосе у тај-бреку. По

сетовима било је 25:22, 24:26, 23:25, 25:22, 16:14. Изузетно занимљив, добар и неизвесан меч трајао је „дебело“ преко два сата. Тријумф је остварен на жељу, вољу и велику борбеност домаћег састава.

У следећем колу Раднички у „Станиславу“ дочекује београдски Поштар 064, док Смеч 5 гостује Клеку.

М. М.

РВАЊЕ

Подмладак на сцени

ДОМАЋИН првог изборног такмичења за састав репрезентације Србије у слободном стилу, пред наступ на Европском првенству, које ће се почетком марта одржати у Београду, био је наш град, односно Рвачки клуб Раднички.

Крагујевчани су на овом такмичењу наступили са подмлађеним саставом, а најбољи резултат остварио је Никола Јовановић, који је у категорији до 66 килограма освојио друго место.

С. М. С.

Спасић у Бугарској

У САСТАВУ шесточлане репрезентације Србије за турнир у Бугарској, налази се и крагујевачки тешкаш, рвач Радничког Милош Спасић.

Наша селекција, а тиме и Спасић, после овог надметања, наставиће припреме код наших суседа. Све у склопу што боље спреме пред наступајуће Европско првенство, које се одржава следећег месеца, те потоњих квалификационих турнира за освајање олимпијске норме за ОИ у Лондону.

В. У. К.

КУГЛАЊЕ

Креће Водовод

ОВОГ викенда куглаши Водовода настављају такмичења у Супер лиги. Крагујевчани ће се, тако, у оквиру 11. кола, као гости, састати са екипом Баната.

Иначе, сусрет 10. кола, који је на програму био прошле недеље у Крагујевцу са екипом Сента Виса Пром, одложен је за каснији термин.

С. М. С.

СКИЈАЊЕ

Сад лошији наступи

ИЗУЗЕТНО добре наступе на загребачком Сљемену, сменили су лоши током протекле недеље. Наиме, Крагујевчанка Невена Игњатовић на ФИС слалому у Шкофјој Локи није успела да заврши прву трку, а ништа боље није било ни на такмичењу за Европа куп у Швајцарској. На стази у Мелхзе Фруту возена су два слалома, први је окончала већ на старту, док је у другом заузела 30. место са 46,78 поена.

Ништа боље није прошао ни наш млади суграђанин Виктор Раковић на три ФИС трке у Бугарској. У Боровцу и Пампорову делимично је наступио само у првој вођњи велеслалома, у којој није стигао до циља, док је у другој слалома испао у другој вођњи.

М. М.

ФУТСАЛ

Иду провере

БЕЗ шесторице стандардних протимаца, Аксентијевића, Коцића, Бојовића, Јањића, Лазића и Рајчевић, који су отпутовали на Европско првенство у Хрватску, Економца је наставио са припремама и одигравањем контролних сусрета. У овој фази актуелно је игравање састава, па су тако, прошле недеље, «студенти» одмерили снаге са друголигашима. Најпре су у Крагујевцу савладали јесењег првака Друге лиге групе Запад, Нови Пазар, са 6:2, а затим и екипу Колорада у Горњем Милановцу, чак 10:2.

Стартну петорку Економца чинили су Ранисављевић, Рајић, Да Коста, Де Соуза и Весић, док је у другом делу ових утакмица играла млађа постава, и то Јовановић, Мицић, Бизјак, Ракић и Новаковић.

Економца је прекјуче одмерио снаге са прволигашем Смедеревом у Смедереву, а у наредних недеља дана предвиђен је нови низ пробних мечева.

С. М. С.

У ЗДРАВОМ ТЕЛУ - ЗДРАВ ДУХ

Спортски час - Исправи се!

ПРОЈЕКАТ који широм Србије спроводи Винер Штадише осигурање уз подршку Министарства омладине и спорта, а чији је слоган „Спортски час - Исправи се!“, презентира је и у нашем граду, гачније Основној школи „Станислав Сремчевић“.

Разлог овакве акције лежи у свима нама добро познатим чињеницама, кроз систематске прегледе спроведене у основним школама потврђеним, које у-

казују да у многим срединама чак 70 до 90 процена деце, узраста од 11 до 14 година, има криву кичму. До деформитета кичме у периоду када деца нагло расту и развијају се, долази због недовољне физичке активности, неправилног држања и дугог седења. Зато је позната осигуравајућа кућа покренула пројекат са циљем да заједно са одбојкашима, али и родитељима и васпитачима допринесе решавању овог проблема.

У оквиру едукативно-спортског часа у „Станиславу“, у првом делу ђацима се обратио лекар физијатар, као и одбојкаши који личним примером сведоче о корисности бављења одбојком. Потом је игран егзибициони меч, у којем су учествовали ђаци и крагујевачки познати одбојкаши и одбојкашице, чланови Радничког.

Спортски час у Крагујевцу је, иначе, седми по реду и са манифестацијама до сада одржаним у Београду, Суботици, Краљеву, Пожаревцу, Клеку и Ужицу, укупно је окупио преко 1.200 ученика узраста од 11 до 14 година.

В. У. К.

ПРВА "А" ЛИГА (Ж)

17. КОЛО: Раднички - Спартак 73:48, Јагодина - Челарево 84:80, Пролетер - Стара Пазова 49:78, Студент - Црвена звезда 56:82, Шабац - Беочин 65:49, Врбас - Лозница 99:53.

Црвена звезда	17	16	1	1392:1021	33
Јагодина	16	14	2	1319:1194	30
Врбас	17	11	6	1286:1243	28
Шабац	17	11	6	1227:1164	28
Раднички	17	9	8	1169:1088	26
Челарево	17	8	9	1103:1106	25
Студент	17	7	10	1124:1174	24
Беочин	17	6	11	1150:1274	23
Спартак	17	6	11	1143:1200	23
Стара Пазова	17	6	11	1267:1230	23
Пролетер	16	4	12	1060:1235	20
Лозница (-1)	17	3	14	999:1310	19

18. КОЛО: Стара Пазова - Раднички Челарево - Шабац, Беочин - Врбас, Лозница - Студент, Црвена звезда - Пролетер, Спартак - Јагодина.

ПРВА "А" ЛИГА - Ж

Све ко једна

И ДЕВЕТУ првенствену победу укњижиле су кошаркашице Радничког. Прошле недеље, на свом терену, савладале су суботички Спартак са чак 25 кошева разлике - 73:48.

Достојан отпор гошће су пружиле само у другој четвртини, коју су решиле у своју корист са 21:15, како би на полувреме отишле са свега «минус пет» у односу на Крагујевчанке - 31:26. Ипак, дефинитивно је преломио трећи сегмент сусрета, када су домаће у потпуности демонстрирале своју надмоћ (24:8).

Одличну игру у редовима «црвених» пружиле су поново Александра Катић, која је постигла 21 поен и била најефикаснија играчица утакмице, Кристина Милошевић са 11 погодака и шест асистенција, те стандардно добра Јелена Првуловић, стрелац 17 поена. Посебно радују роле Маријане Јовановић и Милице Тодоровић, које су имале по 10 успешних скокова уз пет, односно 10 забележених кошева.

Овог викенда Крагујевчанке гостују у Старој Пазови, где ће се стати са истоименом екипом.

С. М. С.

ПРВА "Б" ЛИГА - Ж

Време одмора пролетело

ЛИДЕР Прве "Б" лиге за жене, крагујевачки тим Баскет старс, од ове суботе стартује са пролећним делом такмичења у рангу до најјачег.

И, за почетак ће имати праву проверу зимског рада, односно тренутне форме, јер гостује екипи Љубовије, високо котираној на табели. Утакмица ће се играти ван редовног термина, у среду, 8. фебруара.

В. У. К.

МАЈКЛ СКОТ ПРОСТО ПЛЕНИ СВОЈИМ АТРАКТИВНИМ ПОТЕЗИМА

КОШАРКА

РАДНИЧКИ - ХЕМОФАРМ 94:74

Беше некад дерби

КРАГУЈЕВАЦ - Хала: „Језеро“. Гледалаца: 2.000. Судије: Белошевић (Србија), Раговић (Хрватска), Мијаиловић (Македонија). Резултат по четвртинама: 28:24, 24:22, 28:14, 14:14.

РАДНИЧКИ: Павковић 11, Синовић 7, Сајмон 10, Марковић 15, Гагфорс 6, Бирчевић 2, Брајић 10, Вуксановић 2, Марјановић 5, Скојић 13, Мијаиловић 8, Бакић 5.

ХЕМОФАРМ: Данџубић 3, Ламбић 2, Мараш 16, Крстић 2, Мишировић, Ошашевић 3, Гајић, Шушало 8, Панић 23, Јеремић 5, Милошевић 5, Нешковић 7.

ЛАКО, без много напора, осим у првој деоници, Раднички је изашао на крај са Хемофармом. У протекле две сезоне ови ривали одиграли су прегршт утакмица, увек неизвесних и веома узбудљивих, нарочито у плеј-офу домаћег првенства, али то је овога пута изостало. Вршачки тим је већ месецима на тешким мукама, а све је кулминирало протекле седмице када су га напустили тренер Лукајић и најбољи играч Савовић. На то се надградиле и чињеница да је клуб саопштио најбољим играчима да се могу сматрати слободним и да, уколико нађу ангажман, могу да иду. У том светлу се може посматрати омер у резултату, али не сме се никако заобићи и чињеница, која ипак преовладава, да

Раднички ове сезоне оправдано следи за стварно моћну екипу, нарочито на свом терену.

На тај начин се и представио у суботу. Мало „саплитања“ у првом

КУП СРБИЈЕ

Тежак пут за Раднички

У СРПСКОЈ кући кошарке протекле седмице извучени су парови за финални турнир Купа „Радивоја Кораћа“, који се од 16. до 19. фебруара одржава у нишком „Чаиру“. Крагујевачки Раднички није био миљеник жреба, па је као носилац у четвртфиналу добио најтежег ривала, новосадску Војводину. Остали парови су: Партизан - Мега Визура, Црвена звезда - БКК Раднички и Хемофарм - Раднички ФМП.

Уколико победи, крагујевачки састав у полуфиналу иде на бољег из сусрета Партизан - Мега Визура. Другог финалисту одлучиће слављеници из преостала два меча.

М. М.

АБА ЛИГА

17. КОЛО: Раднички - Хемофарм 94:74, Цибона - Златорог 80:44, Макаби - Широки 84:69, Крка - Партизан 70:79, Хелиос - Будућност 60:81, Загреб - Олимпија 74:78. Утакмица Цедевита - Црвена звезда игра се 8. фебруара.

Макаби	18	17	1	1453:1185	35
Будућност	18	13	5	1371:1292	31
Цедевита	17	13	4	1448:1241	30
Партизан	18	12	6	1414:1294	30
Олимпија	18	11	7	1377:1404	29
Цибона	18	9	9	1443:1452	27
Загреб	18	9	9	1435:1477	27
Широки	17	9	8	1315:1262	26
Раднички	17	9	8	1401:1396	26
Црвена звезда	17	6	11	1357:1360	23
Хемофарм	18	5	13	1353:1441	23
Хелиос	18	5	13	1284:1479	23
Крка	18	4	14	1293:1411	22
Златорог	18	2	17	1205:1470	20

21. КОЛО: Раднички - Црвена звезда, Партизан - Златорог, Широки - Хемофарм, Цибона - Будућност, Олимпија - Макаби, Крка - Цедевита, Хелиос - Загреб.

полувремену дало је прилику гостима да се држе на једноцифреном минусу. Раднички је играо на махово, најпре стизао ривала, а затим прешао у вођство и одржавао га до паузе. До тада на терену је доминирао бивши играч крагујевачког клуба Младен Пантић, који је укупно забележио 23 поена, седам скокова, али и „напунио“ домаће центре личним грешкама.

У наставку следи Мутић „блиц криг“. Нешто модификована одбрана затекла је Вршчане, кренуо је и шут ван линије 6.75 метара, па је зачас, серијом од 11:0, утакмица практично решена. То је дало прилику тренеру Мирославу Николићу да „разигра“ играче са клупе, али и повратнике у екипу, па су значајнију минутажу добили Бобан Марјановић и Владимир Вуксановић, а нешто мање Стефан Бирчевић после вишемесечне паузе због повреде. Тако је на терену била комплетна екипа, чак се свако од њих уписао у листу стрелаца, што даје слику озбиљног састава. Значајно је сазнање да сада тим чине 12 играча у потпуности здравствено, физички и играчки способних да одиграју захтевне мечеве до краја јадранског шампионата.

У уторак је у „Језеру“ одигран заостали меч са Широкима, док у суботу Радничком на ноге долази Црвена звезда.

М. М.

БИЦИКЛИЗАМ

Алал вера, мајсторе

РЕПРЕЗЕНТАТИВАЦ крагујевачког Радничког у планинском бициклизму Бојан Ђурђић, одбранио је трон првака Србије у категорији сениора (елита) на шампионату Србије у цикло кросу, одржаном прошле недеље у Шиду. Тиме је убележио 10. јубиларну титулу у овој дисциплини.

Други крагујевачки бициклиста, Дејан Марић, у категорији такмичара до 23 године освојио је треће место. Међу ветеранима (мастери), прошлогодишњи шампион и легенда крагујевачког и српског бициклизма Зоран Живковић, заузео је такође трећу позицију.

Медаље најбољима, поред првог секретара Амбасаде Словачке у Србији Мирослава Пољашког, уручио је и члан Управног одбора Бициклистичког савеза Србије, још један Крагујевчанин, Александар Марић.

С. М. С.

ПАРАСПОРТ

Покушај правог подвига

ДВОЈИЦА такмичара крагујевачког Параолимпијског клуба „Јуниор“, Горан Николић, први балкански маратонац оштећеног вида и Лазар Филиповић, светски првак у паратриатлону, покушаће да од 9. фебруара, па у наредних десет дана, направе изузетан спортски подвиг. Намера им је да свакодневно, на путу од Крагујевца до Мостара, истрче маратонску деоницу, дужина 42.195 метара, за мање од шест сати.

Старт ће бити испред Вечног пламена мира и слободе код Спомен музеја „21. октобар“ у Шумарицама, а циљ 18. фебруара у Мостару. Покровитељи су Град Крагујевац и амбасада Босне и Херцеговине у Београду.

М. М.

АМЕРИЧКИ ФУДБАЛ

Усвојен календар

НА састанку Управног одбора Српске асоцијације америчког фудбала одређен је календар и жребани су такмичарски бројеви за национални шампионат у 2012. години. Старт је заказан за 25. март, а у првом колу Дивљи Вепрови дочекаће новајлију у елитној дивизији, краљевачке Краљевске круне. Као и прошле године, у „првој лиги“ налази се осам клубова, а то су, поред две напред наведене, и београдске екипе Вукова и Плавих Змајева, затим Витезови из Клека, панчевачки Пантери, Војводе из Новог Сада и чачански Анђеоски Ратници.

Такмичење ће се одвијати по једноструком бод систему, а утакмице ће се играти сваког другог викенда. Четири најбоља тима укрстиће копча у полуфиналу плеј-офа, 23. и 24. јуна, а борба за пехар заказана је за 8. јул.

М. М.

ДАН СПОРТСКОГ ДРУШТВА РАДНИЧКИ

89. свећница

НА пригодној свечаности којој су присуствовали представници клубова, спортски радници и некадашњи спортисти, у понедељак је у салону хале „Језеро“ обележен 89. рођендан Спортског друштва Раднички. Скромно, али са устима пуним хвале за овогодишња достигнућа чланова Заједнице „црвених“.

Сумирани резултати недвосмислено говоре о свеколиком напретку спорта у Крагујевцу, а најпре клубова Радничког. Поменути су бројни прволигашки успеси, освојени пехари у екипној и појединачној конкуренцији, али и, како је истакао Бранилав Јаковљевић, председник Друштва, да се на томе неће стати. Догодине, на девету деценију живота, у Радничком очекују можда и најбоља остварења у својој историји.

В. У. К.

РАДОСТАН ДАН ЗА ПОРОДИЦУ „ЦРВЕНИХ“